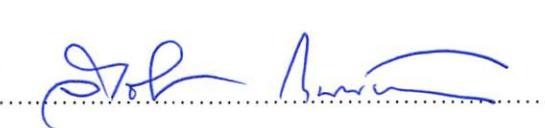

การพัฒนากิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำ
อักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การค้นคว้าอิสระ เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
กรกฎาคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาการศึกษา ได้พิจารณาการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเข็มโงง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4” เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริณญาการศึกษามหาบันฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและ การสอน ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร ชั่รุ่งโสตถิสกุล)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สิรินภา กิจเกื้อกูล)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

กรกฎาคม 2561

ประกาศคุณปการ

การวิจัยฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาและความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร ชั่รังสิตถิสกุล อาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการวิพากษ์ทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำ ปรึกษา ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่งจากการวิจัย สำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี่

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.อังคณา อ่อนchan อาจารย์ภาควิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าฯ อาจารย์ชลธิชา สว่างไตรภพ อาจารย์ประจำโปรแกรม วิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร อาจารย์ยุพารัตน์ แสนอินทร์ ครุทำนาณการ โรงเรียนเพชรพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ และอาจารย์พิชชา รุ่งโจน อารี ครุโรงเรียนเทศบาลวัดห้ายตลาด (กีริธรรมสาร) จังหวัดอุตรดิตถ์ ที่กุณฑ์ให้คำแนะนำ แก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จนทำให้การวิจัยครั้นนี้สมบูรณ์และมีคุณค่า

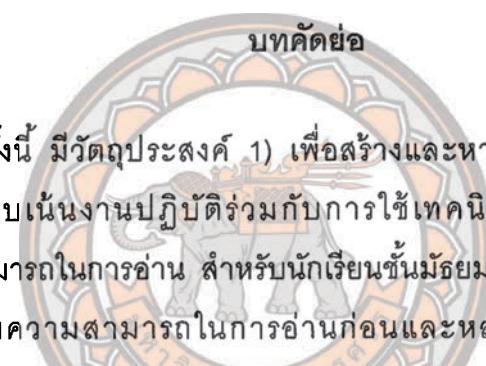
ขอขอบพระคุณผู้บริหาร บุคลากรและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนตะพานหิน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จังหวัดพิจิตร ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่ง ในการเก็บข้อมูลและตอบแบบสอบถาม รวมถึงคณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ตลอดจนผู้เขียนตำราวิชาการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาด้านค่าว่าและได้อ้างอิงทุกท่าน

คุณค่าและประโยชน์อันเพียงมีจากการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน

สายสุนีย์

สิงหนეียง

ชื่อเรื่อง	การพัฒนากิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ผู้ศึกษาค้นคว้า	สายสุนีย์ สิงห์เวียง
ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร ธรรมไสสิกุล
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2560
คำสำคัญ	กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เทคนิคการจำอักษร ความสามารถในการอ่าน ภาษาจีน

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง

ดำเนินการตามกระบวนการของการวิจัยและพัฒนา 3 ขั้นตอน คือ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรม 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรม และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ด้วยกิจกรรม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 34 คน โรงเรียนตะพานหิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ปีการศึกษา 2559 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีหน่วยการสุ่มคือห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่าน และ 4) แบบทดสอบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง ใช้เวลาทดลอง 12 ชั่วโมง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สูตรการหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 และค่าสถิติที่ไม่อิสระ (Dependent sample t-test)

Title	THE DEVELOPMENT OF TASK BASED LEARNING ACTIVITY WITH ASSOCIATIVE MEMORY TECHNIQUE FOR CHINESE CHARACTER TO ENHANCE READING ABILITY , GRADE 10 STUDENTS
Authors	Saisunee Singwiang
Advisor	Asst. Prof. Wichan Thamrongsothisakul, Ph.D.
Academic Paper	Independent Study M.Ed. in Curriculum and Instruction, Naresuan University, 2017
Keywords	TASK - BASED LEARNING, ASSOCIATIVE MEMORY TECHNIQUE FOR CHINESE CHARACTER , READING ABILITY

The purposes of this research were to 1) Construct and find the efficiency of task based learning activity with associative memory technique for Chinese Character to enhance reading ability for grade 10 students according to the criterion of efficiency 75/75 2) Compare reading ability for grade 10 students before and after learning with Task based learning activity with associative memory technique and 3) To study the student's satisfaction toward learning with task based learning activity with associative memory technique.

The research was done by methodology method in 3 steps ; 1) Construct and find the efficiency of learning activity . 2) Compare reading ability and 3) Study the student's satisfaction. The sample were 34 students who studied in grade 10 at Taphanhin School under Secondary Educational Service Area Office 41 in the semester of 2016 , They were selected by using purposive sampling by a unit of classroom. The research instruments were ; 1) Task based learning activity with associative memory technique for Chinese Character to enhance reading ability,

2) Lesson plans, 3) The test of reading ability and 4) The student's satisfaction questionnaire toward the task based learning activity with associative memory technique. The statistical data were analyzed by mean, standard deviation, E1/E2 to find the efficiency and Independent samples t-test.

The results were found as following ; 1) The task based learning activity with associative memory technique consisted of 3 step which were Per- task, Task cycle and Language focus . The efficiency was 75.86/76.98 which is according to the 75/75 assigned. 2) Reading ability of the students after using the task based learning activity with associative memory technique was higher than that of the students after using the activity at statistical significance of .05 level. And 3) The student's satisfaction after using the task based learning activity with associative memory technique was suitable at high level.

สารบัญ

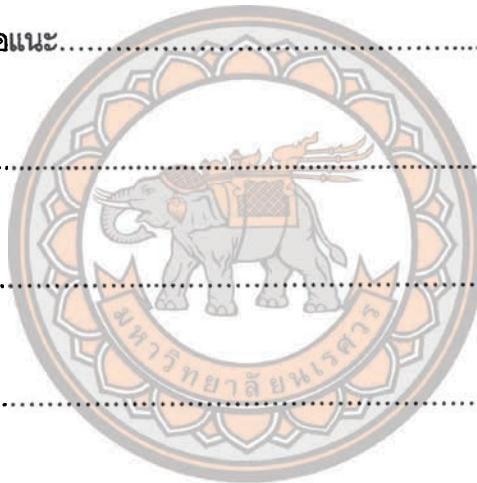
บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
สมมติฐานของการวิจัย.....	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	13
กิจกรรมการเรียนรู้	22
การจัดการเรียนรู้ภาษาจีน.....	26
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ.....	31
การจำอักษรจีนและการค้นหาความจำที่เชื่อมโยง	39
การพัฒนาการอ่าน.....	48
ความพึงพอใจ.....	54
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	59
กรอบแนวคิดของการวิจัย	66

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....		
ชั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75	67	
ชั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	78	
ชั้นตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	87	
4 ผลการวิจัย.....		
ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75.....	94	
ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	103	

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	
ชั้นตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	104
5 บทสรุป.....	
สรุปผลการวิจัย.....	107
อภิปรายผลการวิจัย.....	109
ข้อเสนอแนะ.....	112
บรรณานุกรม.....	114
ภาคผนวก.....	118
ประวัติผู้วิจัย.....	204

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงมาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่พังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และ แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล.....	17
2 มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆทั้งในสถานศึกษาฯและสังคม.....	18
3 โครงสร้างรายวิชา รายวิชาภาษาจีน รหัสวิชา จ31262 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	20
4 แสดงการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน และจำนวนชั่วโมง จาก หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง เปิดเทอมแล้ว 开学了	71
5 แสดงความสัมพันธ์ของข้อสอบ ความสามารถในการอ่านตาม หน่วยการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้และ ระดับความสามารถในการอ่าน.....	81
6 แสดงแบบแผนการวิจัย.....	85
7 แสดงจำนวนครั้งที่ทดลองใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีน.....	86
8 แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้ เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	95
9 แสดงความเหมาะสมสมของแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียน ภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เขียนฯ จำนวน 3 คน.....	98
10 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมสมของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วย กิจกรรมการ เรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของ ผู้เขียนฯ 3 ท่าน.....	100
11 แสดงผลการตรวจสอบความเหมาะสมสมของเนื้อหา ภาษา เทлаที่ใช้ในกิจกรรมการเรียน ภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อ ส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับ นักเรียน จำนวน 3 คน.....	102

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
12 แสดงผลการหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนจำนวน 9 คน	103
13 แสดงผลการเปลี่ยนเทียบความสามารถในการอ่านภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	104
14 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	105
15 แสดงการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของผู้เชี่ยวชาญ 3 คน.....	142
16 แสดงการพิจารณาความเหมาะสมของแผนจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของผู้เชี่ยวชาญ 3 คน.....	170
17 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ของผู้เชี่ยวชาญ 3 คน).....	184
18 แสดงค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	186
19 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 9 คน.....	119

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
20 แสดงค่าคะแนนการทำแบบทดสอบการอ่าน ก่อนเรียนและหลังเรียนของ นักเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำ อักษรแบบเขื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับนักเรียนจำนวน 34 คน.....	196
21 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบทดสอบถึงความสามารถพึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับ การใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน.....	200
22 แสดงผลผลการประเมินของแบบทดสอบถึงความสามารถพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษร จีนแบบเขื่อมโยงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.....	202

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 แสดงผังมโนทัศน์สภาวะการเรียนรู้ภาษาจีน.....	16
2 แสดงแผนภูมิการประเมินผล.....	19
3 แสดงกรอบแนวคิดของการวิจัย.....	66
4 แสดงขั้นตอนการทำงานของกิจกรรม.....	69

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สภาพสังคมในศตวรรษที่ 21 โลกเห็นความสำคัญของภาษาต่างประเทศชัดเจนมากขึ้น ควบคู่กับความสำคัญของไอซีที เพาะทั้งสองสิ่งนี้เป็นเครื่องมือสำคัญของโลกาภิวัตน์สำหรับเข้าถึงองค์ความรู้ของโลก รวมทั้งการเข้าถึงและร่วมมือกันของผู้คนต่างชาติต่างวัฒนธรรม การรวมกลุ่มประเทศเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและแลกเปลี่ยนความร่วมมือระหว่างประเทศ นอกจากภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลจะมีบทบาทสำคัญแล้ว ภาษาอื่นก็มีความสำคัญต่อการสื่อสารด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาของประเทศไทยมีเศรษฐกิจขนาดใหญ่ จะเพิ่มความสำคัญตามขนาดและอิทธิพลของเศรษฐกิจด้วย ดังนั้นหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 และฉบับปรับปรุง พ.ศ.2551 จึงให้ความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศโดยกำหนดให้ผู้เรียนทุกระดับบ้านต้องเรียนภาษาอังกฤษ และให้เลือกเรียนภาษาต่างประเทศอีก ๑ ภาษา ตามความพร้อมของสถานศึกษาและความต้องการของผู้เรียน (กระทรวงศึกษาฯ, 2551) ทั้งนี้ การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่สองในสถานศึกษามัธยม เพื่อเป็นทางเลือกให้ผู้เรียนที่จะได้รับโอกาสในการเรียนรู้ภาษาที่มีความหลากหลาย ซึ่งในแต่ละภาษาถือได้ว่ามีความสำคัญในบริบทที่แตกต่างกันไป ไม่ว่าจะเป็น ภาษาญี่ปุ่น, ภาษาฝรั่งเศส, ภาษาเยอรมัน, ภาษาบาลี และภาษาที่เป็นที่นิยมอีกภาษาหนึ่ง คือ ภาษาจีน

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่สองในประเทศไทยได้ขยายตัวเพิ่มมากขึ้น เมื่อกระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 และฉบับปรับปรุง พ.ศ.2551 ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เพิ่มการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมากขึ้น ทันกับการเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็วของโลก ซึ่งเกิดเสริม尼ยมทางการค้า การพัฒนาเทคโนโลยี และการไหลเวียนสารสนเทศอย่างรวดเร็ว ทันทีที่ประกาศใช้หลักสูตร โรงเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งของรัฐและเอกชนจำนวนมากจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นรายวิชาเพิ่มเติม โดยมีความมุ่งหวังเพื่อการพัฒนาให้เกิด องค์ความรู้ใน 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ทางภาษา ทักษะและสมรรถนะ และความเข้าใจในวัฒนธรรมจีน โดยองค์ประกอบเหล่านี้จะพัฒนาศักยภาพและเพิ่มโอกาสให้กับผู้ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับผู้ที่สื่อสารโดยใช้ภาษาจีนเป็นหลักเพื่อบรรลุตามวัตถุประสงค์ต่างๆ

เนื่องด้วยการกำหนดให้วิชาภาษาจีนเป็นรายวิชาเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนเพื่อเป็นทางเลือกในการเรียนภาษาอื่น พนบฯในหนึ่งชั้นเรียนสามารถแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มด้วยกัน ดังนี้ นักเรียนที่มีความสนใจในภาษา และมีนักเรียนที่ยังไม่สนใจในภาษา แต่ด้วยการเรียนภาษาจีนเป็นภาษาใหม่ การเริ่มต้นพื้นฐาน จึงสามารถดำเนินไปพร้อมกัน โดยเริ่มจาก การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ทั้ง 4 ทักษะรวมกัน ซึ่งปัญหาที่พบมากที่สุดสำหรับนักเรียนเริ่มเรียน คือ ปัญหาด้านการอ่าน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนภาษาจีน เมื่อนักเรียนไม่สามารถอ่านได้ จะทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการใช้ภาษา และจะเกิดความเบื่อหน่าย ขาดแรงจูงใจในการเรียน และเกิดอคติกับการเรียนวิชาภาษาจีนและทำให้ไม่อยากเรียนในที่สุด ด้วยเหตุผลเหล่านี้เองจึงส่งผลกระทบต่อการเรียนภาษาจีน

จากการประเมินผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2558 ของโรงเรียนตะพานหิน ในด้านการอ่าน ออกเสียง และบนอ กความหมายของคำ กลุ่มคำ ประไยคและบทสนทนาที่กำกับการออกเสียงในระบบสทอักษรภาษาจีน(พินอิน) และตัวอักษรจีนนั้น พนบฯ คะแนนการอ่านของนักเรียน ต่ำกว่าเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 46.10 จังหวัดในแบบสรุปผลการเรียน รายวิชาภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2558 โดยสภาพปัญหาที่พบของนักเรียน คือ การจำอักษรจีนไม่ได้ จึงส่งผลให้อ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง จากนั้นไม่สามารถแปลความหมายจากอักษรจีนที่อ่าน และไม่สามารถจับใจความสำคัญจากสิ่งที่อ่านได้

สภาพปัญหาที่พบการอ่านในภาษาจีนนั้นมีลักษณะคือการอ่านออกเสียงโดยใช้สทอักษรพินอินสำหรับผู้เริ่มเรียนเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาจีนและถือได้ว่าเป็นส่วนสำคัญมากที่สุดโดยการนำอักษรภาษาอังกฤษมาเทียบเสียงโดยใช้ความใกล้เคียงกับภาษาจีนมากที่สุด การอ่านโดยใช้อักษรจีน สำหรับผู้ที่มีพื้นฐานในการเรียนสทอักษรพินอินแล้ว ด้วยภาษาจีนเป็นอักษรภาพในการอ่านโดยใช้อักษรจีนนั้นจึงต้องใช้เทคนิคการจำอักษร เพื่อใช้ในการจดจำเสียงและความหมายของอักษรตัวนั้นๆ จึงจะสามารถอ่านได้อย่างถูกต้อง (นรินทร์ ยะภูริวัฒน์, 2555, หน้า 7) กล่าวว่า จากการสำรวจปัญหาพื้นฐานสำคัญของผู้เรียนภาษาจีนคือการจำตัวจีนไม่ได้ซึ่งสะท้อนออกมายในทักษะการอ่านและเขียนจึงสมควรแก้ปัญหาการพัฒนาทักษะการจำอักษรจีนในการอ่านในกระบวนการเรียนการสอนนักศึกษาต้องการโอกาสฝึกฝนอย่างไม่ต้องกลัวผิดได้เรียนรู้อย่างเป็นผู้กระทำการก่อนรับ ขาดทักษะในการคาดเดาเสียงหรือความหมายระหว่างที่อ่านและกล่าววิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนั้น การแก้ปัญหาการจำอักษรจีนของผู้เรียนจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาสุขภาวะสามารถในการอ่านภาษาจีน

จากสภาพปัจจุหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาเพื่อหาแนวทางการแก้ไขสภาพปัจจุห้ามที่ต้นเพื่อให้นักเรียนได้มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่านโดยเน้นการจัดการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนและครูผู้สอนเป็นเพียงผู้ชี้แนะแนวทาง (พิศนา แรมมณี, 2552) กล่าวว่า การจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับระดับความพร้อมของผู้เรียน และสอดคล้องกับพัฒนาการทางสติปัญญาของผู้เรียนจะทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยแนวคิดการมีบทบาทและมีส่วนร่วมในกิจกรรม ทั้งนักเรียนยังได้ลงมือปฏิบัติ จึงไปสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน หรือ งานปฏิบัติ (TASK - BASED LEARNING) ซึ่งมีนักการศึกษาให้คำจำกัดความไว้มากmany เช่น นูแนน (Nunan, 1991) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นงานปฏิบัติ (Task – Based Learning Teaching : TBLT) เป็นแนวคิดการสอนภาษาที่สามารถสร้างและสหัอนประสบการณ์และรูปแบบการดำเนินธุรกิจของมนุษย์รวมไปถึงความคิดรวบยอดของภาษาที่มีการเปลี่ยนแปลงได้ด้วยเช่นกัน วิลลิสและวิลลิส (Willis and Willis, 1996) ได้กล่าวถึงความหมายของภาระงานไว้ว่าภาระงานคือกิจกรรมที่มีเป้าหมายมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อบรรลุผลที่แท้จริง หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่าผู้เรียนจะใช้ทรัพยากรของภาษาเป้าหมายอย่างไรก็ตามที่พากษาเมื่อยู่เพื่อที่จะใช้แก้ปัญหา ไปปริศนา เล่นเกมหรือแบ่งปันและเบรียบเทียบประสบการณ์ ภาระงานมีจุดเริ่มต้นที่หลากหลาย โดยอาจจะมาจากข้อมูลที่ผู้เรียนมี อย่างเช่น ประสบการณ์ส่วนตัวความรู้ทั่วไปภาระงานอาชญากรรมจากการเขียน บันทึกข้อมูลเสียง หรือบันทึกข้อมูลภาพและอาชญาเป็นกิจกรรมอย่างเช่น เกมต่างๆ การสาธิตหรือการสัมภาษณ์โดยมีร้านก่อนการปฏิบัติภาระงานและขั้นปฏิบัติภาระงานจะเกิดการเปลี่ยน แปลงจากการสื่อสารกันในกลุ่มเล็กๆ ไปสู่การสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างลื่นไหลและเป็นธรรมชาติ

แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของ วิลลิสและวิลลิส (Willis and Willis. 1996) ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนหลัก คือ ขั้นแรก ขั้นก่อนการปฏิบัติภาระงาน (pre-task) เป็นขั้นที่ครูผู้สอนแนะนำบทเรียน รูปแบบ จุดประสงค์ของภาระงานต่างๆ, กำหนดภาระงานพุดจากเนื้อหาและเตรียมความพร้อมและความเข้าใจของผู้เรียนในขั้นตอนของการปฏิบัติภาระงาน ขั้นที่สอง ขั้นดำเนินงานตามความต้องการของภาระงาน (task cycle) เป็นขั้นตอนการปฏิบัติภาระงานตามที่ได้รับมอบหมาย โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติงาน 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นภาระงาน (task) ผู้เรียนมีการอภิปราย ปฏิบัติภาระงานตามที่ได้รับมอบหมายในรูปแบบของกิจกรรมเดียว จับคู่ และกลุ่ม ขั้นวางแผน (planning) ผู้เรียนเตรียมตัวนำเสนองานตามที่ได้รับมอบหมาย โดยมีการใช้ภาษาด้วยตนเองซึ่งครูผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือหากมีความติดขัด

ทางการใช้ภาษา ขั้นรายงาน (report) ผู้เรียนสรุปผลและรายงานผลจากการงานที่ตนปฏิบัติ ครูผู้สอนจะเป็นผู้ให้คำแนะนำและประเมินผลงานนั้นๆ ขั้นที่สาม ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา (language focus) ผู้เรียนจะสามารถประเมินผลการปฏิบัติภาระงานของตนและเปรียบเทียบผลจากการปฏิบัติภาระงานของผู้อื่น มีขั้นตอนสำคัญ 2 ขั้นตอน ขั้นวิเคราะห์ (analysis) ผู้เรียนตรวจสอบการใช้ภาษาในการปฏิบัติภาระงานของตนเอง และสามารถสร้างคำ วลี ชื่นใหม่ emerged ได้จากการวิเคราะห์คำที่ใช้สื่อสารความหมายจากการปฏิบัติภาระงานที่ผ่านมา ขั้นปฏิบัติ (practice) ผู้เรียนฝึกฝนการใช้ภาษาโดยเรียนรู้ คำ วลีและรูปแบบโครงสร้างตามเนื้อหาที่เรียน

การเรียนรู้ภาษาจีนให้ได้ผลดี គุต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะอย่างต่อเนื่อง จึงจะเกิดการพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะในการใช้ภาษา รูปแบบการเรียนการสอนควรหลากหลายและดึงดูดความสนใจของผู้เรียน การกำหนดหัวข้อเป็นเรื่องๆ และการกำหนดสถานการณ์ แล้วสอนภาษาให้สอดคล้องกับเรื่องหรือสถานการณ์นั้น จะส่งผลให้เรียนรู้ภาษาเพื่อสื่อสารได้เร็วขึ้น เพราะสถานการณ์จะช่วยให้เข้าใจและจดจำ ในแต่ละสถานการณ์ครูสามารถผสมผสานการสอนทั้งคำศัพท์ (เสียงและความหมาย) โครงสร้างหรือไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้องและวัฒนธรรมตามบริบทของสถานการณ์ได้ พัฒนาฝึกทักษะการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน (สายฝน วรรณสินธุ, 2551) กล่าวว่า ภาษาจีนเป็นภาษาซึ่งมีอักษรที่มีพัฒนาการมาจากอักษรภาพ ดังนั้นลักษณะการอ่านอักษรจีนจึงไม่สามารถสะกดคำอ่านได้เหมือนกับภาษาอื่น ผู้เรียนจำเป็นต้องจดจำตัวอักษรที่เห็นว่าอย่างไรและหมายความว่าอย่างไร นอกจากจะต้องจดจำตัวอักษรที่ลักษณะตัวอักษรจะต้องอ่านได้ถูกต้อง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน การเรียนรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหานั้นๆ เป็นสิ่งที่จำเป็นเป็นอย่างยิ่ง (Zhao, 2006, หน้า 192-224) กล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน หากสามารถนำส่วนที่แสดงเสียงหรือความหมายมาจัดเป็นกลุ่มและสร้างตัวช่วยจำเพื่อช่วยผู้เรียนในการระบุเสียงหรือคาดเดาความหมายของอักษรที่เชื่อมโยงเหล่านี้ก็อาจช่วยให้ผู้เรียนเกิดการจดจำอักษรได้ดีขึ้น เนื่องจากอักษรจีนแต่ละตัวถูกเก็บในความทรงจำโดยมีการเกี่ยวโยงเป็นเครือข่ายของกลุ่มตัวอักษรอยู่ในสมอง (Shen, 2008, หน้า 504) กล่าวว่า การจำอักษรจีนจำกัดทำได้เมื่อ 1) เข้าใจรูปแบบโครงสร้างของอักษรและสร้างการเชื่อมโยงด้วยภาพ (Visual association) 2) เข้าใจหน่วยแสดงความหมายกับภาพอักษรจีนตัวใหม่ๆ และ 3) มีภูมิหลังทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับอักษรภาพ สำหรับ นักเรียนที่เรียนภาษาจีน การจำอักษรจีนโดยการแบ่งตัวอักษรออกเป็นส่วนๆ จากนั้นนำมาเชื่อมโยงบางส่วนของตัวอักษรกับความคิดในสมองด้วย

ตนเอง จะช่วยให้จำอักษรจีนได้ดียิ่งขึ้น และจะช่วยให้ผู้เรียนได้สร้างการเขื่อมโยง กันว่าได้ว่า เมื่อผู้เรียน มีความรู้และความเข้าใจเทคนิคหรือการจำอักษร โดยใช้การเขื่อมโยงความจำ ก็สามารถจัดเก็บข้อมูลที่ตนเองได้รับได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถจำอักษรจีนได้ดีขึ้น จึงจะส่งเสริมความสามารถในการอ่านได้ดีขึ้น

ในสร้างความสามารถในการอ่าน นอกจากต้องจำอักษรจีนเป็นความรู้พื้นฐานแล้วนั้น ต้องให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมการเรียนเพื่อจะส่งเสริมความสามารถในการอ่านอีกด้วย (นรินทร์ยศ ยะภูริวัฒน์, 2555, หน้า 5) กันว่า ความสามารถในการอ่านจะพัฒนาได้ เมื่อ ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติอย่างตื่นตัว มีความตระหนักรถึงการใช้ยุทธศาสตร์และกลวิธีในการอ่านซึ่งเป็น ส่วนหนึ่งของการกิจการอ่านและการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เป็นการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้เพื่อใช้ภาษาในการสื่อสาร อยู่บนพื้นฐานของการเรียนภาษาตามธรรมชาติผ่านการลงมือ ทำงานปฏิบัติตัวยัตน์เอง ส่งเสริมผู้เรียนให้นำความรู้และประสบการณ์ทางภาษาที่มีอยู่เดิมมา ปรับใช้ในการทำงานปฏิบัติให้สำเร็จสมบูรณ์

ด้วยเหตุผลเหล่านี้ ผู้จัดจึงได้ทำการศึกษาและทำวิจัยเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียน ภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยงเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเจตคติที่ดี ต่อการเรียนวิชาภาษาจีนเพื่อเป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติ ร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียน ภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยงเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ขอบเขตของงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาครั้นนี้ คือ เรื่อง **开学了** (เปิดเทอมแล้ว) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ รายวิชาภาษาจีน (ฯ31261) ตามโครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนตะพานหิน จังหวัดพิจิตร โดยมีเนื้อหาตามหลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผลการเรียนรู้ที่ 1 อ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยคและบทสนทนาที่กำกับการออกเสียงในระบบสห-อักษรภาษาจีน(พินอิน) และตัวอักษรจีนอย่างง่ายได้ถูกต้อง ผลการเรียนรู้ที่ 2 สามารถอ่านหรือเขียน บทสนทนา ได้ตอบเพื่อการสื่อสารในข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว ประสบการณ์ ในสถานการณ์เหตุการณ์ต่างๆ หรือประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคมได้และผลการเรียนรู้ที่ 5 สามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้น ในห้องเรียนได้ โดยมีเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ดังนี้ 1) การกล่าวคำทักทาย 2) เพื่อนของฉัน 3) เครื่องเขียนในชั้นเรียน

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน สำหรับตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 คน โดยศึกษากำหนดคุณลักษณะของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน จำนวน 1 คน โดยมีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาจีนในระดับอุดมศึกษาอย่างน้อย 5 ปี

1.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวนคน 1 โดยเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย ที่มีประสบการณ์ด้านหลักสูตรและการสอนอย่างน้อย 5 ปี

1.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผล จำนวน 1 คน โดยมีคุณครูที่สอนภาษาจีนที่มีประสบการณ์ด้านการวิจัยและประเมินผลอย่างน้อย 5 ปี

2. นักเรียน

2.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนตะพานหิน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ปีการศึกษา 2559 จำนวน 3 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่มีผลการเรียนดี ปานกลาง อ่อน อย่างละ 1 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของ ภาษา เนื้อหาและความเหมาะสมของเวลา

2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนตะพานหิน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ปีการศึกษา 2559 จำนวน 9 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่มีผลการเรียนดี ปานกลาง อ่อน อย่างละ 3 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 การเบริยนเทียนความสามารถในการอ่านก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ **开学了** (เปิดเทอมแล้ว) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาภาษาจีน (จ31261) ตามโครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนตะพานหิน จังหวัดพิจิตร โดยมีเนื้อหาตามหลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผลการเรียนรู้ที่ 1 อ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยคและบทสนทนาที่กำกับการออกเสียงในระบบสท-อักษรภาษาจีน(พินอิน) และตัวอักษรจีโนย่างง่ายได้ถูกต้อง ผลการเรียนรู้ที่ 2 สามารถอ่านหรือเขียน บทสนทนาได้ตอบเพื่อการสื่อสารในข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว ประสบการณ์ในสถานการณ์

เหตุการณ์ต่างๆ หรือประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคมได้และผลการเรียนรู้ที่ 5 สามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนได้โดยมีเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ดังนี้ 1) การกล่าวคำทักทาย 2) เพื่อนของฉัน 3) เครื่องเขียนในชั้นเรียน

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 41 (กำแพงเพชร-พิจิตร) ในเขตจังหวัดพิจิตร แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 41 (กำแพงเพชร-พิจิตร) ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนตะพานหิน แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยการเลือกนักเรียนที่เรียนในแผนการเรียนรู้ ศิลป์-ภาษาจีน ซึ่งผ่านการเรียนพื้นฐานระบบเสียงภาษาจีนมาแล้ว

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น การเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง

ตัวแปรตาม ความสามารถในการอ่าน

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ 1 การศึกษามัธยมศึกษา 41 (กำแพงเพชร-พิจิตร) ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนตะพานหิน แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยการเลือกนักเรียนที่เรียนในแผนการเรียนรู้ ศิลป์-ภาษาจีน ซึ่งผ่านการเรียนพื้นฐานระบบเสียงภาษาจีนมาแล้ว

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา คือ ความพึงพอใจที่มีต่อกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง หมายถึง ภารกิจหรืองานที่นักเรียนต้องปฏิบัติตามขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นก่อนงานปฏิบัติ (Pre-task) หมายถึง ขั้นตอนที่กำหนดหัวข้อภารกิจหรือภาระงานให้กับผู้เรียน โดยภารกิจหรือภาระงานที่จะปฏิบัตินั้น ต้องผ่านการยกตัวอย่าง เพื่อสร้างความเข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติภารกิจหรือภาระงานต่างเหล่านั้นในสถานการณ์จริง ประกอบขั้นตอนย่อยดังนี้

1.1.1 ขั้นสร้างเทคนิคการจำ หมายถึง ขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกการเรียนรู้คำศัพท์ประจำบทเรียน ด้วยตนเองโดยการให้ผู้เรียนแต่ละคนหรือกลุ่ม สร้างเทคนิคการจำอักษรด้วยตนเอง หรือการฝึกใช้เทคนิคการจำในแต่ละบุคคลเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยฝึกฝนผ่านกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดต่างๆ ที่ผู้สอนเป็นผู้จัดเตรียมให้ เช่น กิจกรรมรู้สึ้งรู้ความหมาย, กิจกรรมเกมส์จำคำ, กิจกรรมเบื้องต้น, กิจกรรมจัดกรอบแยกคำศัพท์ เป็นต้น

1.1.2 ขั้นเขื่อมโยงความรู้ หมายถึง ขั้นตอนการเชื่อมโยงคำศัพท์ลงมาสู่การสร้างรูปประโยคตามไวยากรณ์ต่างๆ พัฒนาทั้งเขื่อมโยงและฝึกใช้คำศัพท์เหล่านั้นในรูปแบบประโยคเพื่อใช้ในสถานการณ์จริง โดยใช้กิจกรรมโครงสร้างสร้างประโยค, กิจกรรมอ่านอย่างไรให้ต่อเนื่อง เป็นต้น

1.2 ขั้นระหว่างงานปฏิบัติ (Task cycle) หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย โดยมีขั้นตอนปฏิบัติ 3 ขั้นตอน

1.2.1 ขั้นภาระงาน (Task) หมายถึง ขั้นตอนที่ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายหัวข้อภารกิจหรือภาระงานที่ต้องร่วมกันปฏิบัติ ซึ่งเป็นกิจกรรมคู่หรือกลุ่ม ชื่นชมร่วมกับสถานการณ์ที่หัวข้อกำหนด

1.2.2 ขั้นวางแผน (Planning) หมายถึง ขั้นตอนวางแผนการปฏิบัติภารกิจหรือภาระงานที่ได้รับมอบหมายโดยการฝึกการใช้ภาษาทั้งการเรียนและการฝึกอ่านเพื่อสร้างความเข้าใจ เป็นการสร้างสรรค์ชิ้นงานตามที่ภารกิจได้กำหนด โดยมีครูเป็นผู้ให้คำปรึกษาและแนะนำ

1.2.3 ขั้นรายงาน (Report) หมายถึง ขั้นการนำเสนอการกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายหน้าชั้นเรียนหรือตามข้อกำหนดในหัวข้อภาระงานที่ได้รับขั้นต้น

1.3 ขั้นหลังงานปฏิบัติ (Language Focus) หมายถึง ขั้นที่ผู้เรียนจะสามารถร่วมกันประเมินวิเคราะห์ การใช้ภาษาซึ่งประกอบไปด้วย 2 ขั้นตอน

1.3.1 ขั้นวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง ขั้นที่ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายและวิเคราะห์สภาพการใช้ภาษาในการกิจกรรมของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเพื่อให้เกิดความสามารถในการใช้ภาษาในสถานการณ์อื่นๆ

1.3.2 ขั้นฝึกฝน (Practice) หมายถึง ขั้นการฝึกบทหวานการใช้ภาษาในภาระงานที่กำหนดเพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจในความสามารถการใช้ภาษาและสรุปความรู้ให้กับผู้เรียน

2. ความสามารถในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการออกเสียงภาษาจีน การออกความหมายของคำศัพท์ผ่านอักษรจีนและการออกเสียงภาษาจีนผ่านตัวอักษรเพื่อเกิดความเข้าใจและสามารถตอบคำถามตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด วัดโดยแบบทดสอบความสามารถในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมและด้านการนำไปใช้

4. ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ของกิจกรรม หมายถึง เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยค้นคว้าและพัฒนาขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ จะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 จากค่าเฉลี่ยของคะแนน ที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนในแต่ละกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

75 ตัวหลัง หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ จะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 วัดได้จากค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่นักเรียน ได้ทำแบบทดสอบหลังเรียนในแต่ละกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

สมมติฐานของการวิจัย

ความสามารถในการอ่านภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผ่านการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

- 1.1 สารการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
- 1.2 ตัวชี้วัดสารการเรียนรู้ภาษาจีนและการประเมินผลการเรียน
- 1.3 คำอธิบายรายวิชาภาษาจีน รหัสวิชา ฯ 31261
- 1.4 โครงสร้างรายวิชาภาษาจีน รหัสวิชา ฯ 31261

2. กิจกรรมการเรียนรู้

- 2.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้
- 2.2 การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

3. การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ

- 3.1 หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ
- 3.2 การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศกับการสอนอักษรจีน

4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

- 4.1 ความหมายของงานปฏิบัติ
- 4.2 รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
- 4.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
- 4.4 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

5. การจำอักษรจีนและการค้นหาความจำที่เขื่อมโยง

- 5.1 ระดับของอักษรจีน
- 5.2 หลักการสร้างอักษรจีนและส่วนประกอบของอักษรจีน
- 5.3 อักษรจีนกับรูปแบบการจำแบบเขื่อมโยง

6. การพัฒนาการอ่าน

- 6.1 ความหมายและองค์ประกอบของการอ่าน
- 6.2 การพัฒนาการอ่านสำหรับผู้เรียนภาษาจีนระดับต้น
- 6.3 การประเมินความสามารถในการอ่าน

7. ความพึงพอใจ

- 7.1 ความหมายของความพึงพอใจ
- 7.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างความพึงพอใจ
- 7.3. เทคนิคบริการวัดความพึงพอใจ

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 8.1 งานวิจัยภายในประเทศ
- 8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

จุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาจีนกลางตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือ พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะและสามารถสื่อสารภาษาจีนขั้นพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพตามสถานการณ์ต่างๆ ทั้งการฟัง - พูด - อ่าน - เขียน และแสดงออก สามารถใช้ภาษาจีนในการแสดงหาความรู้ ศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ มีความรู้ความเข้าใจเชื่อมราวด้วยภาษาจีน ให้บูรณาญาณสูง รักภาษาจีน ภูมิปัญญา วิธีคิด และวิถีชีวิตของชาวจีน สามารถเปรียบเทียบและถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทย - จีน ด้วยภาษาจีนอย่างสร้างสรรค์ และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาจีน ดังนี้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว สาระสำคัญของการเรียนรู้ภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 จึงประกอบด้วย

1. การใช้ภาษาจีนในการฟัง - พูด - อ่าน - เขียน - แสดงออก และเปลี่ยน ข้อมูล ข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ สรุปความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องราวต่างๆ รวมทั้งสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2. การใช้ภาษาจีนตามแบบแผนและวัฒนธรรมของจีนกับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม แตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของจีนกับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. การใช้ภาษาจีนในการเรื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสดงหาความรู้ และเปิดโลกการทัศน์ของตน

4. การใช้ภาษาจีนในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.1 สาระการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

เป้าหมายการเรียนรู้ดังกล่าวกำหนดขึ้นตามมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังนี้

มาตรฐาน 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่พึงและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน 1.3 นำเสนอด้วยภาษา ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

มาตรฐาน 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับภาระศีลธรรม

มาตรฐาน 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

มาตรฐาน 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเรื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา สร้าง karakter และความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

มาตรฐาน 4.1 ใช้ภาษาจีนในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน 4.2 ใช้ภาษาจีนเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ภาษาจีนจัดเป็นภาษาต่างประเทศในจำนวนหลายภาษาที่หลักสูตรกำหนดให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ ซึ่งแต่ละโรงเรียนมีระดับความพร้อมและจุดเน้นการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนแตกต่างกัน จำนวนผู้เรียนและจำนวนค่าเรียนในแต่ละระดับชั้น และในแต่ละโรงเรียนก็แตกต่างกัน ซึ่งอยู่กับความพร้อมและจุดเน้นของโรงเรียนจากสภาพภารณ์ ดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงออกแบบหลักสูตรภาษาจีนให้สอดคล้อง และเอื้ออำนวยต่อสถานการณ์ดังกล่าว รวม 3 หลักสูตร ได้แก่

1. หลักสูตรภาษาจีนต่อเนื่อง 12 ปี สำหรับการเรียนต่อเนื่อง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

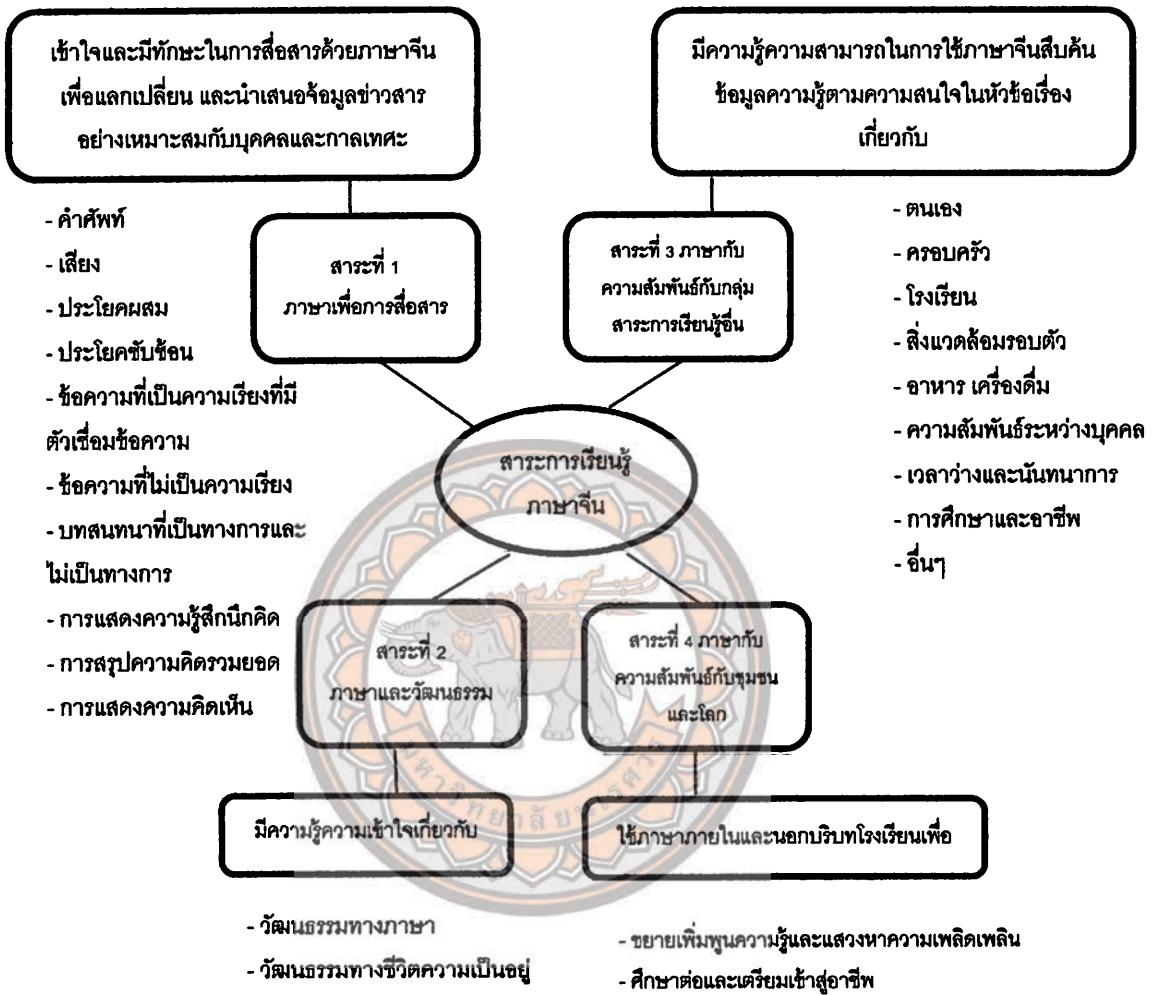
2. หลักสูตรภาษาจีน 6 ปี สำหรับการเริ่มเรียนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และต่อเนื่องจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

3. หลักสูตรภาษาจีน 3 ปี สำหรับการเริ่มเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6

เนื้อหาสาระสำหรับการเรียนรู้ภาษาจีนมีรายละเอียดสังเขป ดังผังมโนทัศน์ในแต่ละ มาตรฐานการเรียนรู้ได้กำหนดตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ที่สอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยกำหนดขอบข่าย การเรียนรู้เป็นรายปี เพื่อให้โรงเรียนได้พัฒนาผู้เรียนให้เพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ทักษะการ สื่อสารภาษา และความเข้าใจในวัฒนธรรมจีน ตามระดับวัยของผู้เรียน ซึ่งขับข้อนี้ทั้งแนว กว้างและแนลึกและมีความหลากหลายที่ครอบคลุมสาระตามผังมโนทัศน์ รวมทั้งเป็นไปตาม หลักการและมาตรฐานสากลของการเรียนรู้ภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ

ผังมโนทัศน์สาระการเรียนรู้ภาษาจีน

ภาพ 1 ผังมโนทัศน์สาระการเรียนรู้ภาษาจีน

1.2 ตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้ภาษาจีนและการประเมินผลการเรียน ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน หลักสูตรภาษาจีน 3 ปี (ม.4 – ม.6) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนที่เกี่ยวข้องมีดังต่อไปนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

**ตาราง 1 แสดงมาตรฐาน ๑ ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภท
ต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล**

ข้อ	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
m.4	1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำ คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง ประกาศ ชี้แจง คำแนะนำ และคำอธินายที่ และคำอธินายง่ายๆ ที่ใช้ในห้องเรียน ฟังและอ่านง่ายๆ	
	2. ระบุสิ่หักษรพินอิน อ่านออก หลักการออกเสียงพยัญชนะ สระ การผันเสียง เสียงและประสมเสียงตามหลักการ วรรณยุกต์ อ่านตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยชน์ ออกเสียง ภาษาจีน ตามระบบพินอิน	
	3. บอกความหมายของคำ กลุ่มคำ - คำ กลุ่มคำ ประโยชน์หรือข้อความเกี่ยวกับตนเอง ประโยชน์หรือข้อความลับๆ ตามที่ฟัง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม หรืออ่านจากสื่อที่เป็นความเรียงและ คำศัพท์ 400 – 600 คำ ไม่ใช่ความเรียงในรูปแบบต่างๆ - สื่อที่ไม่ใช่ความเรียง เช่น ภาพ แผนภูมิ แผนผัง แผนที่ ัญลักษณ์ เครื่องหมาย	
	4. ตอบคำถาม จับใจความสำคัญ - บทสนทนา บทอ่านลับๆ นิทานง่ายๆ ที่มีความ สุขและแสดงความคิดเห็นจากการ yawประมาณ 100 ตัวอักษร พึงหรืออ่านประโยชน์ บทสนทนา - การจับใจความสำคัญ เช่น หัวเรื่อง ใจความ หรือ นิทานง่ายทั้งที่มีภาพและไม่มี สำคัญ รายละเอียดสนับสนุน ภาพประกอบ - คำถ้ามเกี่ยวกับใจความสำคัญ เช่น ใคร ทำ อะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ใช้หรือไม่ - ประโยชน์ที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น การให้เหตุ	

สาระที่ 4 ภาษา กับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก
**มาตรฐาน ๔ ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน
และ สังคม**

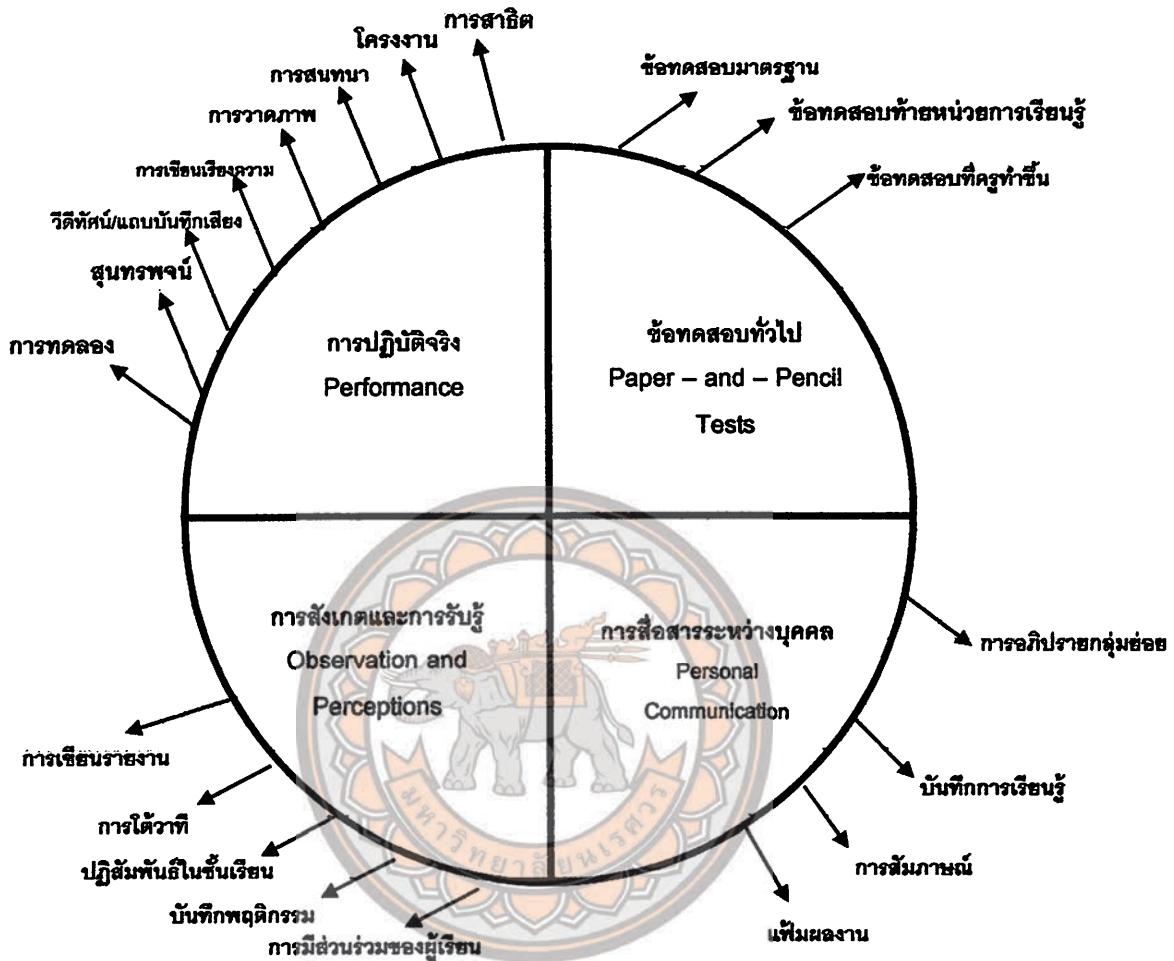
**ตาราง 2 แสดงมาตรฐาน ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ที่ใน
สถานศึกษาชุมชนและสังคม**

ขั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
ม.4	ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลอง ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนและสถานศึกษา	- การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา เช่น การทักทาย การแนะนำตนเอง เพื่อน ครอบครัว โรงเรียน - นำคำศัพท์ ประโยชน์ บทสนทนา และบทความที่ได้เรียนรู้มาประยุกต์ใช้ตามสถานการณ์จริง

การประเมินผลการเรียน

- การประเมินผลการเรียนของผู้เรียนต้องประเมินตามมาตรฐานการวัดระดับความรู้ และสาระการเรียนรู้ภาษาจีน เพื่อบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม (ภาษาจีน) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑
- ให้รูปแบบวิธีการประเมินที่หลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหา วิธีการสอน และ สอดคล้องกับตัวชี้วัด ตามลักษณะการประเมินผลทางภาษา ดังแผนภูมิการประเมินผล ๑
- การประเมินผลการเรียนของผู้เรียนต้องเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมและให้กำลังใจ ผู้เรียน พัฒนาการเรียนภาษาจีน โดยพิจารณาจากความรู้ ความสามารถ ความคิดของผู้เรียน รวมทั้งมีการวิเคราะห์ผลการประเมิน เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอน

ແຜນກຸມີກາຣປະເມີນຜລ 1 (Assessment Profile)

ภาพ 2 ปรับจากแผนภูมิของ Heartland AED (อ้างถึงใน Helena Curtain 2000)

1.3 คำอธิบายรายวิชา

ปฏิบัติตามคำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย คำบรรยาย เกี่ยวกับระบบสหอักษรภาษาจีน (พินอิน) และการเขียนภาษาจีนกลาง พุดสนทนา เขียนตัวตอบสื่อสารและนำเสนอเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ช่วง岁数 เหตุการณ์ต่างๆ หรือประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษาและวัฒนธรรม ค้นคว้า สืบค้น บันทึก สรุป แสดงความคิดเห็น นำเสนอตัวยการพูดและเขียนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ขึ้นจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษาและชุมชน มีความรักชาติ

ศาสตร์ กษัตริย์ ศื่อสต์ ศุจิริต มีวินัยไฟเรียนรู้ มีความสามารถในการสื่อสาร การคิด มีทักษะในการใช้ชีวิต การใช้เทคโนโลยี มีความมุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

ผลการเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงและบอกรความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยคและบทสนทนาที่กำกับการอ่านออกเสียงในระบบสัท - อักษรภาษาจีน (พินอิน) และตัวอักษรจีนอย่างง่ายได้ถูกต้อง
2. สามารถอ่านหรือเขียน บทสนทนา トイตอบเพื่อการสื่อสารในข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว ประสบการณ์ในสถานการณ์เหตุการณ์ต่างๆ หรือประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคมได้
3. เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษาและวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ค้นคว้า สืบค้น บันทึก สรุป แสดงความคิดเห็น นำเสนอด้วยการพูดและเขียน ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ได้

5. สามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนได้

1.4 โครงสร้างรายวิชา รายวิชาภาษาจีน รหัสวิชา จ31262

รายวิชาภาษาจีน รหัสวิชา จ31262 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

จำนวนเวลา 120 ชั่วโมง เวลาเรียน 6 ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวน 3.0 หน่วยกิต

ตาราง 3 แสดงโครงสร้างรายวิชา รายวิชาภาษาจีน รหัสวิชา จ31262

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	หน่วยนักศึกษา
1	单元一 汉语基础 พื้นฐานภาษาจีน เบื้องต้น	1	- ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับระบบเสียง (สัทอักษร) ในภาษาจีน - เรียนรู้เกี่ยวกับส่วนประกอบต่างๆ ของตัวอักษรจีน	24	10

ตาราง 3 (ต่อ)

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการ เรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
2	单元二 开学了 เปิดเทอมแล้ว	1 - 5	<ul style="list-style-type: none"> - เรียนรู้คำศัพท์และหลักไวยากรณ์ ต่างๆ - ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่านออกเสียงและการเขียน - ประยุกต์ใช้สื่อสารในสถานการณ์ จริงและจำลอง 	12	10
3	单元三 我们班 ชั้นเรียนของฉัน	1 - 5	<ul style="list-style-type: none"> - เรียนรู้คำศัพท์และหลักไวยากรณ์ ต่างๆ - ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่านออกเสียงและการเขียน - ประยุกต์ใช้สื่อสารในสถานการณ์ จริงและจำลอง 	18	10
4	单元四 我的家庭 ครอบครัวของฉัน	1 - 5	<ul style="list-style-type: none"> - เรียนรู้คำศัพท์และหลักไวยากรณ์ ต่างๆ - ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่านออกเสียงและการเขียน - ประยุกต์ใช้สื่อสารในสถานการณ์ จริงและจำลอง 	18	10
5	单元五 个人物品 ของใช้ส่วนตัว	1 - 5	<ul style="list-style-type: none"> - เรียนรู้คำศัพท์และหลักไวยากรณ์ ต่างๆ - ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่านออกเสียงและการเขียน - ประยุกต์ใช้สื่อสารในสถานการณ์ จริงและจำลอง 	18	10

ตาราง 3 (ต่อ)

ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			- เรียนรู้คำศัพท์และหลักไวยากรณ์		
6	单元六 朋友和名人 เพื่อนและบุคคลที่มี ชื่อเดียบ	1 - 5	ต่างๆ - ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่านออกเสียงและการเขียน - ประยุกต์ใช้สื่อสารในสถานการณ์ จริงและจำลอง	18	10
	สอบกลางภาค			6	20
	สอบปลายภาค			6	20
	รวม			120	100

2. กิจกรรมการเรียนรู้

2.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ (2553, หน้า 56) กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมี ประสิทธิภาพ และการเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่กำหนดให้ ราชบัณฑิตยสถาน (2555, หน้า 11) ให้ความหมายของกิจกรรม (activity) คือ

1. ภารกิจที่ผู้สอนหรือผู้เรียนปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาทั้งในและนอก ชั้นเรียน

2. กระบวนการเรียนรู้หรือสร้างนิสัยที่มีลำดับชั้นตอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ และให้ความหมายของการเรียนรู้ (Learning) ไว้ว่า กระบวนการหรือวิธีการ เรียนรู้ที่บุคคลใช้ในการสร้างความหมายของข้อมูลและสิ่งเร้าต่างๆ ที่รับเข้ามาทางประสาทสัมผัส ให้เกิดเป็นความรู้ ความเข้าใจทักษะ เจตคติ ความรู้สึก และพฤติกรรมที่พึงประสงค์

ชัยวัฒน์ ศุทธิรัตน์ (2558, หน้า 48) การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่ง เป็นผลเนื่องมาจากการกระบวนการเรียนรู้ โดยการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลนั้นจะเกิดขึ้น ค่อนข้างถาวร

จากความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ คือ ขั้นตอนหรือ
ภารกิจที่ผู้เรียนและผู้สอนปฏิบัติร่วมตามลำดับขั้นตอน เพื่อให้เกิดความรู้ ตามวัตถุประสงค์

2.2 การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

ขาวลิต ภูกำแพง กล่าวว่า (2553, หน้า 131) กล่าวว่า การวิจัยทางหลักสูตรและการ
สอนนักวิจัยจะใช้การจัดการเรียนรู้เป็นวัตถุรวมเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งต้องหาคุณภาพของ
นวัตกรรมที่ใช้ นิยม hac่าประสิทธิภาพของ (รึ่งไม่ใช่ค่าสถิติ) เป็นขั้นตอนทำการทดลองจริงกับ^{กับ}
กลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้แล้ว สามารถหาประสิทธิภาพของสื่อ (E_1/E_2) ในขั้นตอนการตรวจสอบ
คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างด้วย รายละเอียดดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าการจัดการเรียนรู้นั้นสามารถ
พัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องหรือไม่ภายใต้กิจกรรมที่กำหนดให้ โดยมีการเก็บข้อมูล
ของผลการเรียนรู้ ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการของผู้เรียน โดยทั่วไปมักจะคำนวณจาก
คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อย หรือคะแนนจากพฤติกรรมการเรียนหรือคะแนนจาก
กิจกรรมการเข้ากลุ่ม ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$E_1 = \frac{\sum x}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน สื่อประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกส่วน
 N แทน จำนวนผู้เรียน
 A แทน คะแนนเต็มของทั้งหมด

2. ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าการจัดการเรียนรู้นั้นส่งผลให้
ผู้เรียนเกิดสมบูรณ์ผลได้หรือไม่ บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในการจัดการเรียนรู้
มากน้อยเพียงใด ซึ่งคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทุกคน
ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$E_2 = \frac{\sum Y}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
ΣY	แทน	ผลรวมของคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียน	
N	แทน	จำนวนผู้เรียน	
B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน	

การหาประสิทธิภาพจะต้องมีการกำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการพิจารณา โดยเกณฑ์ดังกล่าว นิยมใช้หลักการเรียนแบบรอบรู้ คือตั้งเกณฑ์ไว้ที่ร้อยละ 80 และยอมรับความผิดพลาดได้ไม่เกินร้อยละ 2.5 ดังนั้น ต้องมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่า $80 - 2.5 = 77.5$ ส่วนการกำหนดเกณฑ์ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ คือ ไม่ควรเกินร้อยละ 5 นอกจากนี้ยังพิจารณาจากหลายปัจจัย เช่น ประเภทของสื่อนวัตกรรม สถิติปัญญาของกลุ่มผู้เรียน และถูกใจของผู้เรียน เป็นต้น โดยทั่วไปนวัตกรรมสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะมักจะกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพต่ำกว่าการพัฒนาความรู้ ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาทักษะต้องใช้เวลามากกว่า ยกตัวอย่าง เช่น นวัตกรรมที่เน้นการพัฒนาความรู้ อาจกำหนดเท่ากับ 80/80 ส่วนนวัตกรรมที่เน้นการพัฒนาทักษะต่างๆ อาจกำหนด E_1/E_2 ที่ 75/75

ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรมวงศ์ อ้างใน วารสารศิลป์การศึกษาศาสตร์วิจัย ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 (2556) กล่าวถึงการทดสอบประสิทธิภาพได้ดังนี้

1. การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดียว (1:1) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียน 1 - 3 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลาง และเด็กเก่ง ระหว่างการทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลาในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ประเมินการเรียนจากกระบวนการ คือ กิจกรรมหรือภารกิจและงานที่มอบให้ทำและทดสอบหลังเรียน นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพ หากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้น คะแนนที่ได้จากการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดียวจะได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาก แต่เมื่อปรับปรุงแล้วจะสูงขึ้นมาก ก่อนนำไปทดสอบประสิทธิภาพแบบบุคคล ทั้งนี้ E_1/E_2 ที่ได้จะมีค่าประมาณ 60/60

2. การทดสอบประสิทธิภาพแบบสุ่ม (1:10) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพสื่อสารหรือชุดการสอนกับผู้เรียน 6 – 10 คน (คละผู้เรียนที่เก่ง ปาน กลางกับอ่อน) ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลาในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรม หลังจากทดสอบประสิทธิภาพให้ประเมินการเรียนจากกระบวนการ คือ กิจกรรมหรือภารกิจและงานที่มอบให้ทำและประเมินผลลัพธ์ คือ การทดสอบหลังเรียนและงานสุดท้ายที่มอบให้นักเรียน ทำส่งก่อนทดสอบประจำหน่วย ให้นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพหากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้นคำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุง คะแนนของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยจากหัวจากเกณฑ์ประมาณ 10% นั่นคือ E_1/E_2 ที่ได้ประมาณ 70/70

3. การทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (1:100) เป็นการทดสอบประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียนทั้งชั้น ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลาในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน หลังจากการทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามแล้วให้ประเมินการเรียนจากกระบวนการ คือ กิจกรรมหรือภารกิจและงานที่มอบให้ทำ และทดสอบหลังเรียนนำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพ หากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้น แล้วนำไปทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามซึ่งกับนักเรียนต่างกลุ่ม อาจทดสอบประสิทธิภาพ 2 - 3 ครั้ง จนได้ค่าประสิทธิภาพถึงเกณฑ์ขั้นต่ำ ปกติไม่น่าจะทดสอบประสิทธิภาพเกินสามครั้ง ด้วยเหตุนี้ ขั้นทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามจึงแทนด้วย 1:100 ผลที่ได้จากการทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หากต่ำกว่าเกณฑ์ไม่ควรเกิน 2.5% สามารถยอมรับ สื่อหรือชุดการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

รัตนะ บัวสนธิ (2552, หน้า 57 - 59) ได้อธิบายขั้นตอนการประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรม ดังนี้

1. การประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) หมายถึง การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้กับบุคคลที่มีคุณลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มเป้าหมาย โดยที่บุคคลดังกล่าวจะได้เลือกมาจากการผู้ที่มีคุณลักษณะเป็นตัวแทนกลุ่มเป้าหมาย 3 คน ได้แก่ ผู้ที่มีคุณลักษณะสูง ปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง การทดลองใช้นวัตกรรมที่เรียกว่าการประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่งนี้ มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อตรวจสอบว่า นวัตกรรมดังกล่าวมีความเกี่ยวข้อง สร้างแรงจูงใจให้กับบุคคลที่มีลักษณะเป็นตัวแทนของกลุ่มเป้าหมายเพียงໄร คำสั่ง คำชี้แจง และรายละเอียดที่มีในนวัตกรรมนั้น บุคคล

เหล่านี้มีความรู้และความเข้าใจหรือไม่ การประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งจะมุ่งเน้นไปที่การค้นหาข้อจำกัดที่ได้จากคำแนะนำนำออกเล่าของบุคคลที่มีลักษณะเป็นตัวแทนของคุณลักษณะกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นสำคัญเพื่อที่จะนำคำแนะนำที่ได้มาปรับปรุงนวัตกรรม

2. การประเมินประสิทธิภาพกลุ่มเล็ก หมายถึง นำนวัตกรรมที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขจากการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งมาทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีคุณลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มเป้าหมายที่มีจำนวนมากซึ่น ซึ่งก็หมายถึงต้องใช้กลุ่มบุคคลจำนวน 9 คน แบ่งเป็น คุณลักษณะสูงกว่าปานกลาง 3 คน ปานกลาง 3 คน ต่ำกว่าปานกลาง 3 ในกรณี การประเมินแบบหนึ่งต่อสาม แต่ถ้าเป็นแบบหนึ่งต่อสี่ต้องใช้กลุ่มบุคคลจำนวนห้าสิบ 12 คน การประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็กนี้จะมีการวิเคราะห์หาค่าเบ่งบอกดัชนีหรือเกณฑ์ ประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่เรียนว่า E_1/E_2 โดยที่เกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 ของนวัตกรรม การศึกษา เท่าที่นิยมใช้จะมีอยู่สามเกณฑ์ ได้แก่ 75/75 หรือ 80/80 และ 90/90 การใช้เกณฑ์ ประสิทธิภาพนวัตกรรมการศึกษาเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งจากสามเกณฑ์นี้ มีหลักพิจารณาว่าถ้า นวัตกรรมการศึกษานั้นๆ มุ่งแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่มีลักษณะซึ่งข้อน หรือมีเนื้อหาสาระค่อนข้างยาก ก็ใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 แต่ถ้ามีเนื้อหาสาระไม่ยากมาก นักมุ่งแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่มีลักษณะปานกลางจะนิยมใช้เกณฑ์ ประสิทธิภาพ 80/80 และถ้านวัตกรรมที่มีเนื้อหาสาระที่มุ่งปฏิบัติหรือมุ่งพัฒนาจุดประสงค์การ เรียนรู้ด้านทักษะปฏิบัติ จะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 90/90 นอกจากจะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพตาม หลักการที่กล่าวแล้ว สิ่งที่นำมาพิจารณาประกอบในการเลือกใช้เกณฑ์ก็คือ พื้นฐานความรู้เดิม หรือความสามารถทางการเรียนรู้ของกลุ่มผู้ได้รับการทดลองใช้และกลุ่มเป้าหมายด้วยเห็นกัน กล่าวโดยสรุปได้ว่า การทำวิจัยในครั้นี้ได้เลือกขั้นตอนการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการ เรียนรู้ของ รัตนะ บัวสนธิ (2552) ซึ่งประกอบไปด้วย การประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง และการ ประเมินประสิทธิภาพกลุ่มเล็ก โดยมีเกณฑ์ประสิทธิภาพอยู่ที่ 75/75

3. การจัดการเรียนรู้ภาษาจีน

การเรียนรู้ในแต่ละหลักสูตรเริ่มจากระดับพื้นฐานตามสภาพที่เป็นจริงของรักเรียนไทย แล้วทวีความซับซ้อนขึ้นทั้งแนวลึกและกว้างตามระดับวัยของผู้เรียน ตั้งแต่เริ่มเรียนรู้และทำความ เข้าใจเนื้อหาภาษาง่ายๆ ที่เป็นเรื่องใกล้ตัว แล้วค่อยๆ ขยายออกในลักษณะซ้ำแล้วคืน ผู้เรียนจะ เข้าใจกลวิธีการเรียนรู้แต่ละเนื้อหา การเชื่อมโยงข้ามเนื้อหา จนถึงขั้นพัฒนาวิธีการเรียนรู้ที่เป็น ของตนเอง สามารถสื่อสารด้วยภาษาจีน มีความสนุกสนานและความมั่นใจในการเรียนและการ

ใช้ภาษาจีนเมื่อเรียนรู้ด้วยระยะเวลาที่เพียงพอและครบถ้วนตามมาตรฐานในหลักสูตร เมื่อจบหลักสูตร ผู้เรียนจะมีความรู้ ความสามารถ และทักษะการสื่อสารภาษาจีนในระดับที่เท่าเทียมกัน คุ้มต้องทำความเข้าใจหลักสูตร และออกแบบบทเรียนโดยบูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งด้านความรู้ ทักษะ และค่านิยมทางวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับระดับวัยและความสามารถของผู้เรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ที่เรามุ่งหวังเพื่อการพัฒนาจะเกิดผลลัพธ์ ได้แก่ ความรู้ทางภาษา ทักษะและสมรรถนะ และความเข้าใจในวัฒนธรรมจีน ประกอบด้วย ความรู้ทางภาษา

1. รู้และเข้าใจการออกเสียง
2. รู้ด้วยอักษรและคำศัพท์
3. รู้และสามารถใช้ไวยากรณ์

ทักษะทางภาษา

1. มีสมรรถนะทางภาษา
2. เข้าใจและสามารถใช้ประเต็ญสนทนากับผู้อื่น
3. เข้าใจและสามารถสื่อความหมาย

ความรู้และเข้าใจทางวัฒนธรรม

1. รู้และเข้าใจวัฒนธรรมจีน

การเรียนรู้ภาษาจีนให้ได้ผลดี คุ้มต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะอย่างต่อเนื่อง จึงจะเกิดการพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะในการใช้ภาษา รูปแบบการเรียนการสอนควรหลากหลายและดึงดูดความสนใจของผู้เรียน การกำหนดหัวข้อเป็นเรื่องๆ และการกำหนดสถานการณ์ แล้วสอนภาษาให้สอดคล้องกับเรื่องหรือสถานการณ์นั้น จะส่งผลให้เรียนรู้ภาษาแบบสื่อสารได้เร็วขึ้น เพราะสถานการณ์จะช่วยให้เข้าใจและจดจำ ในแต่ละสถานการณ์ครุสามารถผสมผสานกับการสอนทั้งคำศัพท์ (เสียงและความหมาย โครงสร้างหรือไวยากรณ์ ที่เกี่ยวข้อง และวัฒนธรรมตามบริบทของสถานการณ์) ได้ พัฒนาฝีกทักษะการ พิมพ์ - อ่าน - เขียน ให้เหมาะสมกับบทเรียนส่วนวิธีสอนขึ้นอยู่กับบริบทของเนื้อหาและจุดประสงค์ที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในลักษณะใดบ้าง ดังนั้น ครุควรเลือกหรือกำหนดวิธีการสอนให้เหมาะสม

วิน (2544) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ควรดำเนินถึงประเด็น สำคัญต่อไปนี้

1. ระบบไวยากรณ์
2. ระบบคำศัพท์และตัวบท

3. ระบบการเรียนของภาษาจีน

4. การพัฒนาการใช้ภาษา

5. แนวทางการเรียนการสอนแบบใหม่

อภิวัตน์ ประสมพรัตน์ (2553 อ้างใน ปียะพงษ์ วงศ์ชุมเงิน, 2556, หน้า 17)

กล่าวว่า ตัวอักษรจีนเป็นตัวอักษรที่มีวิวัฒนาการมาจากการโดยทั่วไปภาษาจีนที่ใช้พูดในแต่ละท้องถิ่นจะมีความหลากหลายของสำเนียง และรายละเอียดในการใช้คำบางอย่างที่ไม่เหมือนกัน ฉะนั้นการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนจึงควรเน้นที่ภาษาจีนกลางเป็นหลัก

ปียะพงษ์ วงศ์ชุมเงิน (2556, หน้า 18) กล่าวว่า ภาษาจีนในปัจจุบัน ได้ใช้ภาษาจีนกลางเป็นภาษาทางการ เป็นภาษาที่เกิดจากอักษรภาษาพ าราจัดการเรียนรู้ภาษาจีนนั้น ควรจัดให้เหมาะสมกับผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้ตามธรรมชาติ คือ เริ่มจากการสอน พัง พูด อ่าน และเขียน ตามลำดับ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาจีนในปัจจุบัน ควรเริ่มจากการสอน โดยการพัง พูด อ่าน และเขียน ตามลำดับ ระดับความยากง่าย ซึ่งในการจัดการเรียนรู้นั้น ควรเน้นการใช้ภาษาจีนกลางเป็นหลักและภาษาทางราชการ นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้ควรคำนึงถึงหลักการใช้ภาษาที่ถูกต้องและง่ายต่อการประยุกต์ใช้ต่อไป

3.1 หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ

สถาบันการแปลและส่งเสริมภาษาจีน (2556) จัดการประชุมเพื่อ สร้าง แผนพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน ตามรายละเอียด ดังต่อไปนี้

มาตรฐานที่ 1 การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

- กำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน โดยให้เริ่มเปิดสอนได้ตั้งแต่ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กรณีโรงเรียนที่มีความพร้อม สามารถเปิดในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ โดยเป้าหมายระดับประถมศึกษา คือ มุ่งให้นักเรียนสนใจผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เน้นการสื่อสารทักษะการพังและพูด และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เน้นการสื่อสารทักษะการพัง พูด อ่าน เขียน และนำความรู้ไปปรับใช้ต่อไป

- ปรับจำนวนคาบเรียนและจำนวนนักเรียน โดยระดับชั้น ป.4 - 6 จัดให้เรียนเป็นวิชาเพิ่มเติม ไม่ต่ำกว่า 2 คาบ/สัปดาห์ โดยกำหนดผู้เรียนไม่เกิน 20 คน/ห้อง ส่วนระดับชั้น ม.1-3 จัดให้เรียนเป็นวิชาเพิ่มเติม ไม่ต่ำกว่า 4 คาบ/สัปดาห์ โดยกำหนดจำนวนผู้เรียนไม่เกิน 25 คน/ห้อง และระดับชั้น ม.4 - 6 กรณีจัดให้เรียนเป็นแผนภาษาจีนไม่ต่ำกว่า 6 คาบ/สัปดาห์ ส่วนวิชาเพิ่มเติม ไม่ต่ำกว่า 4 คาบ/สัปดาห์ โดยกำหนดจำนวนผู้เรียนไม่เกิน 30 คน/ห้อง

- จัดกิจกรรมค่ายภาษาแบบเข้มข้นสำหรับนักเรียน ระยะ 3 - 4 สัปดาห์ โดยโรงเรียนศูนย์เครือข่ายฯ

มาตรการที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรภาษาจีน

- พัฒนาหลักสูตรให้มีความต่อเนื่องโดยความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เช่น มหาวิทยาลัย สถาบันชื่อ HANBAN
- จัดทำคู่มือการใช้หลักสูตรและแนวทางการทำแผนกวิชาจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- จัดทำหลักสูตรเฉพาะสำหรับส่งเสริมกลุ่มนักเรียนที่มีศักยภาพด้านภาษาจีนให้ได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะภาษาจีนมากยิ่งขึ้น (Chinese Program)

มาตรการที่ 3 การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาจีน

- ปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนที่มีใช้อยู่ในโรงเรียนปัจจุบันให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่ปรับใหม่ พร้อมจัดทำคู่มือครุ
- รวบรวมรายชื่อสื่อที่มีคุณภาพเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์
- พัฒนาและจัดทำสื่อการสอนหลักและสื่อการสอนสนับสนุนที่มีคุณภาพ เนื้อหาสาระสอดคล้องกับหลักสูตร เป้าหมาย แนวทางการจัดการเรียนการสอน และบริบทของผู้เรียน ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

มาตรการที่ 4 การวัดและประเมินผล

- ประเมินความสามารถการใช้ภาษาจีนของผู้เรียน โดยใช้เครื่องมือประเมินที่ได้รับมาตรฐานระดับสากล เช่น HSK, YCT
- ประเมินความสามารถการใช้ภาษาจีนของผู้เรียน โดยใช้ชี้อีกสอดคล้องที่พัฒนาโดย สพฐ. ร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน
- พัฒนาค่าลังข้อสอบวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาจีน โดยร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น HANBAN สำนักทดสอบทางการศึกษา

มาตรการที่ 5 การพัฒนาครุศาสตร์สอนภาษาจีน

- สำรวจข้อมูลพื้นฐานและจัดทำฐานข้อมูลของครุผู้สอนฯ เพื่อวางแผนเกี่ยวกับอัตรากำลังและการพัฒนาครุ
- กำหนดมาตรฐานความรู้ความสามารถทางภาษาของครุสอนภาษาจีนโดยเทียบเคียงกับมาตรฐานเจ้าของภาษา
- สอบวัดระดับความรู้ความสามารถ และทักษะด้านภาษาจีนของครุสอนภาษาจีน เพื่อเป็นฐานการพัฒนาขั้นต่อไป

- อบรม/สัมมนา เพื่อพัฒนา ความรู้/ทักษะภาษาจีน วิธีสอนแบบต่างๆ และการวัด และประเมินผล เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนแบบสื่อสาร และการใช้สื่อ ICT ใน การสอนที่เน้นการสื่อสาร

- ติดตามประเมินผลครุภูษ์สอนที่เข้ารับการอบรม
- สนับสนุนให้ครุศาสตร์ภาษาจีนที่มีคุณภาพไปอบรมเพื่อเสริมประสบการณ์ ณ ประเทศจีน

- จัดประชุม/สัมมนา/seminar/สาขิตการสอนที่ได้ผลดี (Best Practice) เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนสำหรับครุภูษ์สอน

- จัดกิจกรรมค่ายภาษาแบบเข้มข้นสำหรับครุภูษ์สอน ระยะ 3 - 4 สัปดาห์ โดยโรงเรียนศูนย์เครือข่ายฯ

มาตรการที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน

- ตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน ควบคุมคุณภาพทั้งระดับ สพฐ. และเขตพื้นที่การศึกษา
 - สำรวจความต้องการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน
 - สำรวจความต้องการการใช้ภาษาจีนในการประกอบอาชีพของหน่วยงาน/สถานประกอบการ

- จัดการเรียนการสอนภาษาจีนตามความพร้อมและบริบทของสถานศึกษา โดยกำหนดให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความต้องการและความสนใจ โดยมีได้เป็นการบังคับ และจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่นหรือวิชาเลือกอื่นๆ รองรับ กรณีผู้เรียนไม่เลือกเรียนภาษาจีน

- จัดทำฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาจีนให้เป็นปัจจุบัน เพื่อกำกับดูและให้ข้อมูลในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
 - จัดทำแผนการกำกับ ติดตาม/คุ้มครองให้ชัดเจน

การประเมินผลการเรียน

1. การประเมินผลการเรียนของผู้เรียนต้องประเมินตามมาตรฐานการวัดระดับความรู้ แบบสาระการเรียนรู้ภาษาจีน เพื่อบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม (ภาษาจีน) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. ให้รูปแบบวิธีการประเมินที่หลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหา วิธีการสอน และ สอดคล้องกับตัวชี้วัด ตามลักษณะการประเมินผลทางภาษา

3. การประเมินผลการเรียนของผู้เรียนต้องเป็นประโยชน์ ต่อการส่งเสริมและให้กำลังใจผู้เรียน พัฒนาการเรียนภาษาจีน โดยพิจารณา จากความรู้ ความสามารถ ความคิดของผู้เรียน รวมทั้งมีการวิเคราะห์ผลการประเมิน เพื่อพัฒนาและปั้นปูการเรียนการสอน

จากข้อความข้างต้น หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ สำหรับประเทศไทย ได้มีการจัดการเรียนการสอน ภาษาจีนเป็นระยะเวลา 10 ปีที่ผ่าน เพื่อเป็นการจัดการเรียนการสอนไปในทิศทางเดียวกัน รัฐบาลและสถาบันภาษาได้จัดประชุม เพื่อกำหนด มาตรการ เพื่อตอบสนองความต้องการในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของภาษาจีนต่อไป

3.2 การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศกับการสอน อักษรจีน

เหยิน จิง เหวิน กล่าวว่า : เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่า หลักการขึ้นพื้นฐานของข้อ ในการเรียนเรียงภาษาจีนสำหรับคนต่างชาติคือ “เริ่มจากง่ายไปยาก” กับ เรียนเนื้อหาที่ “จำเป็นก่อน” และถ้ามองจากบางแง่มุมแล้วจะพบว่า อิทธิพลของภาษาแม่คือตัวกำหนดนิยาม ของคำว่า “ง่าย” กับ “ยาก” กล่าวคือ คำว่า “ง่าย” ที่ว่านี้คือส่วนที่เหมือนหรือคล้ายคลึงกับ ภาษาแม่ของผู้เรียน ส่วนคำว่า “ยาก” ที่ว่านี้คือส่วนที่ต่างกับภาษาแม่ของผู้เรียน นอกจากนี้ เนื่องจากสภาพแวดล้อมในการใช้ภาษาของแต่ละประเทศไม่เหมือนกัน “เนื้อหาจำเป็น” ในการ เรียนและการใช้ภาษาจีนจึงแตกต่างตามไปด้วย

4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task - Based Learning TBL) เป็นการจัดกิจกรรม การเรียนรู้เพื่อใช้ภาษาในการสื่อสาร ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของการเรียนภาษาตามธรรมชาติผ่านการ ลงมือทำงานปฏิบัติตัวยัตน์เอง สงเสริมผู้เรียนให้นำความรู้และประสบการณ์ทางภาษาที่มีอยู่เดิม มาปรับใช้ในการทำงานพร้อมกับการทำที่ได้เรียนรู้รูปแบบภาษา คำศัพท์ จำนวน โครงสร้าง ไวยากรณ์ใหม่ๆ เพื่อนำไปใช้ในการทำงานปฏิบัติให้สำเร็จสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ตลอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติของนูนัน (Nunan, 2004) ซึ่งกล่าวไว้ว่า เป็นแนวคิดที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป้าหมายเพื่อการสื่อสาร โดยมีการเลือกเนื้อหา และกำหนดสถานการณ์ในการเรียนรู้จากเรื่องที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เนื่อมจากการเรียนภาษาใน ห้องเรียนกับภาษาที่ใช้จริงนอกห้องเรียนจากการลงมือปฏิบัติ และเปิดโอกาสผู้เรียนได้แลกเปลี่ยน ประสบการณ์ของตนเองซึ่งความหมายของงานปฏิบัติ รูปแบบ กระบวนการเรียนรู้ และประโยชน์ ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ มีดังนี้

4.1 ความหมายของงานปฏิบัติ

นักวิชาการทางด้านการศึกษา ได้ให้ความหมายของงานปฏิบัติในด้านการเรียนการสอนภาษา ดังนี้

ลอง (Long, 1985; ข้างใน Ellis, 2003, หน้า 4) กล่าวว่า งานปฏิบัติ คือ ชิ้นงานที่สร้างขึ้นโดยมีเป้าหมายในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่สัมพันธ์กับงานปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

พราบู (Prabhu, 1987; ข้างใน Ellis, 2003, หน้า 4) กล่าวว่า งานปฏิบัติ คือ กิจกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์จากการนำเสนอข้อมูลผ่านกระบวนการคิด

นุนทด (Nunok, 1989; ข้างใน Ellis, 2003, หน้า 4) กล่าวว่า งานปฏิบัติ คือ งานปฏิบัติเพื่อการสื่อสาร มีการสร้างปฏิสัมพันธ์กันโดยใช้ภาษาเป้าหมาย และเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษาในการทำงานปฏิบัติให้ได้ชิ้นงานที่สมบูรณ์

สเกยาน (Skehan, 1996; ข้างใน Ellis, 2003, หน้า 4) กล่าวว่า งานปฏิบัติ คือ กิจกรรมที่ให้ความสำคัญกับการสื่อความหมายก่อน โดยคัดเลือกเนื้อหาที่สัมพันธ์กับความเป็นจริงในชีวิต และมีการประเมินผลงานของผู้เรียน

วิลลิส (Willis, 1998, หน้า 23) กล่าวว่า งานปฏิบัติ คือ กิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาโดยมีวัตถุประสงค์ในการสื่อสารเพื่อบรรลุผลลัพธ์ที่ต้องการ

ลี (Lee, 2000; ข้างใน Ellis, 2003, หน้า 4) กล่าวว่า งานปฏิบัติ คือ กิจกรรมการเรียนที่มีการกำหนดวัตถุประสงค์ โดยเน้นให้ผู้เรียนสร้างปฏิสัมพันธ์กันในขณะทำงานปฏิบัติและส่งเสริมให้ใช้ภาษาเป้าหมายในการสื่อความหมาย

ไบเกท, สเกยาน และสวอэн (Bygate, Skehan & Swain, 2001; ข้างใน Ellis, 2003, หน้า 5) กล่าวว่า งานปฏิบัติ คือ กิจกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล โดยเน้นการสื่อความหมายให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

เอลลิส (Ellis, 2003, หน้า 16) กล่าวว่า งานปฏิบัติ คือ แผนงานที่ให้ผู้เรียนทำงานปฏิบัติเพื่อให้ได้ชิ้นงานที่สมบูรณ์ตามสัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยเน้นการสื่อความหมายและกระบวนการคิดในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารจริง ซึ่งมีการประเมินชิ้นงานที่สมบูรณ์ด้วย

จากความหมายของงานปฏิบัติข้างต้น สรุปได้ว่า งานปฏิบัติ คือ กิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ตรงตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสารจริง

4.2 รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

การเรียนรู้ภาษาจากงานปฏิบัติต้องอาศัยกิจกรรมที่มาส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริงได้ตรงตามเป้าหมายและเกิดทักษะในการฝึกปฏิบัติมากที่สุด

วิลลิส (Willis, 1996, หน้า 26 - 27) ได้เสนอรูปแบบกิจกรรมงานปฏิบัติ จำนวน 6 ประเภท ดังนี้

1. การจัดทำรายการ (listing) คือ รูปแบบกิจกรรมที่มุ่งหวังให้ผู้เรียน แสดงความคิดเห็นของตน โดยมีวิธีการที่เกี่ยวข้องกับการรวมความคิดและการค้นหาความจริง

2. การเรียงลำดับและการจัดประเภท (Ordering and sorting) คือ รูปแบบกิจกรรมที่ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในการเรียงลำดับข้อมูลและจัดแยกประเภทตามหัวข้อต่างๆ ได้ถูกต้อง

3. การเปรียบเทียบ (Comparing) คือ รูปแบบกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบข้อมูลที่มีลักษณะเดียวกัน แต่แตกต่างกัน หรือ เนื้อหาต่างกัน เพื่อที่จะร่วบรวมส่วนที่เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน และแยกแยะส่วนที่แตกต่างกัน

4. การแก้ปัญหา (Problem solving) คือ รูปแบบกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและเหตุผลพร้อมทั้งท้าทายให้ผู้เรียนพยายามแก้ไขปัญหาให้บรรลุผล

5. การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Sharing personal experience) คือ รูปแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาพูดเกี่ยวกับตนเอง และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับบุคคลอื่น ผลที่ได้จากการปฏิสัมพันธ์นั้นใกล้เคียงกับบทสนทนาใช้ในชีวิตประจำวัน

6. งานที่สร้างสรรค์ (Creative task) หรือ โครงงาน คือ รูปแบบกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนทำงานเป็นคู่หรือกลุ่ม งานประเภทนี้มีขั้นตอนการทำงานมากกว่าประเภทอื่น และเป็นรวมกิจกรรมหลายประเภทเข้าด้วยกัน ซึ่งบางครั้งผู้เรียนอาจต้องออกไปทำกิจกรรมนอกชั้นเรียน สิ่งที่สำคัญที่ทำให้งานเสร็จสมบูรณ์นั้นขึ้นอยู่กับทักษะการจัดการและทำงานร่วมกัน

พราบุ (Prabhu, 1987; ข้างใน Ellis, 2003, หน้า 213) ได้เสนอรูปแบบกิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติ จำนวน 3 ประเภท ดังนี้

1. กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information - gap activity) คือ การแลกเปลี่ยนข้อมูลจากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่ง หรือจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์

2. กิจกรรมแลกเปลี่ยนเหตุผล (Reasoning - gap activity) คือ ข้อมูลใหม่ที่ได้จากข้อมูลได้ผ่านการลงความเห็น การสรุปความ ให้เหตุผล ของผู้เรียนมาแล้ว

3. กิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion - gap activity) คือ การระบุและใช้ภาษาแสดงความคิดเห็นเรื่องของตัวบุคคล ความรู้สึก ทัศนคติในการติดต่อกับสถานการณ์ที่กำหนดให้

จากรูปแบบกิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติข้างต้นนี้ สรุปได้ว่า กิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัตินั้น เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ผู้เรียนยังสามารถนำความรู้เดิมและความรู้ใหม่มาปรับประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมตามสถานการณ์ที่กำหนด ทั้งยังได้ปฏิบัติตามด้วยตนเองและได้ฝึกทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ด้วยเหตุนี้ ความหลากหลายของกิจกรรมจะส่งผลในการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนในด้านการใช้ภาษาและกระบวนการได้อย่างเหมาะสม

4.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เป็นการเรียนรู้ภาษาผ่านงานปฏิบัติ เป็นการสื่อสาร ผู้เรียนต้องรู้เป้าหมายของงานปฏิบัติ และทำความเข้าใจขั้นตอนการปฏิบัติให้ถูกต้องในแต่ละงาน เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาการใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์ต่างๆได้

เอกสาร และ ชานอน (Estaire & Zanon, 1994, หน้า 20 - 52) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติไปประประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนไว้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้น เตรียมการ ขั้นทำงานปฏิบัติ ขั้นวิเคราะห์และประเมินผลหลังปฏิบัติตาม ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ (planning) ประกอบด้วย

ก. การเลือกหัวข้อเรื่องของงานปฏิบัติ (determining the theme) ผู้สอนควรเลือกหัวข้อเรื่องที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และนำภาษาไปใช้ ซึ่งเป็นเรื่องที่สามารถจูงใจและเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน

ข. การวางแผนชิ้นงาน (planning the final task) หลังจากที่เลือกหัวข้อเรื่องได้แล้ว ผู้สอนควรวางแผนเกี่ยวกับชิ้นงาน ซึ่งเป็นผลงานของผู้เรียนหลังจากได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เมื่อผู้สอนคิดชิ้นงานได้แล้ว ผู้สอนจะสามารถคิดกิจกรรมต่างๆ ที่จะมารองรับให้ชิ้นงานดังกล่าวเกิดเป็นรูปธรรมขึ้น

ค. การตั้งจุดมุ่งหมายของงานปฏิบัติ (determining unit objectives) ผู้สอนตั้งจุดมุ่งหมายของงานปฏิบัติตามชิ้นงานที่วางแผนไว้ ซึ่งจุดประสงค์เหล่านี้สามารถเพิ่มเติมได้ตลอดการเตรียมงาน

ง. การระบุเนื้อหา (specifying content) ผู้สอนควรระบุเนื้อหาที่จะเป็นในการทำงานปฏิบัติทั้งชั้นมูล คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์

จ. การวางแผนการดำเนินงาน (planning the process)

ฉ. การวางแผนการวัดและประเมินผล (planning evaluation) การประเมินผล จะต้องจะต้องทำอย่างต่อเนื่องตลอดการปฏิบัติตาม ทั้งนี้ผู้สอนควรทราบก่อนว่าการประเมินผลผู้เรียนควรทำทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ดังนั้นการประเมินผลการทำงานปฏิบัติควร

พิจารณาหดလายด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านผลงาน การเลือกอุปกรณ์ การทำงาน การแก้ปัญหา หรือการทำงานร่วมกัน

2. ขั้นทำงานปฏิบัติ (implementation) ผู้สอนควรสังเกตการปฏิบัติงานของผู้เรียนและบันทึกสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน

3. ขั้นวิเคราะห์และประเมินผลหลังปฏิบัติงาน (posteriori analysis and reflection) ผู้สอนวิเคราะห์และประเมินผลหลังทำงานปฏิบัติ และควรวางแผนสำหรับงานขั้นต่อไป

วิลลิส (Willis, 1998, หน้า 40 - 41) ได้กล่าวถึง บทบาทของครูในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกโดยเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมเป็นคู่หรือกลุ่ม ใช้ภาษาเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ของการปฏิบัติงาน โดยมีครูเป็นผู้แนะนำ ครูมีส่วนร่วมในการกำหนดงาน ผู้เรียนต้องเข้าใจงานที่ต้องปฏิบัติ แม้ว่าผู้เรียนจะทำงานปฏิบัติอย่างอิสระ ครูยังคงมีส่วนในการควบคุมกิจกรรมเมื่อจำเป็น บทบาทของครูจะต่างไปตามวัตถุประสงค์ ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนปฏิบัติ (pre - task) ผู้สอนแนะนำเรื่องหัวข้อที่จะมีหัวข้อที่จะมีหมายให้ผู้เรียนปฏิบัติงานเข้าใจก่อน เพื่อคัดเลือกหัวข้อที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนนักจากนี้ยังต้องเตรียมตัวอย่างของงานปฏิบัติให้ผู้เรียนได้ศึกษารูปแบบทางภาษา คำศัพท์ วลี หรือโครงสร้างประโยค และรีบูนคำสั่ง วัตถุประสงค์ให้ชัดเจนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจตรงกันถึงสิ่งที่ต้องปฏิบัติและผลงานที่ผู้สอนต้องการ

ก. การเตรียมการล่วงหน้า (advance preparation) เป็นการเตรียมเกี่ยวกับหัวข้องานปฏิบัติ เนื้อหา กิจกรรมที่จะให้ผู้เรียนทำ และสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม

ข. การแนะนำหัวข้อ (introducing topic) เป็นการเกริ่นนำ และช่วยให้ผู้เรียนเข้าในหัวข้อหรือเรื่องที่จะเรียน

ค. การบอกเนื้อหาภาษา (identifying topic language) เป็นการช่วยให้ผู้เรียนคิด คำศัพท์ วลี ที่ใช้ทำงานปฏิบัติ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้สึกความสามารถก่อน เช่น การระดมความคิด

ง. กิจกรรมการเรียนรู้ภาษา ก่อนทำงานปฏิบัติ (pre - task language activities) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองจากการทำงานคู่หรือกลุ่ม เช่น แยกคำศัพท์หรือวลี เลือกคำที่ต่างจากพาก จับคู่ลักษณะคำศัพท์ ระดมความคิดเขียนแผนผัง ตั้งคำถาม เป็นต้น โดยมีครูกายให้คำปรึกษา

จ. การให้คำแนะนำในการทำงานปฏิบัติ (giving task instructions) เป็นการสร้างความมั่นใจว่าผู้เรียนเข้าใจงานปฏิบัติที่จะให้ทำตรงกัน รวมทั้งวัตถุประสงค์และชีวังานที่ต้องการ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถผลิตชีวังานได้ตรงตามเป้าหมาย

ฉ. การให้เวลาเตรียมการ (allowing preparation time) ให้เวลาผู้เรียน 2 - 3 นาที ในการเตรียมความพร้อมในเรื่องของการทำความเข้าใจคำสั่งในการทำงานปฏิบัติ ทั้งนี้ การกำหนดเวลาต้องดูความเหมาะสมของเนื้อหา

2. ขั้นปฏิบัติงาน (task cycle) แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่

ก. การดำเนินงานปฏิบัติ (task) ในขณะที่ผู้เรียนกำลังปฏิบัติงานอยู่ ผู้สอนเป็นผู้ค่อยส่งเกตการปฏิบัติงานอยู่ห่างพอสมควร เพื่อลดความกังวลของผู้เรียน และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพยายามทำงานให้สำเร็จด้วยตนเองโดยไม่ต้องครอบข้อความช่วยเหลือจากผู้สอน

ข. การวางแผนรายงาน (planning) คือ ครุภาระที่ผู้เรียนร่วมกันวางแผนรูปแบบการรายงาน เช่น รายงานเป็นคู่หรือกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และรูปแบบของการรายงานผลการปฏิบัติงาน สามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องเหมาะสม โดยให้ผู้เรียนเตรียมจัดทำเครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการนำเสนอ ซึ่งครุภาระที่ต้องการความช่วยเหลือในการรายงานผล การปฏิบัติงาน และกำหนดหน้าที่ในการปฏิบัติงานของผู้เรียน เพื่อให้แบ่งงานกันรับผิดชอบ

ค. การรายงาน (report) ผู้เรียนนำเสนอผลการปฏิบัติงานในชั้นเรียนหลังจากนั้น ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) สรุปและให้ข้อแนะนำต่างๆเพื่อนำไปแก้ไขหรือปรับปรุงต่อไป

3. ขั้นการเรียนรู้รูปแบบภาษา (language focus) หลังจากผู้เรียนทำงานปฏิบัติเสร็จ และรายงานผลเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้ภาษาที่ถูกต้อง ซึ่งประกอบด้วย 2 ขั้นตอน ได้แก่

ก. ขั้นวิเคราะห์ภาษา (analysis) ประกอบด้วย ความหมายของโครงเรื่องใจความสำคัญ โครงสร้าง และหน้าที่ทางภาษา คำหรือส่วนประกอบของคำ การแบ่งประเภทตามความหมาย และการนำไปใช้

ข. ขั้นฝึกปฏิบัติ (practice) หลังจากที่ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเองแล้ว ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกฝนการใช้ภาษาที่ได้เรียนไป ให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และเรียนรู้ภาษาที่ถูกต้องเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มตามความเหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนจะจำและใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง

เอลลิส (Ellis, 2003, หน้า 244 - 262) ได้ออกแบบขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ (pre - task) เป็นการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถทำงานปฏิบัติได้อย่างสอดคล้องกับความต้องการ

2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน (during - task) ประกอบด้วยคุณลักษณะ 2 ประการ คือ

ก. คุณลักษณะงานปฏิบัติ (task performance options) คือคุณลักษณะต่างๆ ของงานปฏิบัติที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้สอนสามารถวางแผนการสอนล่วงหน้าได้ เช่น การกำหนดเวลา เนื้อหา การให้ข้อมูลกับนักเรียนในระหว่างปฏิบัติงาน และการให้คำแนะนำเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจและใช้ภาษาในการทำงานปฏิบัติ

ข. คุณลักษณะทางด้านการกระบวนการ (process options) คือ ขั้นตอนของ การปฏิบัติงานที่มอบหมายให้สมบูรณ์

3. ขั้นหลังปฏิบัติงาน (post - task) ให้ผู้เรียนรายงานการปฏิบัติงาน พิริยพัท ประเมินผล ผู้สอนสรุปและให้คำแนะนำเพื่อให้ผู้เรียนนำงานปฏิบัติไปปรับปรุงแก้ไข ใช้ภาษาให้ถูกต้อง

จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ สรุปได้ว่า เป็นขั้นตอนในการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาผ่านกิจกรรมเป็นสื่อการเรียนรู้และตอบสนองความต้องการของผู้เรียน อีกทั้งผู้เรียนยังมีอิสระในการคิดและทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยมีครูผู้สอนให้เป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำ ชี้แจงในการจัดทำวิจัยในครั้งนี้ได้เลือกแนวคิดของ วิลลิส (Willis) มาปรับประยุกต์ใช้ในการทำวิจัย ซึ่งมี ขั้นตอนต่อไปนี้

1. ขั้นก่อนงานปฏิบัติ หรือ ขั้นก่อนทำการงาน (Pre - task) แนะนำเรื่องและการงาน ครูสำรวจหัวข้อที่จะเรียนกับผู้เรียนทั้งขั้น แนะนำคำศัพท์ วลีที่จะเป็นประโยชน์ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ คำสั่งในการทำภาระงาน และเตรียมตัวผู้เรียนโดยการเปิดวิดีโอแสดงให้เห็นตัวอย่างของภาระงานคล้ายๆ กัน หรือ ช่วยเหลือผู้เรียนบางส่วนเป็นบทนำในการทำงาน

2. ขั้นปฏิบัติงาน หรือ ขั้นระหว่างทำการงาน (Task cycle) แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน

ภาระงาน (Task) ผู้เรียนทำการงานเป็นคู่หรือกลุ่มก็ได้ ครูฝ่ายมองอยู่ใกล้ๆ พยายามให้ผู้เรียนสื่อสาร ไม่ต้องแก้ไข เนื่องจากขั้นตอนนี้ต้องการบรรยากาศเป็นส่วนตัวผู้เรียน จึงรู้สึกอุ่นใจลดลงใช้ภาษาอย่างเชื่อ ผิดได้ไม่เป็นไร

การวางแผน (Planning) ผู้เรียนเตรียมรายงานให้เพื่อนทั้งชั้น (โดยการพูดหรือเขียน) บอกว่าตนทำงานอย่างไร ตัดสินใจอย่างไรหรือค้นพบอะไรบ้าง เนื่องจากชั้นตอนการรายงานจะต้องนำเสนอต่อกลุ่ม ผู้เรียนจะต้องระมัดระวังในเรื่องความถูกต้อง ครุยวีบบทบทยืนอยู่ใกล้ๆ เพื่อให้ข้อมูลแน่นด้านภาษา

การรายงาน (Report) ให้ผู้เรียนบางกลุ่มน้ำเสนอผลงานให้เพื่อนฟัง หรือแลกเปลี่ยนรายงานและเบริญบทีมีอนาคต ครุทำหน้าที่เหมือนประธาน แล้วแสดงความเห็นต่อเนื้อหาของรายงาน

3. ชั้นเน้นภาษา หรือ ชั้นการเรียนรู้แบบภาษา (Language Focus) แบ่งออกเป็น 2 ส่วน

การวิเคราะห์ (Analysis) ผู้เรียนตรวจสอบและพูดคุยกันถึงลักษณะของบทพูด อาจจดบันทึกคำศัพท์ วลีและรูปประโยค รัตตุประสงค์ของ ชั้นตอนนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบภาษาของตนเอง เพื่อคิดและตรวจสอบสมมติฐานของตนในโครงสร้างภาษา หลังชั้นตอนนี้อาจมีการฝึกพูดหรือเขียน หรือค้นหาความหมายในพจนานุกรม

ชั้นการฝึก (Practice) ครุทำแบบฝึกหัดโดยใช้คำศัพท์ วลีและรูปประโยคใหม่ที่มีอยู่ในข้อมูลในช่วงระหว่างทำภาระงานหรือช่วงวิเคราะห์ภาษา

4.4 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

ในการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นงานปฏิบัติ ผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติตาม โดยผ่านการใช้ภาษาและทำกิจกรรมที่สอดคล้องกัน ทำให้เกิดการพัฒนาศักยภาพทางภาษา การมีปฏิสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นในขณะปฏิบัติตาม

แคนดลิน (Candlin, 1987; ข้างถัดใน นวนัย จิตธรรม, 2550, หน้า 12 - 13) กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติไว้ดังนี้

1. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสำรวจการเรียนรู้ และความรู้ด้านภาษาด้วยตนเอง
2. ท้าทายความสามารถของผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรู้จัดการการวิพากษ์วิจารณ์
3. พัฒนาผู้เรียนในเรื่องทักษะการใช้ภาษา
4. ทำให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์ในการทำงาน ได้แลกเปลี่ยนข้อมูลและกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน
5. มีการทำหน้าที่ในการประเมินความรู้ การเรียนรู้ และกิจกรรมที่ขัดเจนและเป็นระบบ
6. มีการทำหน้าที่เป้าหมายชัดเจน ทำให้ผู้เรียนปฏิบัติตามตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
7. ตอบสนองความต้องการต่างระหว่างบุคคล

8. ฝึกการแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น ทำให้ผู้เรียนพัฒนาความคิดอย่างเป็นระบบ

วิลลิส (Willis, 1998, หน้า 137) กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติได้ดังนี้

1. ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสื่อสารกับผู้อื่นมากขึ้น
2. ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน มีความท้าทายในการปฏิบัติงาน
3. ทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารในเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นธรรมชาติ
4. ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกการแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม
5. ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกการเรียนรู้ด้วยตนเอง

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัตินั้นช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาด้วยตนเองและสามารถร่วมกิจกรรมกับผู้อื่น ทั้งยังสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้อย่างมั่นใจ และมีความสุขสนุกสนานในการเรียน

5. การจำกัดรูปแบบการจำแนกตามเชื้อสาย

5.1 กลวิธีการสร้างอักษรจีน

อักษรจีนมีวัฒนาการมาอย่างนาน หนังสือ Shuowen jie zi ซึ่งถือได้ว่าเป็นพจนานุกรมเล่มแรกของจีนในสมัยโบราณได้กล่าวว่า วิธีการสร้างอักษรจีนไว้ 6 อย่าง (นิวนทชัย ยะภูริวัฒน์, 2555, หน้า 47 อ้างถึง ถาวร, 2008, Hu, 1995, หน้า 154 - 158) คือ สร้างตามรูป (xiangxing) สร้างตามเรื่อง (zhishi) สร้างตามความหมาย (Huiyi) สร้างตามเสียงและความหมาย (Xingsheng) ยึมเที่ยม (Jiajie) และกำกับอักษร (Zhuanzhu) ซึ่งสรุปได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ดังนี้

1. อักษรรูปฐาน สร้างโดยไม่ได้นำอักษรอื่นมาผสมกัน สามารถแยกตามวิธีสร้างได้ 2 กลุ่ม

ก. อักษรสร้างตามรูป หมายถึง อักษรที่สร้างขึ้นโดยวิเคราะห์รูปเปลี่ยนแบบของจริง เช่น น้ำ (เขียน 水 อ่านว่า Shuǐ)

ภ. ภูเขา (เขียน 山 อ่านว่า Shān)

ข. อักษรสร้างตามเรื่องเพื่อบ่งชี้ หมายถึง อักษรแนะนำบความหมายหลายเรื่องเป็นนามธรรม สร้างรูปไม่ได้ จึงใช้นัยแห่งความหมายมาเขียนด้วยเส้นที่สื่อความหมายได้ โดยนัย เช่น ช้างล่าง (เขียน 下 อ่านว่า Xià)

ช้างบน (เขียน 上 อ่านว่า Shàng)

2. อักษรสมตัว สร้างจากการนำอักษรรูปฐานมาผสมกัน อาจมีการลดรูปย่อรูปลงไปบ้างสร้างได้ 2 วิธี คือ

ก. สร้างตามความหมาย คือ นำรูป 2 รูปซึ่นไปรวมกันเพื่อสื่อความหมาย เช่น ป่าใบรัง (เขียน 林 อ่านว่า lín) เป็นอักษรที่เกิดจากการนำรูป 木 (อ่านว่า Mù แปลว่า ต้นไม้) สองรูปมา ประกอบเข้าด้วยกันเมื่อรวมกันได้ความหมายว่า ป่าใบรัง ป่าทึบ (เขียน 森 อ่านว่า sēn) เป็นอักษรที่เกิดจากการนำรูป 木 สามรูปมาประกอบเข้าด้วยกันเมื่อรวมกันได้ความหมายว่า ป่าทึบ

ข. สร้างตามเสียงและความหมาย คือ อักษรที่มาจากการส่วนประกอบสองส่วนคือ ส่วนที่ แสดงความหมายและส่วนที่แสดงเสียง กลวิธีดังกล่าวเป็นกลวิธีที่ใช้ในการสร้างอักษรมากกว่า ร้อยละ 85 ของอักษรจีนทั้งหมด (Chen and Wu , 2007 : 63) เช่น หิว (เขียน 馥 อ่านว่า è) อักษร 馥 เกิดจากการนำส่วนแสดงความหมาย 𠂇 (เกี่ยวข้องกับอาหารการกิน) มาประกอบส่วนแสดงเสียง 𠮶 (ดังนี้𠂇 + 馥) มีความหมายว่า หิว เพราะความหิวมักมีความสัมพันธ์กับอาหารการกิน

5.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์การจำ

ในการเรียนการสอนภาษาให้ประสบความสำเร็จ นักวิชาการหลายท่านเคยทำวิจัย และค้นหากรลยุทธ์เพื่อมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ และรู้จักใช้กลยุทธ์ในการเรียนแบบต่างๆ อีโคร์ฟอร์ด แบ่งกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาออกเป็นกลุ่ม 2 กลุ่มใหญ่ใหญ่ คือ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรงและกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม ซึ่งแยกออกเป็น 6 กลุ่มย่อย ดังนี้ คือ

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง ประกอบด้วย

1. กลยุทธ์การจำ (memory strategies) หมายถึง วิธีที่ทำให้ผู้เรียนจำเกี่ยวกับคำศัพท์หรือข้อความตามที่ได้รับถ่ายทอดมา

2. กลยุทธ์บริชาน (Cognitive strategies) หมายถึง วิธีที่ทำให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่กับความรู้ใหม่เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่เรียน (มักใช้กับกระบวนการเรียนภาษา มีประโยชน์ต่อการเรียนดึงข้อมูลมาจากความทรงจำ)

3. กลยุทธ์การทดแทน (Compensation strategies) หมายถึง วิธีที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนทดแทนความรู้ที่ขาดหายไป เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่เรียนมากขึ้น
ส่วนกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยอ้อมประกอบด้วย

4. กลยุทธ์อภิปริชาน (Metacognitive strategies) หมายถึง วิธีที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการคิดและการเรียนรู้ของตนเอง

5. กลยุทธ์ทางอารมณ์ (Affective strategies) หมายถึง วิธีที่ช่วยพัฒนาความมั่นใจในตัวผู้เรียน

6. กลยุทธ์ทางสังคม (Social strategies) หมายถึง วิธีที่ช่วยส่งเสริมผู้เรียนในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

จากข้อมูลข้างต้นถือได้ว่าเป็นกลยุทธ์ที่ล้วนแล้วแต่ช่วยสนับสนุนต่อการเรียนภาษาให้มีประสิทธิภาพในการเรียนภาษาอังกฤษ

5.3 วิธีการสอนและการเรียนคำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์การจำ

การวิจัยการออกแบบการสอนคำศัพท์ภาษาจีนตามทฤษฎีกลยุทธ์การจำของ Zhao Minghui (2012) ได้เสนอวิธีการเรียนและการสอนจากกลยุทธ์การจำ ดังต่อไปนี้

วิธีการเรียน

1. วิธีการจำฐานปร่างตัวอักษร

ผู้เรียนจะต้องมีความรู้อักษรภาษาจีนมาสมัพسانกับการเรียนรู้คำศัพท์ จึงจะกล้ายเป็นความสามารถในการทำความเข้าใจคำศัพท์ อักษรจีนเป็นอักษรที่ใช้เส้นหรือรวมกันเป็นตัวอักษรสี่เหลี่ยม ใช้วิธีการพิเศษในการแสดงถึงความหมายและเสียง ผู้เรียนต้องเข้าใจและวิเคราะห์วิธีการสร้างคำและปัจจัยทางวัฒนธรรมของตัวอักษรนั้นๆ จึงจะสามารถรับรู้ “เสียง รูป และความหมาย” 3 ปัจจัยรวมไว้ด้วยกัน ในกรณีจัดตัวอักษรสมองซึ่งข้อความและข้าต้องทำงานร่วมกัน การเรียนรู้สัมผัสกับตัวอักษรจีนด้วยวิธีการที่หลากหลาย จะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างความทรงจำเกี่ยวกับคำศัพท์

2. วิธีการวิเคราะห์หน่วยคำ

ตัวอักษรจีนเป็นตัวอักษรที่มีระบบการสื่อความหมายในตัวเอง ตัวอักษรได้บันทึกเอาหน่วยคำและคำไว้ หน่วยคำนี้อาจใช้เป็นคำเดียวๆ หรือสร้างเป็นคำใหม่ได้ ผลการสำรวจพบว่า หน่วยคำเหล่านี้เมื่อไปผสมกับหน่วยอื่นสร้างเป็นคำศัพท์ คำกริยา และคำคุณศัพท์ยังรักษาความหมายเดิมของตัวเองอยู่คิดเป็นร้อยละ 87.8 93.2 และ 87.0 ตามลำดับ ดังนั้น การศึกษาความหมายของหน่วยคำเหล่านี้ จะทำให้การเรียนรู้คำศัพท์ในภาษาจีนได้ดี เพราะเมื่อในความทรงจำมีการสร้างหน่วยคำเหล่านี้แล้ว เมื่อเรียนรู้คำศัพท์เข้าไปจะมีการเชื่อมโยงเข้ากับข้อมูลที่มีอยู่ สร้างเป็นเครือข่ายคำศัพท์ จะมีประโยชน์ต่อผู้เรียนในการระลึกและดึงเอาข้อมูลมาใช้

3. วิธีการจำคำศัพท์เป็นกลุ่มก่อน

นักภาษาศาสตร์ Beacher มีความเห็นว่าการจัดจำและการจัดเก็บภาษา การถ่ายทอดและการใช้ภาษาไม่ได้มีการจัดเก็บหรือใช้เพียงอาศัยคำศัพท์ตัวเดียวเป็นหน่วย ทฤษฎี

ความจำในจิตวิทยาการเรียนรู้ซึ่งให้เห็นว่าช่วงความจำระยะสั้นของผู้เรียนในแต่ละหน่วยสามารถจำได้ 7 ± 2 ตัวอักษรหรือตัวเลข การรวมกันที่มีความหมายมากเท่าใดก็จะสามารถจำได้มากขึ้น เท่านั้น ดังนี้การจำคำพห์เป็นกลุ่มจะไม่สร้างความยากในการจำ เพาะการจำแบบ กลุ่มคำเหล่านี้มีบริบท มีพื้นหลังและมีการสร้างความทรงจำที่มีความหมายจะสามารถทำให้จำได้ดีกว่าการจำคำพห์เป็นคำๆ ผู้เรียนสามารถสร้างเป็นกลุ่มคำ หรือเป็นประโยชน์ได้ วิธีนี้เหมาะสมกับผู้เรียนระดับพื้นฐาน เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนค่อยๆ เข้าใจระบบภาษาจีนและค่อยๆ ใช้ภาษาจีนเป็น

4. วิธีการวิเคราะห์คำพห์

วิธีนี้คือการนำคำพห์ที่คล้ายคลึงกันมาวิเคราะห์ ผลลัพธ์คือทำให้ผู้เรียนเรียนรู้คำพห์ได้แม่นยำขึ้นโดยหาของอ่าน ใช้ และเข้าใจผิดของคำที่ใกล้เคียงกัน แต่ต้องระวังสำหรับระดับการรับรู้ของผู้เรียนการวิเคราะห์คำพห์ที่ไม่เหมาะสมกับระดับผู้เรียนจะทำให้เกิดปัญหาแก่ผู้เรียน เช่น

ด้านความหมาย ในภาษาจีนมีคำที่ความหมายเหมือนกันหลายคำ บางตัววิธีการใช้ยังเหมือนกันเสียด้วย แต่ในของความหมายอาจจะมีความต่างกันบ้างเล็กน้อย ดังนี้การแยกวิเคราะห์คำพห์เหมือนกันและคำพห์คล้ายกันนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

ด้านรูปร่างหน้าตาของคำพห์ ตัวอักษรจีนประกอบขึ้นด้วยชีดต่างๆ บางตัวมีลักษณะคล้ายกันมากผู้เรียนที่ไม่คุ้นเคยกับลักษณะอักษรเช่นนี้มักจะไม่สามารถแยกแยะได้

ด้านการออกเสียง ผู้เรียนในบางประเทศ เช่น ประเทศไทยไม่สามารถแยกแยะคำพห์ที่มีเสียงเดียวกัน ดังนี้การสอนคำพห์ให้แก่ผู้เรียนชาวไทย ควรจะให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์คำพห์ที่มีเสียงเหมือนกัน

5. วิธีจำแบบเชื่อมโยง

นักภาษาศาสตร์ Ferdinand de Saussure มีความคิดเห็นว่า ความสัมพันธ์ของประโยคและความสัมพันธ์ของการคิดเชื่อมโยงเป็นความสัมพันธ์พื้นฐานภาษา ความสัมพันธ์ของการเชื่อมโยงก็คือการนำปัจจัยสำคัญที่ไม่ปรากฏในบทอุปกรณ์รวมกันเป็นชุดความจำที่แฟงตัวอยู่ หากนำเอารูปแบบเชื่อมโยงมาใช้กับการเรียนรู้คำพห์จะช่วยกระตุ้นการสร้างขอบเขตความหมาย และถ้าหากการจัดประเททในขอบเขตความหมายชัดเจน มีระเบียบแบบแผนจะเป็นประโยชน์ต่อการจดจำคำพห์มากยิ่งขึ้น

6. วิธีจำแบบอาศัยบริบท

บริบทจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจคำพห์ กลุ่มคำ การเรียนรู้คำพห์จากบริบทจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายที่ชัดเจน อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนรู้วิธีการใช้คำพห์เหน่านั้นอีกด้วย

7. วิธีการจำแบบประยุกต์ใช้

วิธีนี้เป็นการเรียนรู้จากบริบทเช่นกัน การประยุกต์ใช้นี้ส่วนใหญ่ หมายถึง การประยุกต์ใช้จากชีวิตจริงแล้วทำให้ผู้เรียนเพิ่มความเข้าใจคำศัพท์ลึกซึ้งไปอีกขั้น ทั้งยังเพิ่มระดับการจำ วิธีการเรียนในรูปแบบนี้ ได้แก่ ใช้คำศัพท์ที่เรียนมาแต่งประโยค อ่านนิยายสาร วารสาร ดูโทรทัศน์จดคำศัพท์ จดคำศัพท์จากการสนทนากับผู้อื่น เป็นต้น วิธีการนี้ช่วยสร้างปัจจัยทางอารมณ์และความรู้สึกให้แก่ผู้เรียน แล้วยังทำให้ระดับความจำสูงขึ้นด้วย

ที่กล่าวมาข้างต้น คือ วิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียน ต่อไปจะเป็นการกล่าวถึงวิธีการสอนที่อาศัยกลยุทธ์การจำ

วิธีการสอน

1. วิธีการตามคำตาม

เมื่อข้อมูลในการจำเกี่ยวข้องกับสนนายน ทัศนคติ ประสบการณ์ของผู้เรียน ผู้เรียนจะสามารถตอบครบทั้ง สร้างรหัสในการจำได้ดี และมักจะมีผลลัพธ์ที่ดีกว่าผู้สอนเป็นคนสร้างรหัสนั้นให้ ให้แก่ผู้เรียน ดังนั้น กระบวนการสอนนี้ผู้สอนต้องถามเพื่อผู้เรียนเกิดการสร้างรหัสในการจำ ซึ่งก็จะให้ผู้เรียนเข้าคำศัพท์และรีวิวตัวเองอย่างไร้ตัวยกัน และควรถามเรื่องไกลัตัวของผู้เรียน

2. วิธีการเพิ่มแรงจูงใจ

ผลการจำและความเร็วในการลืมนั้นขึ้นอยู่กับแรงกระตุ้น หรือแรงขักจูง การเพิ่มข่องแรงจูงใจ สามารถทำให้การเรียนและความจำสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้สอนจะต้องชุมและให้การตอบบันทึกแก่ผู้เรียน ดังนั้นในระหว่างกระบวนการเรียนรู้ผู้สอนควรชมผู้เรียนอย่างเหมาะสม และต้องระมัดระวังการมองหมายการบ้านหรือภารกิจต้องเหมาะสมสมกับระดับภาษาของผู้เรียน ทั้งนี้ยังต้องคงสร้างความสนใจในการเรียนภาษาจีนแก่ผู้เรียนอีกด้วย

3. วิธีการเพิ่มความสนใจ

ความสนใจ คือ พื้นฐานของการจำ หากสามารถรวมความสนใจได้มากเท่าไร ความจำก็จะยิ่งดีขึ้นเท่านั้น ความสนใจยังทำให้รักษาข้อมูลในการจำได้นานยิ่งขึ้น ดังนั้นในกระบวนการสอนคำศัพท์ผู้สอนต้องควบคุมเวลาให้เหมาะสมสมกับสมาชิกและความสนใจของผู้เรียน ในการสอนต่อเนื่องแต่ละครั้งเวลาควรจะอยู่ที่ 15 - 20 นาที นอกจากนี้ยังต้องสลับสับเปลี่ยน วิธีการสอนโดยใช้การอภิปราย การตอบคำถาม การเล่นเกมส์และการอธิบายสลับกันไป เพื่อลดบัญหาผู้เรียนขาดสมาธิ

4. วิธีการเรียนคำศัพท์แบบดั้งเดิม

จากการวิจัยของ Zhao Minghui (2012) พบว่าถึงแม้ผู้เรียนจะมีกลยุทธ์การจำใน การเรียนรู้คำศัพท์ แต่กลยุทธ์ที่พบมากที่สุด สามารถทำได้ง่ายที่สุด และก็มีการใช้บ่อยที่สุด คือ

- วิธีการอ่านและเขียนคำศัพท์ เขียนและอ่านไปด้วยเป็นวิธีการจำที่ผู้เรียนใช้มาก ที่สุด ในกระบวนการนี้มีการใช้อวัยวะหลายอย่างในการฝึก ดังนั้นผู้สอนควรกระตุ้นผู้เรียนฝึกคัด คำศัพท์

- วิธีการทำซ้ำ ทฤษฎีการลืมของ Hermann Ebbinghaus แสดงให้เห็นว่าจะเริ่ม ก่อนแล้วค่อยซ้ำ เมื่อการเรียนเสร็จสิ้นแต่ละครั้งต้องรีบทบทวนเพื่อเสริมความจำของผู้เรียน

5. วิธีการฝึกฝนหลายช่องทาง

การใช้รูปแบบการฝึกฝนหลายๆ อย่างสามารถวัดการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนได้ หลายด้าน เช่น การเขียนตามคำบอก สามารถวัดความจำของเสียงและรูปของคำศัพท์ การเลือก คำเติมลงในช่องว่างสามารถวัดการจำความหมายและรูปของคำศัพท์ การแต่งประโยคสามารถวัด สภาพการใช้คำศัพท์ของผู้เรียนได้ นอกจากนี้ยังมีวิธีการอื่นอีกมากมาย เช่น ให้ศัพท์เขียนเสียง จับคู่คำตรงกันข้าม เรียงคำให้เป็นประโยค เป็นต้น กิจกรรมเกมส์เรียนรู้คำศัพท์ ในห้องเรียน ผู้สอนสามารถเลือกใช้เกมส์ คำศัพท์เพื่อเพิ่มความสนุกและเปลี่ยนบรรยากาศในชั้นเรียน

กระบวนการฝึกฝนคำศัพท์ คือ กระบวนการทบทวนคำศัพท์ ช่องทางการฝึกฝน ยิ่งมาก ผู้เรียนยิ่งจำได้มากขึ้น และมีความสนุก ในการเรียน

5.4 ทฤษฎีการเชื่อมโยงการเรียนรู้ (Connectionism Theory หรือ Transfer of Learning)

การเรื่อมโยงการเรียนรู้ หมายถึง การนำสิ่งที่เรียนรู้แล้วไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ หรือ การเรียนรู้ในอดีตเอื้อต่อการเรียนรู้ใหม่ การเชื่อมโยงมีทั้งทางบวกและทางลบ “การเชื่อมโยง ทางบวก” เป็นกระบวนการที่นักจิตวิทยาและนักการศึกษาสนใจ เพราะวัตถุประสงค์การศึกษา ที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การสอนนักเรียนให้สามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ใน อนาคตทั้งการประกอบอาชีพ และการแก้ปัญหาของชีวิต ฉะนั้นคุณควรจะมีความเข้าใจ กระบวนการและทฤษฎีการเรื่อมโยง เพื่อจะได้ช่วยนักเรียนในการเรื่อมโยงการเรียนรู้ ทฤษฎีการ เชื่อมโยงเป็นที่ยอมรับของนักจิตวิทยา มี 3 ทฤษฎี ดังต่อไปนี้

ทฤษฎีการเชื่อมโยงของนักจิตวิทยา ทิศนา แรมมณี (2548, หน้า 49 - 51)

ทฤษฎีชาตมูลที่เหมือนหรือคล้ายคลึง (Identical Elements) ทฤษฎีนี้เป็นของ นักจิตวิทยาการศึกษา ชื่อ ธรอนไดค์ (Thorndike) ซึ่งกล่าวว่า การเชื่อมโยงจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อ สถานการณ์ใหม่มีชาตมูล (Elements) เมื่อนหัวใจคล้ายคลึงกับชาตมูลในสถานการณ์ของ

การเรียนรู้ในอดีต ของรันไดค์ ได้ให้ความหมายของธาตุมูลว่า หมายถึง ข้อความจริงและทักษะ และเรียกการเชื่อมโยงชนิดนี้ว่า "Substance Transfer" นอกจากนี้ ของรันไดค์ ได้เสริมว่าความคล้ายคลึงหรือความเหมือนอาจจะเป็นความคล้ายคลึงของวิธีการดำเนินการ ซึ่งของรันไดค์ เรียกว่า "Identity Procedure" ซึ่งหมายถึงทัศนคติ หลักการและวิธีการดำเนินการ เช่น การใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่ผู้เรียนอาจจะนำไปใช้ในสถานการณ์นานาชนิด

ทฤษฎีนัยทั่วไป (Generalization Theory) ของจัดด์ (Judd) เป็นผู้คิดค้นทฤษฎีการเชื่อมโยงที่เรียกว่า "Generalization Theory" ซึ่งกล่าวได้ว่า การเรียนรู้หลักการจะช่วยเอื้อการเชื่อมโยงความรู้ทางบวก การทดลองที่มีเครื่องเสียงของจัดด์ คือ การทดลองโดยลูกดอกให้ถูก เป้าหมายที่ตั้งไว้ได้น้ำ 12 น้ำ จัดด์ได้จัดกลุ่มเด็กชายออกเป็นสองกลุ่ม โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้อธิบายเกี่ยวกับการทำหักเหของแสง (Refraction) ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้อธิบาย จัดด์ได้เริ่มให้หั้งสองกลุ่มโยนลูกดอกให้ถูกเป้าหมายที่อยู่ใต้น้ำ จนกระทั่งสองกลุ่มมีความชำนาญหรือความแม่นเท่าเทียมกัน หลังจากนั้นจัดด์ว่างเป้าหมายในระดับน้ำดีนั้น ขึ้นมาพบว่ากลุ่มทดลองโยนลูกดอกให้ถูกเป้าหมายได้มากกว่ากลุ่มควบคุม จัดด์ สรุปว่าการเข้าใจหลักการทำหักเหของแสงเอื้อต่อการเรียนรู้ใหม่หรือเกิดการเชื่อมโยงการเรียนรู้ ต่อมาปี ค.ศ. 1941 เฮนดริกสันและชอร์เดอร์ (Hendrickson and Schroeder) ได้นำการทดลองของจัดด์ไปทำซ้ำ พบว่าได้ผลสนับสนุนข้อสรุปของจัดด์เกี่ยวกับการเชื่อมโยงการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

1. การเข้าใจหลักการเชื่อต่อการเชื่อมโยงทางบวก
2. การเข้าใจหลักการจะเชื่อต่อการเรียนรู้เริ่มแรก

3. การให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทฤษฎี หรือหลักการอย่างสมบูรณ์จะช่วยทั้งการเรียนรู้ ชิ่งตัน และการเชื่อมโยงความรู้ได้ดีกว่าการให้ข่าวสารอย่างไม่สมบูรณ์

ทฤษฎีการเชื่อมโยงความรู้ของนักจิตวิทยากลุ่มGESTALT ทฤษฎี การเชื่อมโยงของนักจิตวิทยากลุ่มGESTALT หรือ (Transposition) ซึ่งอธิบายว่าการเชื่อมโยงจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจอย่างมีความหมายไม่ใช้ด้วยความจำแบบนักแก้วนกชนทอง จึงจะสามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ที่มีความคล้ายคลึงโดยรวม (Configuration) ทฤษฎีนี้ เป็นทฤษฎีที่อธิบายความหมายของทฤษฎีการเชื่อมโยง โดยเฉพาะ การเชื่อมโยงการเรียนรู้ทางพุทธศาสนา

5.5 ประเภทของการเชื่อมโยงความรู้ (สร้างค์ โค้ดสระภูล, 2547, หน้า 56)

1. การเชื่อมโยงทั่วไป (General Transfer) เป็นการเชื่อมโยงที่ไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้น เนื่องจากสถานการณ์หรือเนื้อหาเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน การเชื่อมโยงประเภทนี้เกิดขึ้น เพราะ

ผู้เรียนรู้จากการนำวิธีการ หลักการ หรือยุทธศาสตร์ ไปใช้ในสภาพทั่วไป การเชื่อมโยงประเภทนี้ ได้ร่วมกับการเชื่อมโยงทางด้านความรู้สึกและเจตคติด้วย

2. การเชื่อมโยงเฉพาะ (Specific Transfer) เป็นการเชื่อมโยงที่เกิดขึ้นเมื่อสภาพภารณ์ หรือเนื้อหาที่เรียนก่อนมีฐานะเหมือนหรือคล้ายคลึงกัน การเชื่อมโยงประเภทนี้มักเป็นการ เชื่อมโยงทางบวก เพราะสภาพภารณ์ไม่จำเป็นต้องเหมือนกันทุกอย่าง เพียงแค่มีส่วนประกอบ สำคัญร่วมกัน หรืออาจจะมีความคล้ายคลึงของสภาพแวดล้อมก็ทำให้เกิดการเชื่อมโยงได้

3. การเชื่อมโยงทางตั้ง (Vertical Transfer) เป็นการเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ทักษะ ระดับพื้นฐานหรือระดับต่ำกับการเรียนรู้ทักษะระดับสูง เช่น การหาราย瓦 จำเป็นต้องอาศัยการ เชื่อมโยงความรู้ทางบวก การลบ และการคูณ การสอนความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการเรียน ระดับสูงที่เกี่ยวข้องซึ่งมีความจำเป็นอย่างมาก

4. การเชื่อมโยงทางกว้างหรือแนวข้าง (Lateral Transfer) เป็นการเชื่อมโยงความรู้ที่ เรียนไปแล้วไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ซึ่งมีความซับซ้อนระดับเดียวกับสภาพภารณ์เก่า เช่น นกมีสอง ขา มีชน มีปีก บินได้ เมื่อเห็นก็ที่ไม่เคยรู้จักก็จะสามารถบอกได้ว่า คือ นก

5. การเชื่อมโยนการรู้ คิด (Declarative Knowledge) เป็นการเชื่อมโยงที่เกิดขึ้นได้เมื่อ ผู้เรียนเรียนด้วยความเข้าใจและมีความหมาย

6. การเชื่อมโยนความรู้ (Procedural Knowledge) เป็นเชื่อมโยงที่เกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียน เข้าใจหลักการและนำไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้

7. การเชื่อมโยงทางบวก (Positive Transfer) สิ่งที่เรียนรู้ในอดีตช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ใหม่ หรือช่วยในการทำงานใหม่ได้ง่ายขึ้น ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้ทางพุทธิปัญญาหรือทางทักษะ หรือการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ใหม่

8. การเชื่อมโยงทางลบ (Negative Transfer) เป็นการหักห้ามไม่ให้เกิดการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

Proactive Inhibition คือ สิ่งที่เรียนรู้ในอดีตหักห้ามหรือรบกวนสิ่งที่เรียนรู้ใหม่ เช่น เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ใหม่ เช่น คนที่หัดจับดินสอผิดท่ามาตั้งแต่เด็ก จะเรียนการจับดินสอให้ถูกต้อง ได้ยาก

Retroactive Inhibition คือ สิ่งที่เรียนรู้ใหม่รบกวนการเรียนรู้เริ่มแรกในอดีต เช่น เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ ที่คล้ายคลึงกับคำศัพท์เดิมๆ ทำให้ลืมคำศัพท์ที่เคยจำได้ จาก การวิจัยพบว่าความคล้ายคลึงของงานที่หลังกันงานเริ่มแรกเป็นตัวแปรสำคัญ ยิ่งคล้ายคลึงมากจะ ยิ่งมีความจำบากในการระลึกหรือเกิดการลืมได้มาก

5.6 การเชื่อมโยงอักษรด้วยส่วนประกอบ

การเชื่อมโยงอักษรด้วยส่วนประกอบแสดงเสียงและส่วนประกอบแสดงความหมาย Zhu (2007, หน้า 302) กล่าวว่า เป้าหมายของผู้เรียนภาษาจีนส่วนใหญ่ คือ ทำอย่างไรให้สามารถใช้คำศัพท์เพื่ออ่านและเขียนภาษาจีนได้ (Cui, 2007) เนื่องจากระบบการเขียนภาษาจีนต้องอาศัยความจำ และ (Richardson, 2007, หน้า 315) และสิ่งสำคัญในการช่วยสร้างความจำ คือ การเชื่อมโยง กล่าวว่า เมื่อพบตัวอักษรที่ไม่คุ้นเคย ผู้เรียนอาจใช้ความรู้เกี่ยวกับส่วนประกอบของอักษรในการคาดคะเนการออกเสียงหรือระบุความหมายของตัวอักษรจีนนั้น ซึ่งส่วนประกอบเหล่านี้มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนในการสร้างความจำเกี่ยวกับตัวอักษรจีนได้ โดยผู้เรียนต้องมีความรู้หรือความจำตัวอักษรจีนหรือส่วนประกอบของอักษรจีนได้เป็นฐานแล้วใช้การเชื่อมโยงความรู้เดิมในความจำกับความรู้ใหม่เพื่อสร้างความรู้เกี่ยวกับตัวอักษรตัวใหม่ (Cui, 2007) ได้แบ่งลักษณะการเชื่อมโยงระดับพื้นฐานของกระบวนการการเรียนตัวอักษรจีนไว้ 3 ลักษณะ ดังนี้

1. การเชื่อมโยงรูปกับความหมาย หรือสัญลักษณ์ มีทั้งการเชื่อมโยงกับรูปเดียว หรือกับรูปมากกว่าหนึ่งรูป เช่น

ก. การเชื่อมโยงกับรูปเดียว เช่น อักษรภาพ 木 (อ่านว่า mù แปลว่า ต้นไม้) เป็นการเลียนรูปต้นไม้ อักษรภาพ 人 (อ่านว่า rén แปลว่า คน) เป็นการเลียนรูป คน เป็นต้น

ข. การเชื่อมโยงรูปมากกว่าหนึ่งรูป เช่น อักษรรูป 2 รูปเข้าไปรวมกันเพื่อสื่อความหมาย เช่น อักษรรูป 众 (อ่านว่า zhòng หมายถึง ผู้ชน) เป็นการรวมรูปคน 3 คน (คำจำนวนมาก) เป็นต้น

ค. การเชื่อมโยงรูปกับสัญลักษณ์เพื่อสื่อความหมาย เช่น 太 (อ่านว่า tài แปลว่า เกินไป) เนื่องจากมากกว่า “ใหญ่” (大) จึง “เกินไป”

2. การเชื่อมโยงด้วยส่วนประกอบแสดงความหมาย

3. การเชื่อมโยงด้วยส่วนประกอบแสดงเสียง

การเชื่อมโยงด้วยส่วนประกอบแสดงความหมายและส่วนประกอบแสดงเสียง เช่น อักษร 𠂇 (อ่านว่า Huitái แปลว่า อาก) ประกอบด้วยส่วนประกอบ 𠂇 ซึ่งแสดงความหมายเกี่ยวกับ ใจ และ 不 เป็นส่วนประกอบแสดงเสียง

6. การพัฒนาการอ่าน

6.1 ความหมายและองค์ประกอบของ การอ่าน

ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นพฤติกรรมการรับสารที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการฟัง ปัจจุบันมีผู้รู้นักวิชาการและนักเขียนนำเสนอความรู้ ข้อมูล ข่าวสารและงานสร้างสรรค์ ตีพิมพ์ในหนังสือและสิ่งพิมพ์อื่นๆ มาก นอกเหนือนี้แล้วข่าวสารสำคัญๆ หลังจากนำเสนอด้วยการพูด หรืออ่านให้ฟังผ่านสื่อต่างๆ ส่วนใหญ่จะตีพิมพ์รักษาระยะห่าง เช่นหนังสือ แผ่นพับ หนังสืออ่านในชั้นเรียนฯลฯ

ความสามารถในการอ่านจึงสำคัญและจำเป็นยิ่งต่อการเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในสังคมปัจจุบัน จะเห็นได้ว่า องค์กรระดับนานาชาติ เช่น องค์กรศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) จะใช้ความสามารถในการอ่านหนังสือของประชากรประเทศต่างๆ เป็นตัวชี้วัดระดับการพัฒนาของประเทศนั้นๆ

ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมผู้ให้คำจำกัดความหรือความหมายของการอ่านไว้ต่างๆ กันดังนี้

มอร์ติเมอร์ เจ แอดเลอร์ (Mortimer J. Adler) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึงกระบวนการตีความหมายหรือสร้างความเข้าใจจากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์อื่นๆ

露丝 ทูซ (Ruth Tooze) ได้กำหนดความหมายของการอ่านให้โดยสรุปว่า การอ่าน หมายถึง สิ่งต่อไปนี้

1. การเข้าสู่แหล่งสำหรับการมีชีวิตอยู่และการเรียนรู้ที่สมบูรณ์
2. การก่อให้เกิดความจริงใจและจิตใจที่ดี
3. การอ่านเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดในด้านศิลปะเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ ซึ่งมี 4 ประการ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
4. การอ่านเป็นการช่วยส่งเสริมตัวเอง เป็นการปรับปรุงตัวเอง ช่วยให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์
5. การอ่านเป็นการส่งเสริมอารมณ์ของแต่ละคนให้สัมพันธ์กับผู้อื่นในโลก เป็นการปรับปรุงตัวเองให้เข้ากับผู้อื่นได้

เบอร์nard ไอ ชmidt (Bernard I. Schmidt) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า การอ่าน เป็นกระบวนการที่ซับซ้อนยุ่งยาก ยังมีความหมายที่แน่นอน อาจเรียกได้ว่า เป็นทุกสิ่งทุกอย่าง จากคำที่จำได้ไปสู่ความนึกคิดต่างๆ การอ่านของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างไปตามสภาพของร่างกายสติปัญญาและอารมณ์ ใน การอ่านข้อความเหมือนกัน บุคคลสองคนจะมีความคิดต่างกัน

อลเฟรด สเตฟเฟอรุด (Alfred Stefferud) ได้ให้ความจำกัดความของการอ่านไว้ว่า การอ่าน เป็นการกระทำการจิตใจที่ผู้อ่านยอมรับความหมาย จากความคิดเห็นของบุคคลอื่น

พอล ดี ลีดดี (Paul D. Leedy) ให้นิยามการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือการรวมรวม ความคิดและตีความตลอดจนประมินค่าความคิดเหล่านั้นที่ปรากฏอยู่ตามสิ่งพิมพ์แต่ละหน้า

เอด加ร์ เดล (Edgar Dale) ให้ความหมายไว้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการค้นหาความหมายจากสิ่งพิมพ์ เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ของผู้อ่าน การอ่านไม่ได้หมายความเฉพาะการมองผ่านแต่ละประโยคหรือแต่ละย่อหน้าเท่านั้น แต่ผู้อ่านต้องเข้าใจ ความคิดนั้น ๆ ด้วย

จอร์จ ดี สปาร์ช และ พอล ซี เบอร์ก (George D. Spache and Paul C. Berg) กล่าวว่า การอ่าน เป็นการผสมผสานระหว่างทักษะหลายชนิด เพื่อสร้างความเข้าใจ โดย เป็นไปตามจุดประสงค์ ตามต้องการ และวิธีการของผู้อ่าน

บันลือ พฤกษะวัน (2532, หน้า 2) ได้ให้ความหมายของ การอ่านไว้ ดังนี้

1. การอ่านเป็นการแปลสัญญาลักษณ์ ออกมาเป็นคำพูดโดยการผสมเสียง เพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด เรียกว่า อ่านออก
2. การอ่านเป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษร ออกเสียงเป็นคำพูด หรือเป็นประโยค เข้าใจความหมาย เรียกว่า อ่านได้
3. การอ่านเป็นการสื่อความหมาย ถ่ายโยงความคิด ความรู้ จากผู้เขียนถึงผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน

มนีรัตน์ สุกโขติรัตน์ (2547, หน้า 18) การอ่าน คือ กระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้สาร ซึ่งเป็นความรู้ ความคิด ความรู้สึก และ ความคิดเห็นที่ผู้เขียนถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์ อักษร การที่ผู้อ่านจะเข้าใจสารได้มากน้อยเพียงไร ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความสามารถในการใช้ความคิด

จากคำจำกัดความดังกล่าวมาแล้ว อาจสรุปและเพิ่มเติมได้ดังนี้

1. การอ่านเป็นกระบวนการค้นหาความหมายในสิ่งที่อ่าน
2. การอ่านเป็นกระบวนการจับใจความจากสิ่งที่อ่าน
3. การอ่านเป็นกระบวนการที่จะเข้าใจภาษาเขียน
4. การอ่านเป็นกระบวนการทดสอบความจากภาษาเขียนมาเป็นภาษาในความคิด
5. การอ่านเป็นทักษะที่รวมทักษะต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ได้แก่ ทักษะในการคิด และ ทักษะทางไวยากรณ์ คือ ด้านเสียง ศัพท์ โครงสร้าง และความหมาย

6. การอ่านเป็นกระบวนการการค้นหาความหมายในสิ่งพิมพ์หรือข้อเขียน จับใจความตีความ เพื่อพัฒนาตนของทั้งด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม
องค์ประกอบของ การอ่าน
องค์ประกอบของการอ่านมีผู้สรุปองค์ประกอบการอ่านไว้มาก many โดยผู้วิจัยได้รวมรวมให้ดังต่อไปนี้

บุญรวม งามคณะ (2555) ได้สรุปองค์ประกอบของการอ่าน ไว้ว่า องค์ประกอบของ การอ่านเกี่ยวข้องกับวัยและความสามารถของผู้อ่าน สิ่งแวดล้อม อารมณ์ แรงจูงใจ บุคลิกภาพ ความหมายของสาร การเลือกความหมาย และการนำไปใช้ รวมไปถึงสารที่นำมาใช้อ่าน กระบวนการในการอ่าน โดยผู้อ่านควรมีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สมอง อารมณ์ และสังคม มีความสามารถในการอ่านเหมาะสมกับระดับของสารที่นำมาใช้เป็นสื่อและได้รับการฝึกฝนให้อ่าน ตามลำดับชั้นของกระบวนการอ่าน จึงจะช่วยให้ประสบความสำเร็จในการอ่าน และสิ่งที่จะช่วยให้ การอ่านมีประสิทธิภาพนั้นต้องอาศัยความรู้ทางภาษา และความรู้ในด้านอื่นๆ โดยเฉพาะ ประสบการณ์เดิมของนักเรียน และความรู้รอบตัวด้านต่างๆ ตลอดจนความเชื่อ ถ้าผู้รับสาร และ ผู้ส่งสารมีความเข้าใจตรงกัน ผู้รับสารก็จะยิ่งเข้าใจความหมายได้ง่ายยิ่งขึ้น

ศุนันทา มั่นเศรษฐีวิทย์(2540) กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านที่สำคัญมี 3 ประการ

1. สารที่ใช้อ่านควรมีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยและความสามารถในการอ่านของ ผู้อ่านในระดับชั้นเรียนนั้นๆ นอกจากนั้นเรื่องราวของสารที่ใช้อ่านควรมีเนื้หาตรงกับความสนใจ ของนักเรียนด้วย

2. ครุภารตานี้ถึงความพร้อมในการอ่านของผู้อ่านทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และประสบการณ์ทางภาษาที่ได้รับจากทางบ้านและทางโรงเรียนทั้งด้านการพัฒนาการพูด การอ่าน การเขียน และการเห็นด้วยตา

3. กระบวนการในการอ่านซึ่งเกี่ยวข้องกับชั้นตอนการอ่านเริ่มต้นแต่ท่าทางในการอ่าน การจัดหนังสือ การวางระยะห่างระหว่างตัวอักษร การเคลื่อนตัว การกวาดสายตา โดยสมองจะ ทำหน้าที่รับรู้ และแปลสัญลักษณ์ของตัวอักษร ถ้าเป็นการอ่านในใจจะใช้กระบวนการ "See and Think" กล่าวคือ เมื่อสายตาอ่านรู้สัญลักษณ์ที่เป็นอักษร ก็จะส่งไปให้สมองคิดเพื่อแปลความ ถ้าเป็นการอ่านออกเสียงจะใช้กระบวนการ "See, Say and Think" เมื่อสายตาอ่านรู้ตัวอักษร ก็จะเปล่งเสียงและให้สมองแปลความ คำ และข้อความที่อ่านนั้นอีกครั้งหนึ่ง ใน การอ่านออกเสียง ยังต้องคำนึงถึงน้ำเสียงที่เปล่งออกมมา การเว้นวรรคตอนและความถูกต้องในการอ่านออกเสียงด้วย

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการอ่านที่ต้องคำนึงถึงคือ

1. ระดับสติปัญญา เด็กมีสติปัญญาไม่เท่ากัน ย่อมมีผลอย่างยิ่งต่อการอ่าน จึงไม่ควรเน้นให้แต่ละบุคคลอ่านได้เท่ากันในเวลาเดียวกัน
2. ุณิภาระและความพร้อม การอ่านต้องอาศัยทักษะต่างๆ เป็นองค์ประกอบอย่างมาก เช่น ทักษะการใช้สายตา การใช้อวัยวะเกี่ยวกับการออกเสียง ตั้งนั้นการเตรียมความพร้อม ทางด้านร่างกายของเด็ก จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการเริ่มต้นการสอนอ่าน
3. แรงจูงใจ แรงจูงใจมีทั้งภายนอกและภายใน ภายนอกได้แก่ พ่อ แม่ ครู ฯลฯ ภายในได้แก่การค้นพบด้วยตนเองว่าชอบหรือไม่อย่างไร
4. สภาพร่างกาย สภาพร่างกายที่สมบูรณ์จะช่วยให้สุขภาพดี ร่าเริง แจ่มใส มีความกระตือรือร้นมากกว่าร่างกายที่อ่อนแอ และเจ็บป่วย
5. สภาพอารมณ์ อารมณ์ที่มั่นคงสม่ำเสมอ แจ่มใส ไม่มีแรงกดดันจากความคาดหวัง ของครูหรือผู้ปกครองจะทำให้เด็กอ่านได้ดี

6.2 แนวคิดการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน

Barnett (1989, หน้า 12 - 14) ทำการศึกษา แนวคิด การจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านได้ดังนี้

ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ (Interactive theory) หมายถึง รูปแบบการอ่านที่ให้ความสำคัญแก่กระบวนการทำความเข้าใจทั้งจากหน่วยย่อยสู่หน่วยใหญ่และจากหน่วยใหญ่สู่หน่วยย่อย ประกอบด้วย

ก. ทฤษฎีจากล่างขึ้นบน หมายถึง การกระทำความเข้าใจจากหน่วยย่อยสู่หน่วยใหญ่ กว่า เช่น จากระดับตัวอักษร สุคติ ประโยค และข้อความ กิจกรรมการอ่านให้ความสำคัญแก่การทำความเข้าใจระดับล่างสุด คือ อักษรและคำ ให้ถ่องแท้เพื่อเป็นหนทางในการทำความเข้าใจเนื้อหา

ข. ทฤษฎีจากบนลงล่าง หมายถึง การทำความเข้าใจ จากหน่วยใหญ่สู่หน่วยย่อย กล่าวคือ ทำความเข้าใจ ข้อความโดยรวม และสามารถคาดเดาความหมายระดับหน่วยย่อย กระบวนการดังกล่าวต้องอาศัยภูมิหลังของผู้อ่าน เช่น ความรู้ด้านวัฒนธรรม เป็นต้น ในกิจกรรมการอ่านดังกล่าว ผู้อ่านไม่จำเป็นต้องรู้ความหมายของคำศัพท์ทุกตัวก่อนอ่าน

ค. ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ หมายถึง การทำความเข้าใจโดยทั้งแบบจากล่างขึ้นบน และจากบนลงล่าง ให้ความสำคัญแก่ทั้งคำศัพท์และบริบท ในการทำความเข้าใจบทอ่านภาษาจีนโดยใช้ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ดังนี้ ระดับอักษรจีน และการประกอบเป็นคำ ความเข้าใจ

เกี่ยวกับการใช้คำเหล่านี้เพื่อทำความเข้าใจระดับประวัติและข้อความ เมื่อได้ทำความเข้าใจ อักษรจีนและคำจีนเพียงพอ ผู้เรียนจะได้อ่าน ข้อความโดยการฝึกเข้าใจข้อความโดยรวมโดยการให้ความสำคัญแก่ภูมิหลังของผู้เรียน และการฝึกยุทธศาสตร์การอ่านเพื่อความเข้าใจเช่นการอ่านแบบผ่าน การหาประโยชน์หลักของย่อหน้า ในขณะเดียวกัน เมื่อจำเป็นต้องทำความเข้าใจอักษรจีนหรือคำศัพท์ซึ่งมีความสำคัญต่อการเข้าใจความหมายก็ต้องกลับไป ทำความเข้าใจระดับอักษร และคำที่สำคัญ

ทฤษฎีความรู้เดิม (Schema Theory) และการอ่านเพื่อความเข้าใจ ทฤษฎีความรู้เดิม ให้ความสำคัญแก่การทำความเข้าใจความหมายเพื่อรับคำต่างๆ เช่นเดียวกับการทำความเข้าใจคำเพื่อรับตัวอักษร (Smith, 1978) ได้สนับสนุนทฤษฎีจากบันลงล่างและให้ความสำคัญแก่ความรู้เดิมของผู้เรียนซึ่งถูกจัดเก็บในโครงสร้างสมองซึ่งเรียกว่า ศึกษา ทฤษฎีดังกล่าวอธิบาย ว่า การอ่านเป็นกระบวนการปฎิสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ผู้อ่านรู้อยู่แล้วเกี่ยวกับหัวข้อที่กำลังอ่านและ สิ่งที่ผู้เรียนต้องการสืบ ใน การอ่าน ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจเพื่อรับความหมายของคำต่างๆ เช่นเดียวกับที่ต้องทำความเข้าใจคำเพื่อรับตัวอักษร การอ่านไม่ใช่เป็นเพียงกระบวนการอ่าน เรียนรู้ของ การประยุกต์ใช้ความรู้ทางไวยากรณ์มาดูรหัสความหมายดังที่เคยเข้าใจในอดีต แต่ เป็นกระบวนการเรียนรู้ การอ่านที่ดีต้องสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่อ่านกับความรู้เดิมของตนเอง มี ประสิทธิภาพ ผู้เรียนภาษาที่สองจำนวนมากไม่สามารถเข้าใจบทอ่านที่ให้อ่านได้เนื่องจากขาด ความรู้ทางด้านวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับบทที่อ่าน ตัวอย่าง เช่น สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา หลักที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ความรู้เดิมเกี่ยวกับบทที่อ่านมีความสำคัญต่อการอ่าน เพื่อความเข้าใจมากกว่าความเข้าใจความเข้าใจของไวยากรณ์ (Nunan, 1984) การอ่านเพื่อ ความเข้าใจเป็นกระบวนการปฎิสัมพันธ์ เริ่มจากการรับคำโดยใช้ความรู้นักหนีlobที่อ่าน เมื่อถึง ความหมายของคำในบริบท จำไวยากรณ์ได้ ดึงการอ้างอิงและกำกับตนเองในการทำให้มั่นใจว่า บทอ่านสมเหตุผลเมื่อเชื่อมกับคำที่มีความหมายหลายความหมายสมองจะต้องเลือกความหมายที่ สมเหตุผลที่สุด กลไกดังกล่าวเรียกว่า "Structure building framework (Gernsbacher, 1990 อ้างจาก Sousa, 2005: 97) ซึ่งนำเสนอว่า ผู้อ่านสร้างความหมายโดยการกระตุ้นความคิดใน สมองที่เกี่ยวกับบทอ่านและกันไม่ให้สิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องเข้ามารบกวนในกระบวนการเรียนการสอน การทำความเข้าใจบทอ่านเป็นกระบวนการสำคัญที่ผู้สอนต้องช่วยผู้เรียนให้มีการบริหารการคิด ของตนเองก่อนอ่าน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถระบุได้ชัดเจนว่าอ่านเพื่ออะไร แล้วทำความเข้าใจกว้างๆ เกี่ยวกับบทอ่าน จากนั้นจึงตรวจสอบความรู้เดิมว่าผู้เรียนรู้อะไรมาก่อนบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน

ระหว่างที่อ่าน ผู้สอนควรปรับอัตราความเร็วในการอ่านให้สอดคล้องกับความยากของบทอ่าน การกำกับดูแลทำได้โดย หลังจากการอ่าน ผู้เรียนควรสรุปสิ่งที่เข้าใจด้วยคำพูดของตนเอง

การส่งเสริมการอ่าน

Clark and Gravees (2005) กล่าวว่า รูปแบบหลักของการส่งเสริมการอ่าน มี 3 รูปแบบ

1. การส่งเสริมด้วยคำพูด หมายถึง การที่ผู้สอนกระตุ้นผู้เรียนโดยการตั้งคำถาม หรือเสนอข้อมูลเพื่อให้ผู้เรียนสนใจตอบ ใน การปฏิบัติตั้งกล่าว ปัจจัยสำคัญหนึ่งคือความเข้าใจเกี่ยวกับพื้นฐานทางภาษาของผู้เรียน

2. การส่งเสริมด้วยเนื้อหา หมายถึง การจัดเตรียมประสบการณ์ให้ผู้เรียน โดยประสบการณ์ตั้งกล่าว เป็นประสบการณ์ที่ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่าน ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึง ลักษณะของผู้เรียนและต้องให้ผู้เรียนตระหนักรถึงเป้าหมายในการอ่าน ซึ่งจะเป็นตัวกำหนด ลักษณะของกิจกรรมก่อนการอ่าน กิจกรรมระหว่างอ่านและกิจกรรมหลังการอ่าน

3. การส่งเสริมด้วยกลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง การช่วยผู้เรียนให้อ่านได้โดยอิสระจากการใช้กลวิธีในการอ่านรูปแบบต่างๆ โดยผู้สอนจะเพิ่มพูนทักษะการวิเคราะห์ ประยุกต์เพื่อความเข้าใจหน้าที่ของคำและสอนกลวิธีการอ่านก่อนล่วงหน้า แล้วจึงให้ผู้เรียนอ่านได้เองโดยอิสระ

6.3 การพัฒนาการอ่านสำหรับผู้เรียนภาษาจีนระดับต้น

Jin Li Xin (jin, 2005 ข้างลงใน นวินทร์ ยะภูริวัฒน์. 2555, หน้า 80) กล่าวว่า การสอนอ่านสำหรับระดับต้นควรเน้นการพัฒนาผู้เรียน 3 ด้าน คือ

1. คำศัพท์ เนื่องจากคำศัพท์เป็นพื้นฐานสำคัญที่สุดในการทำความเข้าใจบทอ่าน และคำศัพท์ในการภาษาจีนจำนวนมากเป็นการรวมกันของอักษร ดังนั้น การสอนคำศัพท์ที่รวมเป็นชุดจากอักษรตัวเกี่ยวกันจะสามารถส่งผู้เรียนระดับต้น

2. ความหมายของประโยค เนื่องจากผู้เรียนระดับต้นยังมีความรู้ไม่มาก การทำความเข้าใจประโยคได้จะต้องเริ่มจากการฝึกแยกส่วนต่างๆ ในประโยคทำความเข้าใจโครงสร้างว่าส่วนใดคือภาคประธานและส่วนใดคือภาคแสดง นอกจากนี้ ยังต้องทำความเข้าใจส่วนเสริมต่างๆ ด้วย

3. น้ำเสียงของประโยค ผู้เรียนระดับต้นควรทำความเข้าใจน้ำเสียงของประโยคกว่าเป็นประโยคบอกเล่า ประโยคเชิงชวน ประโยคคำถาม ประโยคอุทาน ทั้งนี้ การเข้าใจประโยค

เหล่านี้ อาจมีบางประโยคที่ง่ายสำหรับระดับต้น ควรให้ผู้เรียนมีโอกาสพบประโยคต่างๆ และ หมั่นฝึกฝน

6.4 การประเมินความสามารถในการอ่าน

Anderson, Hiebert and Scott, (1985, หน้า 7) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการอ่าน โดยมีความเข้าใจความหมายของข้อมูลอย่างถูกต้องและตรง วัตถุประสงค์ของผู้เรียน การเข้าใจข้อมูล จึงเป็นกระบวนการการทำความเข้าใจความหมายทั้งระดับตัวอักษร ระดับความหมายของคำ และระดับโครงสร้าง และ Urquhart and Cyril (1998, หน้า 40 - 45) ได้กำหนดความสามารถด้านการอ่านภาษาต่างประเทศ สามารถประเมินได้จาก 3 ด้าน คือ

1. ความหมายในการระบุหรือคาดเดาความหมายของคำซึ่งเกิดจากการเข้าใจรหัสของภาษาหนึ่ง เมื่อนำตัวอักษร จีด หรือ เครื่องหมายที่กำหนดในภาษานั้นมาประกอบแล้วสามารถรู้จักและระบุเสียงอ่านของอักษรแต่ละตัว
2. ความสามารถในการระบุเสียงอ่าน ซึ่งเกิดจากการเข้าใจรหัสของภาษาหนึ่ง เมื่อนำตัวอักษร จีด หรือเครื่องหมายที่กำหนดในภาษานั้นมาประกอบกันแล้วสามารถรู้จักและระบุเสียงอ่านของอักษรแต่ละตัว
3. ความสามารถในการแสดงความเข้าใจและตอบสนองเนื้อหาที่ตามความหมายที่ผู้เรียนต้องการสื่อได้อย่างถูกต้อง

7. ความพึงพอใจ

7.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของงานที่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลจากการได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจหรือความต้องการของแต่ละบุคคลในแนวทางมีที่เข้าประสงค์ ความพึงพอใจโดยทั่วไปตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Satisfaction และยังมีผู้ให้ความหมายคำว่า "ความพึงพอใจ" พอกสูปได้ดังนี้

ปริยาพร วงศ์อนุตรโภจน์ (2536, หน้า 130) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจในการทำงาน ว่าเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลการตอบแทนคือ ผลที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและกำลังใจ สิ่งเหล่านี้จะมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงานรวมทั้งส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นปัจจัยเป้าหมาย

คณิต ดวงหสดี (2537) ให้ความหมายไว้ว่า เป็นความรู้สึกชอบ หรือพอใจของบุคคลที่มีต่อการทำงานและองค์ประกอบหรือสิ่งใดๆ ถ้างานที่ทำหรือองค์ประกอบเหล่านั้นตอบสนองความต้องการของบุคคลได้ บุคคลนั้นจะเกิดความพึงพอใจในงานซึ่ง จะอุทิศเวลา แรงกาย แรงใจ รวมทั้งสติปัญญาให้แก่งานของตนให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีคุณภาพ

วิรุฬ พวรรณเทวี (2542) ระบุว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกภายนอกใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดีจะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามหากผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ทั้งนี้ซึ่งอยู่กับสิ่งที่ตนตั้งใจไว้ว่ามีมากหรือน้อย

ปิยะพงษ์ วงศ์ชุมเงิน (2556) กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกความพอใจของใจ และมีความสุข ที่ต้องการหรือเป้าหมาย ที่ตั้งใจไว้บรรลุหรือสมหวังนั้นเอง ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบสอบถามความตั้งใจด้วยความพึงพอใจ หรือผลการตอบ ความพึงพอใจ

Vroom (1990) ระบุว่า ความพึงพอใจ กับทัศนคติเป็นคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกันมากจนสามารถใช้แทนกันได้โดยให้คำอธิบายความหมายของทั้งสองคำนี้ว่า หมายถึง ผลกระทบที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้นและทัศนคติต้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจ

กิลเมอร์ (Gillmer. 1967, หน้า 130) ได้ให้ความหมายไว้ว่าผลของเจตคติต่างๆ ของบุคคลที่มีต่องค์กร องค์ประกอบของแรงงาน และมีส่วนสัมพันธ์กับลักษณะงานและสภาพแวดล้อมในการทำงานซึ่งความพึงพอใจนั้นได้แก่ ความรู้สึกมีความสำเร็จในผลงาน ความรู้สึกว่าได้รับการยกย่องนับถือ และความรู้สึกว่ามีความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน

Hornby (2000) ระบุว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีเมื่อประสบความสำเร็จ หรือได้รับสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นเป็นความรู้สึกที่พอใจ

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ คือ ความพอใจ ความชอบใจ ที่เกิดขึ้นกับบุคคล และส่งผลให้เกิดความสามารถในการร่วมกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีความสุข

7.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างความพึงพอใจ

Shelly ช่างโดย ประกายดาว (2536) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่นๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับความสุขสามารถทำให้เกิดความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อน

และความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกในทางบวกอื่นๆ ขณะที่วิชัย (2531) กล่าวว่า แนวคิดความพึงพอใจ มีส่วนเกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์ กล่าวคือ ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อความต้องการของมนุษย์ได้รับการตอบสนอง ซึ่งมนุษย์ไม่ว่าอยู่ในที่ใดยอมมีความต้องการขั้นพื้นฐานไม่ต่างกัน

พิทักษ์ (2538) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นปฏิกริยาด้านความรู้สึกต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นที่แสดงผลออกมายในลักษณะของผลลัพธ์สุดท้ายของการประมวลผล เมื่อเปรียบเทียบกับทิศทางของผลการประมวลว่าเป็นไปในลักษณะทิศทางบวกหรือทิศทางลบหรือไม่มีปฏิกริยาคือเฉยๆ ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งที่มากระตุ้น

สุเทพ (2541) ได้สรุปว่า สิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ มีด้วยกัน 4 ประการ คือ

1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ (material inducement) ได้แก่ เงิน สิ่งของ หรือสภาพทางกายที่ให้แก่ผู้ประกอบกิจกรรมต่างๆ
2. สภาพทางกายที่พึงประสงค์ (desirable physical condition) คือ สิ่งแวดล้อมในการประกอบกิจกรรมต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่นักก่อให้เกิดความสุขทางกาย
3. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ (ideal benefaction) หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่สนองความต้องการของบุคคล
4. ผลประโยชน์ทางสังคม (association attractiveness) หมายถึง ความสัมพันธ์อันทึม trigabandha กับผู้ร่วมกิจกรรม อันจะทำให้เกิดความผูกพัน ความพึงพอใจและสภาพการร่วมกัน อันเป็นความพึงพอใจของบุคคลในด้านสังคมหรือความมั่นคงในสังคม ซึ่งจะทำให้รู้สึกมีหลักประกันและมีความมั่นคงในการประกอบกิจกรรม

ปรียากร (2535) ได้มีการสรุปว่า ปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ใช้เป็นเครื่องมือบ่งชี้ถึงปัญหาที่เกี่ยวกับความพึงพอใจในการทำงานนั้นมี 3 ประการ คือ

1. ปัจจัยด้านบุคคล (personal factors) หมายถึง คุณลักษณะส่วนตัวของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับงาน ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงาน เพศ จำนวนสมาชิกในความรับผิดชอบ อายุ เวลาในการทำงาน การศึกษา เงินเดือน ความสนใจ เป็นต้น
2. ปัจจัยด้านงาน (factor in the Job) ได้แก่ ลักษณะของงาน ทักษะในการทำงาน ฐานะทางวิชาชีพ ขาดของหน่วยงาน ความห่างไกลของบ้านและที่ทำงาน สภาพทางกฎหมายศาสตร์ เป็นต้น

3. ปัจจัยด้านการจัดการ (factors controllable by management) ได้แก่ ความมั่นคงในงานรายรับ ผลประโยชน์ โอกาสก้าวหน้า อำนาจตามตำแหน่งหน้าที่ สภาพการทำงานเพื่อรองร่วมงาน ความรับผิด การสื่อสารกับผู้บังคับบัญชา ความศรัทธาในตัวผู้บริหาร การนิเทศงาน เป็นต้น

Kotler and Armstrong (2002) รายงานว่า พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นต้องมีสิ่งจูงใจ (motive) หรือแรงขับดัน (drive) เป็นความต้องการที่กดดันจนมากพอที่จะจูงใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งความต้องการของแต่ละคนไม่เหมือนกัน ความต้องการบางอย่างเป็นความต้องการทางชีววิทยา (biological) เกิดขึ้นจากสภาวะดีงเครียด เช่น ความต้องการอาหารหรือความลับากบางอย่าง เป็นความต้องการทางจิตวิทยา (psychological) เกิดจากความต้องการการยอมรับ (recognition) การยกย่อง (esteem) หรือการเป็นเจ้าของทรัพย์สิน (belonging) ความต้องการส่วนใหญ่อาจไม่มากพอที่จะจูงใจให้บุคคลกระทำในช่วงเวลาอันนั้น ความต้องการกล้ายเป็นสิ่งจูงใจ เมื่อได้รับการกระตุ้นอย่างเพียงพอจนเกิดความตึงเครียด โดยทฤษฎีที่ได้รับความนิยมมากที่สุด มี 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีของอับราฮัม มาสโลว์ และทฤษฎีของชิกมันด์ ฟรอยด์

1. ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's theory motivation)

อับราฮัม มาสโลว์ (A.H. Maslow) ค้นหาวิธีที่จะอธิบายว่าทำไมคนจึงถูกผลักดันโดยความต้องการบางอย่าง ณ เวลาหนึ่ง ทำให้คนหนึ่งจึงทุ่มเทเวลาและพลังงานอย่างมากเพื่อให้ได้มาซึ่งความปลดปล่อยของตนเองและอีกคนหนึ่งกลับทำสิ่งเหล่านั้น เพื่อให้ได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น คำตอของมาสโลว์ คือ ความต้องการของมนุษย์จะถูกเรียงตามลำดับจากสิ่งที่กดดันมากที่สุดไปถึงน้อยที่สุด ทฤษฎีของมาสโลว์ได้จัดลำดับความต้องการตามความสำคัญ คือ

1.1 ความต้องการทางกาย (physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐาน คือ อาหาร ที่พัก อากาศ ยาารักษาระโคร

1.2 ความต้องการความปลอดภัย (safety needs) เป็นความต้องการที่เหนือกว่าความต้องการเพื่อความอยู่รอด เป็นความต้องการในด้านความปลอดภัยจากอันตราย

1.3 ความต้องการทางสังคม (social needs) เป็นการต้องการการยอมรับจากเพื่อน

1.4 ความต้องการการยกย่อง (esteem needs) เป็นความต้องการการยกย่อง สร้างความนับถือและสถานะทางสังคม

1.5 ความต้องการให้ตนประสบความสำเร็จ (self – actualization needs) เป็นความต้องการสูงสุดของแต่ละบุคคล ความต้องการทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จบุคคลพยายามที่สร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดเป็นอันดับแรกก่อนเมื่อความต้องการนั้นได้รับความพึงพอใจ ความต้องการนั้นก็จะหมดลงและเป็นตัวกระตุนให้บุคคลพยายามสร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดลำดับต่อไป ตัวอย่าง เช่น คนที่ต้องการ (ความต้องการทางกายภาพ) จะไม่สนใจต่องานศิลปะชีวิตล่าสุด (ความต้องการสูงสุด) หรือไม่ต้องการยกย่องจากผู้อื่น หรือไม่ต้องการแม้แต่อาการที่บีบสูญ (ความปลดปล่อย) แต่เมื่อความต้องการแต่ละขั้นได้รับความพึงพอใจแล้วก็จะมีความต้องการในขั้นลำดับต่อไป

ซิกมันต์ ฟรอยด์ (S. M. Freud) ตั้งสมมติฐานว่าบุคคลมักไม่รู้ตัวมากนักว่าพลังทางจิตวิทยามีส่วนช่วยสร้างให้เกิดพฤติกรรม ฟรอยด์ พบร่วม บุคคลเพิ่มและควบคุมสิ่งเร้าหลายอย่าง สิ่งเร้าเหล่านี้อยู่นอกเหนือการควบคุมอย่างสิ้นเชิง บุคคลจึงมีความผันผวน ผูกติดที่ไม่ตั้งใจพูด มีอารมณ์อยู่เหนือเหตุผลและมีพฤติกรรมหลอกหลอนหรือเกิดอาการวิตกกังวลอย่างมาก

ขณะที่ ชาวนี (2535) ได้เสนอทฤษฎีการแสวงหาความพึงพอใจไว้ว่า บุคคลพอใจจะกระทำสิ่งใดๆ ที่ให้มีความสุขและจะหลีกเลี่ยงไม่กระทำในสิ่งที่เขาระบุได้รับความทุกข์หรือความยากลำบาก โดยอาจแบ่งประเภทความพอใจออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ความพอใจด้านจิตวิทยา (psychological hedonism) เป็นทฤษฎีของความพึงพอใจว่ามนุษย์โดยธรรมชาติจะมีความแสวงหาความสุขส่วนตัวหรือหลีกเลี่ยงจากการทุกข์ได้

2. ความพอใจเกี่ยวกับตนเอง (egoistic hedonism) เป็นทฤษฎีของความพอใจว่ามนุษย์จะพยายามแสวงหาความสุขส่วนตัว แต่ไม่จำเป็นว่าการแสวงหาความสุขต้องเป็นธรรมชาติของมนุษย์เสมอ

3. ความพอใจเกี่ยวกับจริยธรรม (ethical hedonism) ทฤษฎีนี้ถือว่ามนุษย์แสวงหาความสุขเพื่อผลประโยชน์ของมวลมนุษย์หรือสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่และเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ผู้หนึ่งด้วย

จากทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น ทฤษฎีการสร้างความพึงพอใจนั้น สร้างมาจากการต้องการของมนุษย์ ที่มีความต้องการแตกต่างกันและในการตอบสนองความพึงพอใจของแต่ละขั้น ก็มีลำดับความสำคัญแก่บุคคลมากน้อยเพียงใดย่อมซึ่งอยู่กับความพอใจในการได้รับการตอบสนองนั้นๆ

7.3 การสร้างเครื่องมือวัดความพึงพอใจ

ประพาเพ็ญ สุวรรณ (2526, หน้า 45 - 46) ได้สร้างเครื่องมือวัดความพึงพอใจโดยมี

ลักษณะ ดังนี้

1. รวมรวมข้อความที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องการ
 2. พิจารณาว่าต้องการวัดความพึงพอใจของใคร ที่มีต่ออะไร และให้ความหมายของความพึงพอใจและสิ่งที่จะวัดนั้นให้แน่นอน
 3. เมื่อตีความหมายของสิ่งที่ต้องการวัด ก็สร้างข้อความในแต่ละข้อนั้นๆ ให้ครอบคลุมเนื้อหาในหัวข้อเหล่านั้น
 4. เมื่อได้ข้อความเพียงพอแล้วนำข้อมูลลงในสเกล โดยมีตัวเลือก 5 ตัวเลือก ดังนี้ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจที่สุด
 5. การกำหนดน้ำหนักในการตอบตัวเลือกต่างๆ แต่ละข้อ ซึ่งในการกำหนดน้ำหนักกว่าตัวเลือกใด จะมีน้ำหนักเท่าเดินนั้น มีวิธีการอยู่ 3 วิธี แต่ที่นิยมให้กันมากที่สุด คือ Arbitrary weighting method ซึ่งกำหนดให้แต่ละตัวเลือกมีน้ำหนักเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ถ้าข้อความ เป็นมาก และ 1, 2, 3, 4 และ 5 ถ้าชนิดข้อความเป็นลบ
 6. ตรวจสอบข้อความที่สร้างขึ้น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ ให้เข้ารับบุข้อบกพร่อง การใช้ภาษา ความเข้าใจตรงกัน นำมาปรับปรุงแก้ไข
 7. ทดลองก่อนนำไปใช้จริง โดยการนำข้อความที่ได้รับการตรวจสอบแล้วไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่มีความคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัย วิเคราะห์คุณภาพของจ้อความแต่ละข้อโดยการหาค่าอำนาจจำแนกด้วยวิธีการหาค่าสนับสนุนหรือว่าคงความแยนช์ข้อความเป็นรายข้อ กับรายฉบับ (Item - test correlation) และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาสัมประสิทธิ์ (Coefficient)
 8. ปรับปรุงข้อความและเลือกข้อความที่มีคุณภาพ
 9. นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป
- การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือวัดความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า ตามแบบ สิเคอร์ท โดยการแสดงความรู้สึกความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจที่สุด เป็นเครื่องมือวัด

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยภาษาในประเทศไทย

วัลลิย์ ศิริกาญจนวงศ์. (2547) ทำวิจัยเรื่อง กลวิธีการระลึกคำศัพท์ที่ส่งผลต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาภาษาอังกฤษ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษา กลวิธีการระลึกคำศัพท์ของนักศึกษา 2. เพื่อวิเคราะห์ประเภทของกลวิธีในการระลึกคำศัพท์ของ

นักศึกษา 3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการระลึกคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่าน 4 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการระลึกคำศัพท์ การเรียนรู้คำศัพท์ และการเดาคำศัพท์ด้วยกลวิธีต่างๆ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐาน 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 40 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทักษะการอ่านปานกลาง และ กลุ่มทักษะการอ่านต่ำ นักศึกษาแต่ละคนอ่านบทความ 2 เรื่อง ซึ่งมีคำศัพท์ที่ซื้อเส้นให้ไว้ท الكلมละ 15 คำ เมื่ออ่านพบคำศัพท์ที่ซื้อเส้นได้ ให้นักศึกษารายความคิดของตนเองในการระลึกความหมายหรือเดาความหมายของคำศัพท์ หลังจากนั้นทำแบบทดสอบคำศัพท์และแบบทดสอบความเข้าใจ ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามหลังกวันที่ทำแบบทดสอบ ข้อมูลจากการบรรยายความคิดได้นำมาถอดเทปและวิเคราะห์ประเภทของกลวิธีระลึกคำศัพท์ รวมทั้งหาค่าสถิติพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ข้อมูลจากการบรรยายความคิดของตนเองขณะอ่านพบว่ามีนักศึกษาใช้กลวิธีทั้งหมด 7 ประเภทหลักในการระลึกคำศัพท์ โดยกลวิธีที่นักศึกษาที่มีทักษะการอ่านปานกลาง ใช้ถี่ที่สุด คือ การใช้ปรับเปลี่ยนเดาความหมาย ในขณะที่กลวิธีที่นักศึกษาที่มีทักษะการอ่านต่ำใช้ถี่ที่สุดคือการเข้ามาร่วมคำศัพท์ เมื่อวิเคราะห์กลวิธีที่นักศึกษาทั้งหมดใช้พบว่า กลวิธีการระลึกความหมายของคำศัพท์ได้ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ($p < .01$) แต่เมื่อวิเคราะห์โดยจำแนกตามระดับความสามารถของนักศึกษาพบว่า กลวิธีที่ใช้ถี่ที่สุดของทั้งสองกลุ่มไม่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่อง ส่วนข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่า กลวิธีการระลึกคำศัพท์ซึ่งนักศึกษาทักษะการอ่านปานกลางใช้มากที่สุดในการอ่านบทความภาษาอังกฤษโดยทั่วไป คือ การใช้พจนานุกรมอังกฤษ - ไทย ซึ่งนักศึกษาที่การใช้กลวิธีนี้ในระดับมาก ($M = 4.25$) สำหรับกลวิธีที่นักศึกษาที่มีทักษะการอ่านต่ำนิยมมากที่สุด คือ มักจะอ่านเข้ามาร่วมคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายหากคำนั้นไม่มีความสำคัญต่อใจความ ($M = 4.20$) กลวิธีที่นักศึกษาทั้งสองกลุ่มนิยมใช้มากที่สุดในการเรียนรู้คำศัพท์ที่ทั้งสองกลุ่มมีความคิดตรงกันใน 7 ลำดับแรก คือ การใช้พจนานุกรมอังกฤษ - ไทย และ การอ่านบทความที่หลากหลาย

นรินทร์ชัย อะภิริวัฒน์, (2555) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาฐานรูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติโดยใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาฐานรูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ โดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาจีน และ 2. ศึกษาประสิทธิภาพของฐานรูปแบบที่พัฒนาขึ้น การดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การ

พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนและแผนการสอน ระยะที่ 2 การพัฒนาเครื่องมือการวิจัยและระยะที่ 3 การทดลองเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบและการสรุปผล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย สาขาวิชาภาษาจีน ที่มีปัญหาด้านการจำอักษรจีนในการระบุเสียงและความหมายของอักษร และทักษะการอ่าน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบทดสอบก่อน - หลัง การทดลอง แบบทดสอบย่อยระหว่างการทดลอง 2 ชุด การสังเกต บันทึกการเรียนรู้ แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในงานวิจัย คือ Wilcoxon Signed - ranks Test ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติโดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยงเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ เพื่อยกระดับความตระหนักรู้เกี่ยวกับการเชื่อมโยงส่วนประกอบแสดงเสียงและส่วนประกอบแสดงความหมายของอักษรจีนเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการรู้จักอักษรในคำศัพท์ที่ปรากฏในบทอ่านและในการประยุกต์กลวิธีการอ่าน ขั้นตอนการสอนของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมี 3 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 ขั้นอักษรเชื่อมโยง ขั้นที่ 2 ขั้นอักษรในบริบท และขั้นที่ 3 ขั้นการป้อนกลับและสะท้อนกลับ ผลการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านหลังทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รัตนภรณ์ ใจกรรจ์, (2555) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาความสามารถของนักเรียนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนบ้านแหล่งรัง “ราชภารีบ้านรัง” จังหวัดพิจิตร จำนวน 20 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่าง แบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติ จำนวน 5 แผน และแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จากแผนการเรียนรู้ 5 แผน หลังจากนั้น ทำแบบทดสอบหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนรู้คำศัพท์หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชื่อทิพย์ วิริยะ, (2555) ทำวิจัยเรื่อง การเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานเป็นหลัก เตรียมความพร้อมของนักศึกษาธรรมศาสตร์ให้พร้อมเข้าสู่ปีประชากមเศรษฐกิจอาเซียน โดยนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ส่วนใหญ่เรียนรู้ภาษาอังกฤษมาตั้งแต่ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น ผ่านการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกันมาแล้ว แต่ยังคงไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วทั้งๆ ที่การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นทั้งความถูกต้องและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษานี้ เป็นเพียงการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเริ่มจากครูเป็นผู้นำเสนอน้ำเสียงภาษา ให้ผู้เรียนฝึกมากๆ แล้วจึงผลิตภาษาด้วยตนเอง (presentation - practice - production) ผลก็คือผู้เรียนยังไม่สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว ในทางกลับกันการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานเป็นหลักนั้นทำสวนทางคือ ให้ผู้เรียนทำภาระงานจากคลังภาษาที่ตนมีอยู่แล้วรายงานผลการทำภาระงาน ก่อนนำเสนอใหม่อีกรอบ (production - practice - presentation) ผลที่ได้คือ นักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนในระดับสั้นจากการที่ต้องรายงานผลการทำภาระงานและมีแรงจูงใจระดับกลาง จากการทำภาระงานสำเร็จลุล่วง นอกจากนี้ลังจากผู้เรียนได้รายงานภาระงานแล้วมีการวิเคราะห์ภาษาผู้เรียนจะเห็นช่องว่างของภาษาของตนเองกับเจ้าของภาษาว่าที่แท้จริงเข้าใช้ภาษาเก่งอย่างไร การเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานน่าจะเป็นวิธีการเรียนการสอนทางเลือกที่ช่วยเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้พร้อมเข้าสู่ปีประชากមเศรษฐกิจอาเซียน

ยุภา พันธุรักษ์, (2557) ทำวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเบริญเที่ยบผลของการอ่านเพื่อความเข้าใจจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังไทร อำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังไทร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นงานปฏิบัติ จำนวน 5 แผน และเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 1 ฉบับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ ผลการวิจัยพบว่าผลคะแนนจากการทดสอบแบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านของนักเรียน สูงกว่าก่อนเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงาน

ปฏิบัติที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จิราพร ประพัฒนานนท์, (2557) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task - based learning) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนวัดท่าศาลาราม (เรือนบุญนาค ลัย) อำเภอป้าน栎ด จังหวัดเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 23 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ใช้แบบแผนการวิจัยแบบกสุ่มเดียว (One group pretest – posttest design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ใช้เวลาในการทดลอง 12 ชั่วโมง วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t - test แบบ One sample t - test ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนมีเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task - based learning) อยู่ในระดับดี

โซติกานต์ ใจบุญ, (2558) ทำการศึกษา กลยุทธ์การจำและการสอนคำศัพท์ภาษาจีน เพื่อ รวมรวมและสรุปกลยุทธ์การจดจำคำศัพท์ภาษาจีน พัฒนาทักษะกลยุทธ์การสอนคำศัพท์ภาษาจีน จากผลการวิจัย ที่ผ่านมานานวิจัยหลายฉบับได้พุดถึงปัญหาการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนชาวไทย ไว้ว่า การเรียนการสอนภาษาจีนโดยทั่วไปมักพบปัญหาเรื่องการจดจำคำศัพท์ของผู้เรียน และข้อผิดพลาดของการใช้คำศัพท์ในรูปแบบต่างๆ ผู้เรียนส่วนใหญ่ขาดกลยุทธ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน เนื่องจากคำศัพท์เป็นหัวใจและเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ภาษา จึงทำให้ประสิทธิภาพการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของผู้เรียนพัฒนาได้ไม่ค่อยดี ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการเรียนบทความวิชาการนี้คือทำให้ทราบกลยุทธ์การจดจำคำศัพท์ภาษาจีนและแนวกลยุทธ์การสอนคำศัพท์ภาษาจีน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน การออกแบบการสอนคำศัพท์ในระดับต่อไป โดยนำเสนอข้อมูลตามลำดับดังนี้ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษา กลยุทธ์การ

จำที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีนสำหรับชาวต่างชาติ วิธีการสอนและการเรียนคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้กลยุทธ์การจำ ปัญหาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของผู้เรียนชาวไทย พัฒนาทั้งชุดเสนอแนะสำหรับการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนด้วยกลยุทธ์การจำสำหรับผู้เรียนไทย

8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

คาร์เลส (Carless, 2002, pp. 389 - 396) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับผู้เรียนอายุน้อย ระดับปฐมศึกษาในส่องคงโดยศึกษาพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน และมีรายการศึกษา 4 ประการ ดังนี้ การส่งเสียงดังและความไม่มีระเบียนบินัย การใช้ภาษาแม่การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในงานปฏิบัติ และบทบาทกิจกรรมการวางแผนภาระน้อย กลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับปฐมศึกษาในส่องคง อายุ 6 - 7 ปี จำนวน 3 ห้องเรียน แต่ละห้องเรียนมีผู้เรียนเฉลี่ย 36 คน มีผู้สอนจำนวน 3 คน มีประสบการณ์การสอนไม่น้อยกว่า 2 ปี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการสอน จำนวน 15 แผน ด้วยวิธีการสังเกต การสัมภาษณ์ผลการศึกษาพบว่า การส่งเสียงดังและความไม่มีระเบียนบินัยเกิดจากผู้เรียนไม่เข้าใจคำสั่งว่าต้องทำอะไร งานปฏิบัตินั้นง่ายหรือยากเกินไปทำให้ใช้ระยะเวลาทำงานปฏิบัติน้อยและลักษณะของงานปฏิบัติที่ทำให้ผู้เรียนลงเสียงดัง การใช้ภาษาแม่พบว่าเกิดจากความขับข้องทางภาษาที่สองและงานปฏิบัติที่เสริมไม่กำหนดการทำงานปฏิบัติทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้สอนในการออกแบบกิจกรรมและปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน ความร่วมมือของผู้เรียนในการใช้ภาษาพบว่า การจัดผู้เรียนปฏิบัติงานเป็นกลุ่มๆ ละ 5 - 6 คน นั้นจะมีการใช้ภาษาในการทำงานมากแต่ยังมี 1 - 2 คนในกลุ่มที่ไม่ค่อยให้ความร่วมมือทั้งนี้ความมีการเปลี่ยนบทบาทผู้นำกลุ่มบ้าง การวางแผนภาระน้อย ผลการศึกษาพบว่าไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้ใช้ภาษาในการปฏิบัติงานทำให้เกิดการใต้แย้งว่าในความเป็นจริงผู้เรียนได้ประโยชน์จากการวางแผนภาระมากน้อยแค่ไหน

Li, Wenzhi (Li, 2004) ศึกษาการเรียนการสอนอักษรจีนโดยใช้การเชื่อมโยง ในระดับปริญญาตรี ในประเทศไทยหรือเมืองไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. นำเสนอแนวทางการสอนอักษรจีนที่พัฒนาขึ้นแก่ครูจีน 2. นำเสนอเครื่องมือในการเรียนอักษรจีนสำหรับผู้เรียนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นผู้ใหญ่ให้เรียนได้เร็วขึ้นและง่ายขึ้น ข้อมูลในการศึกษา นำมาจาก 3 แหล่ง คือ มหาวิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมปักกิ่ง มหาวิทยาลัยจอร์จทาวน์ และสถาบันบริการด้านต่างประเทศประจำกรุงวอชิงตันดีซี ข้อมูลเหล่านี้นำมาวิเคราะห์โดยใช้ SPSS ขั้นตอนการสอนเน้นการรวมกัน ของส่วนประกอบเรียกวิธีการสอนนี้ว่า GCM ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่แตกต่างจากการท่องจำแบบดั้งเดิมโดยการจัดให้มีการสอนส่วนประกอบที่เป็นพื้นฐานพัฒนาไปกับอักษรที่เรียนมาก่อน โดยใน

กระบวนการดังกล่าว ผู้เรียนได้ใช้ทักษะยุทธศาสตร์การเรียนที่เป็นอิสระและกระบวนการทางปัญญาอย่างเต็มที่ การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธี GCM สร้างบรรยากาศการเรียนที่สนุกน่าสนใจและสร้างแรงจูงใจการเรียน ช่วยให้ผู้เรียนชาวตะวันตกที่เป็นผู้ใหญ่สามารถถ่ายโอนความรู้และทักษะทางวิชาการได้พัฒนาภาษาแม่สู่การพัฒนาทักษะการเรียนภาษาจีน ประสิทธิภาพของการเรียนการสอนด้วยวิธี GCM วัดจากผลสัมฤทธิ์การสอบข้อเขียนภาษาจีน มาตรฐานสูงกว่าผู้เรียนแบบท่องจำแบบดั้งเดิม

อุเมดา จุน (Umeda et al, 2008) นำสื่อการเรียนการสอนตัวอักษรธิราชานะที่ผลิตขึ้นสำหรับผู้เรียนชาวเกาหลีโดยใช้วิธีคิดเชื่อมโยงภาพกับเรื่องราว ไปใช้สอนผู้เรียนชาวเกาหลี และศึกษาประสิทธิผลของการใช้สื่อชุดนี้ โดยศึกษาจากกลุ่มธุรกิจในการจำและการสร้างแรงจูงใจแบบ ARCS ซึ่งประกอบด้วยความสนใจ (Attention) ความเชื่อมโยงกัน (Relevance) ความมั่นใจ (Confidence) และความพึงพอใจ (Satisfaction) ผลปรากฏว่า ผู้เรียนส่วนมากรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนตัวอักษรด้วยวิธีนี้ และสามารถจำตัวอักษรจำนวนมากได้ภายในระยะเวลาอันสั้น แต่เมื่อเวลาผ่านไป 1 เดือน ประสิทธิผลจะลดลง กล่าวคือ ไม่พบความแตกต่างเมื่อเปรียบเทียบกับการสอนด้วยวิธีอื่น Umeda et al สรุปไว้ว่า ข้อดีของวิธีคิดเชื่อมโยงภาพกับเรื่องราวจะ pragmacy ย่างชัดเจนในชั้นแรกของการเริ่มจำ และเสนอแนะว่าผู้สอนควรหาภารกิจกรรมอย่างอื่นๆ เช่นมาเสริมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถรักษาความจำให้คงอยู่ต่อไป

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษาค้นคว้าครั้นนี้ จะเห็นได้ว่า การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ และ การจำอักษรแบบเชื่อมโยง เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับครูผู้สอนที่สามารถนำไปปรับประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากผลงานงานวิจัยหลายเรื่องได้นำเสนอถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมไปถึงพฤติกรรมต้านการปฏิบัติงาน และการทำงานร่วมกับผู้อื่น ตลอดจนยังเพิ่มศักยภาพทางการอ่านของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น

ผู้วิจัยจึงได้นำหลักการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติตามวิธีการ มาปรับใช้ร่วมกับหลักการจำอักษรแบบเชื่อมโยง ซึ่งมีชั้นตอนดำเนินการ 3 ชั้นตอน ได้แก่ ชั้นก่อนงานปฏิบัติ (Pre - task) ชั้นระหว่างปฏิบัติ (Task cycle) และชั้นหลังงานปฏิบัติ (Language focus) เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้กิจกรรมตามชั้นตอนดังกล่าวได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่าน และมีความสุขสนุกสนานในการเรียนภาษาจีนต่อไป

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการพัฒนากิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังแผนภาพประกอบ

ภาพ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการพัฒนา กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกระบวนการของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีขั้นตอนและรายละเอียดในการดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยเบรี่ยบเที่ยบความสามารถในการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75

แหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 คน โดยศึกษากำหนดคุณลักษณะของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1.1 ดร.อังคณา อ่อนchanี ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

ตำแหน่ง อาจารย์ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก จังหวัดพิษณุโลก

1.2 นางสาวชลธิชา สร่างไตรภพ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำโปรแกรม วิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

กำแพงเพชร

1.3 นางสาวยุพารัตน์ แสนอินทร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผล

ตำแหน่ง ครุชำนาญการ โรงเรียนเพชรพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 40

2. นักเรียน

2.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนตะพานหิน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ปีการศึกษา 2559 จำนวน 3 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่มีผลการเรียน ดี ปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง อย่างละ 1 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษาและระยะเวลา ในกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษร แบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน

2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนตะพานหิน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ปีการศึกษา 2559 จำนวน 9 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่มีผลการเรียน สูงกว่าปานกลาง ปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง อย่างละ 3 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อ ส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อ ส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เครื่องมือที่ใช้ในการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

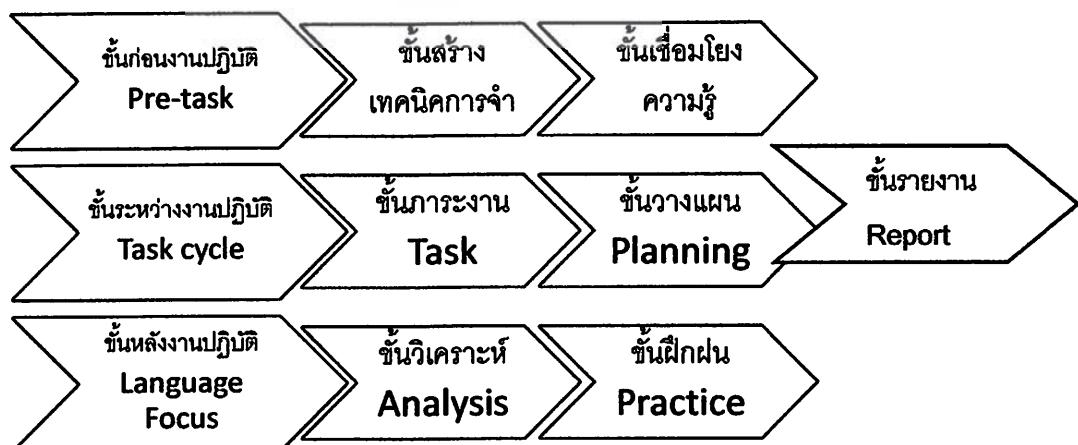
- กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขียนโดยเพื่อ สงเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
- แบบประเมินความเหมาะสมสมกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขียนโดยเพื่อ สงเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ดำเนินการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้

- กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขียนโดยเพื่อสงเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาสภาพปัจจัยการอ่านภาษาจีนของนักเรียนจากการรายงานผลการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลปรากฏว่าระดับคะแนนการอ่านของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี

1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาเกี่ยวกับรายละเอียดหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขียนโดยเพื่อ สงเสริมความสามารถในการอ่าน อย่างละเอียดทั้งแนวคิดทฤษฎี หลักการสำคัญในการสร้างกิจกรรมเพื่อสงเสริมการอ่าน โดยยึดตามแนวคิดของวิลลิส ร่วมกับผู้วิจัยได้สังเคราะห์ ตามขั้นตอน ดังนี้

ภาพ 4 ขั้นตอนการทำงานของกิจกรรม

ขั้นที่ 1) ขั้นก่อนงานปฏิบัติ (Pre-task) เป็นขั้นตอนในการแนะนำและชี้แจงวัตถุประสงค์ของการงานโดยภาพรวม ซึ่งจะประกอบไปด้วย ขั้นสร้างเทคนิคการจำ เป็น การเรียนรู้คำศัพท์เบื้องต้นเพื่อเป็นส่วนประกอบของเนื้อหาในกิจกรรมและขั้นเชื่อมโยงความรู้เป็นการนำคำศัพท์มาเชื่อมโยงต่อการสร้างประยุคตามโครงสร้างต่างๆ

ขั้นที่ 2) ขั้นระหว่างงานปฏิบัติ (Task cycle) เป็นขั้นตอนรับภาระงาน เพื่อฝึกฝนภาระวางแผนและการฝึกปฏิบัติในขั้นตอนนี้นักเรียนจะมีบทบาท曳ะที่สุด และคุณครูจะ ทำหน้าที่ค่อยให้คำปรึกษา ซึ่งประกอบไปด้วย ขั้นภาระงาน (Task) ขั้นวางแผน (Planning) และ ขั้นรายงาน (Report)

ขั้นที่ 3) ขั้นหลังงานปฏิบัติ (Language Focus) เป็นขั้นที่ связกัน วิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆที่เรียนรู้และร่วมกันฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะการใช้ภาษาต่อไป ประกอบ ไปด้วยขั้นวิเคราะห์ (Analysis) และขั้นฝึกฝน (Practice)

1.3 ศึกษาผลการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างรายวิชา ขอบข่าย เนื้อหา หน่วยการเรียนรู้ วิชาภาษาจีนกลาง ขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามตัวชี้วัดและสาระการ เรียนรู้ ภาษาจีนกลาง หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.4 วิเคราะห์ ผลการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน และเวลาเรียน ที่จะ ใช้ในการสร้างกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษร แบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ใช้ เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 12 ชั่วโมง ดังนี้

ตาราง 4 แสดงการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอนและจำนวนชั่วโมง
จากหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง เปิดเทอมแล้ว **开学了**

ผลการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนการสอน	เวลา(ชั่วโมง)
1. อ่านออกเสียงและบอกรความหมายของ คำ กลุ่มคำ ประโยคและบทสนทนาที่กำกับการออกเสียงในระบบสัท-อักษรภาษาจีน(พินอิน) และ ตัวอักษรจีนอย่างง่ายได้ถูกต้อง	ทดสอบก่อนเรียน กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เรื่อง การกล่าวคำทักษะ 4 问候	
2. สามารถอ่านหรือเขียน บทสนทนา ให้ตอบเพื่อ การสื่อสารในชั้นมูลที่เกี่ยวข้องกับตนเอง เรื่องใกล้ เรื่อง เพื่อนของฉัน ตัว ประสบการณ์ ในสถานการณ์เหตุการณ์ต่างๆ หรือประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคมได้ สามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารในสถานการณ์ จริงหรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน	กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เรื่อง เครื่องเขียนในชั้นเรียน 4 我的朋友 学习用品	
5. สามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารเกี่ยวกับ กิจกรรมต่างๆ ในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์ จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนได้	ทดสอบหลังเรียน	

1.5 ศึกษาลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติ ร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.6 กำหนดองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติ ร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งสามารถกำหนดองค์ประกอบต่างๆ ของกิจกรรมได้ดังนี้

- 1.6.1 ชื่อกิจกรรม
- 1.6.2 คำชี้แจงสำหรับครู
- 1.6.3 แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย
 - 1.6.3.1 หัวเรื่อง กำหนดเวลาเรียน
 - 1.6.3.2 ผลการเรียนรู้

1.6.3.3 จุดประสงค์การเรียนรู้

1.6.3.4 สาระการเรียนรู้

1.6.3.5 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการจำ อักษรแบบเขื่อมโยง มีขั้นตอนดังนี้

1) ขั้นก่อนงานปฏิบัติ (Pre-task) เป็นการแนะนำเกี่ยวกับหัวข้อ และงานปฏิบัติ เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนในการปฏิบัติที่ได้รับมอบหมายให้ตรงกับ วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งได้สอดแทรกการสร้างเทคนิคการจำคำศัพท์ในเนื้อหาของกิจกรรมและ ขั้นเขื่อมโยงความรู้เป็นการนำคำศัพท์มาเขื่อมโยงต่อการสร้างประযุคตามโครงสร้างไวยากรณ์ เพื่อทดสอบว่าผู้เรียนได้เกิดความรู้เข้าใจในการใช้คำศัพท์และเตรียมความพร้อมเข้าสู่การปฏิบัติ จริงประกอบด้วย

1.1) การสร้างเทคนิคการจำ นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ประจำ บทเรียน ด้วยตนเองโดยการให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม สร้างเทคนิคการจำอักษรด้วยตนเอง เพื่อให้ เกิดองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยฝึกฝนผ่านกิจกรรม เช่น กิจกรรมวู้เสียงรู้ความหมาย, กิจกรรม เกมส์จำคำ, กิจกรรมใบคำศัพท์, กิจกรรมจัดกรอบแยกคำศัพท์

1.2) การเขื่อมโยงความรู้ การเขื่อมโยงคำศัพท์ลงมาสู่การสร้าง รูปประยุคตามไวยากรณ์ต่างๆ พร้อมทั้งเขื่อมโยงและฝึกใช้คำศัพท์เหล่านั้นในรูปแบบประยุค เพื่อใช้ในสถานการณ์จริง โดยผ่านกิจกรรม เช่น กิจกรรมโครงสร้างสร้างประยุค, กิจกรรมอ่าน อย่างไรให้ต่อเนื่อง

2) ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) เป็นการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ด้วยตนเอง ฝึกการใช้ภาษาโดยเน้นในการอ่านเพื่อสื่อความหมายและใช้ในการสื่อสารจริง ซึ่งผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือระหว่างการปฏิบัติงานและการวางแผนการรายงานผลการ ปฏิบัติงาน แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนได้แก่

2.1) ภาระงาน (Task) ผู้เรียนร่วมกันอภิปราย ข้อหัวการกิจ หรือภาระงานที่ต้องร่วมกันปฏิบัติ ซึ่งเป็นกิจกรรมคู่หรือกลุ่ม ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่ข้อหัวกำหนด

2.2) การวางแผน (Planning) วางแผนการปฏิบัติภารกิจหรือ ภาระงานที่ได้รับมอบหมายโดยการฝึกการใช้ภาษาทั้งการเขียนและการฝึกอ่านเพื่อสร้างความ เข้าใจ เป็นการสร้างสรรค์ชิ้นงานตามที่ภารกิจได้กำหนด

2.3) การรายงาน (Report) การนำเสนอภารกิจตามที่ได้รับ มอบหมายหน้าชั้นเรียนหรือตามข้อกำหนดในหัวข้อภาระงานที่ได้รับขั้นต้น

3) ขั้นหลังงานปฏิบัติ (Language Focus) เป็นการนำงานปฏิบัติของผู้เรียนมาวิเคราะห์ความถูกต้องของภาษาร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และสามารถใช้รูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องและนำไปปรับปรุงงานปฏิบัติของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย 2 ขั้นตอน ได้แก่

3.1) การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นการนำข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของผู้เรียนมาวิเคราะห์ร่วมกันและแก้ไขให้ถูกต้อง โดยผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำ และเสนอแนะรูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง

3.2) ขั้นการฝึก (Practice) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงงานปฏิบัติของตนเอง โดยใช้รูปแบบและโครงสร้างทางภาษาที่ถูกต้องที่ได้วิเคราะห์ร่วมกัน หลังจากนั้น ผู้เรียนส่งงานปฏิบัติให้ผู้สอนเพื่อประเมินผลงานและให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ผู้สอนกำหนด

3.6 สื่อการเรียนรู้

3.7 การวัดและประเมินผล

1.7 ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่กำหนดให้ สื่อ/อุปกรณ์ รวมทั้งการวัดผลและประเมินผลในแต่ละครั้ง การสร้างกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เรื่อง การกล่าวคำทักษะ กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เรื่อง เพื่อนของฉัน

กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เรื่อง เครื่องเขียนในชั้นเรียน

1.8 ดำเนินการสร้างแผนกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการจัดการเรียนรู้ใช้เวลาการดำเนินการเรียน จำนวน 12 คาบ คาบละ 55 นาที ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการกล่าวคำทักษะ จำนวน 4 คาบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องเพื่อนของฉัน จำนวน 4 คาบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องเครื่องเขียนในชั้นเรียน จำนวน 4 คาบ

1.9 นำกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ แล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ก่อนเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมในองค์ประกอบต่างๆ ของกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน โดยพิจารณา rate ดับความเหมาะสมในภาพรวม ของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.5 ขึ้นไปและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไม่เกิน 1.00 จึงจะถือได้ว่าเป็น กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบ เชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความเหมาะสม

1.10 นำกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปหาประสิทธิภาพดังนี้

1.10.1 นำกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญและได้แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนตะพานหิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จำนวน 3 คน แบ่งเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะสูง ปานกลางและต่ำกว่าปานกลาง เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับไปตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษาและระยะเวลาในการจัดกิจกรรมไปปรับปรุงเพื่อนำไปใช้ในการทดลองในกลุ่มเล็กต่อไป

1.10.2 นำกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วมาทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนตะพานหิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จำนวน 9 คน โดยการแบ่งเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะสูงกว่าปานกลาง 3 คน ปานกลาง 3 คนและต่ำกว่าปานกลาง 3 คน เพื่อพิจารณาหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน หากไม่ถึงเกณฑ์ต้องทำการปรับปรุงเนื้อหาในกิจกรรมและขั้นตอนให้ดีขึ้น แล้วนำไปทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

1.11 พัฒนา กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ฉบับสมบูรณ์

2. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ระดับของลิเคริท ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินงาน ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมิน

2.2 กำหนดประเด็นเนื้อหาในการประเมินที่มีข้อคำถามครอบคลุมการประเมินองค์ประกอบทุกด้านของแผนการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

2.3 ร่างแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามขอบข่ายองค์ประกอบทุกด้านของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีลักษณะการให้คะแนนแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคริท โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5 หมายถึง กิจกรรมการเรียนมีความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง กิจกรรมการเรียนมีความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง กิจกรรมการเรียนมีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง กิจกรรมการเรียนมีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง กิจกรรมการเรียนมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

2.4 นำแบบร่างเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมด้านภาษาและเนื้อหาจากนั้นนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.5 จัดพิมพ์แบบประเมินเพื่อเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ เกณฑ์การยอมรับค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ไม่เกิน 1.00

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1.1 ติดต่อ ประธานงานกับบันทึกวิทยาลัยเพื่อทำการขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยถึงผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของ

กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน

1.2 นัดหมายผู้เชี่ยวชาญในการประเมินกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1.3 ลงกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้กับผู้เชี่ยวชาญ

1.4 รับกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญ

2. การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

2.1 นำกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนตะพานหิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะสูง ปานกลางและต่ำกว่าปาน ปัญหาที่พบคือ ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความไม่เหมาะสม จึงทำการปรับปรุงแก้ไขให้มีความกระชับกับเนื้อหามากขึ้น จากนั้นนำข้อมูลไปหาประสิทธิภาพในกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำไปใช้ในการทดลองในกลุ่มเล็กต่อไป

2.2 นำกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่แก้ไขปรับปรุงมาทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนตะพานหิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41

จำนวน 9 คน โดยการแบ่งเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะสูงกว่าปานกลาง 3 คน ปานกลาง 3 คน และต่ำกว่าปานกลาง 3 คน พนบว่า กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน มีประสิทธิภาพเท่ากับ $75.86/76.98$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. การประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

1.1 นำแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบโดยมีเกณฑ์ระดับการประเมินดังนี้

กิจกรรมการเรียนภาษาจีน มีความเหมาะสมมากที่สุด ได้ระดับ 5

กิจกรรมการเรียนภาษาจีน มีความเหมาะสมมาก ได้ระดับ 4

กิจกรรมการเรียนภาษาจีน มีความเหมาะสมปานกลาง ได้ระดับ 3

กิจกรรมการเรียนภาษาจีน มีความเหมาะสมน้อย ได้ระดับ 2

กิจกรรมการเรียนภาษาจีน มีความเหมาะสมน้อยที่สุด ได้ระดับ 1

1.2 นำแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยกำหนดค่าออกเป็น 5 ระดับ ของผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในแต่ละรายชื่อมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และระดับความคิดเห็นที่สอดคล้องกันนี้ (บุญชุม ศรีสะคาด, 105-106)

ค่าเฉลี่ย	4.50 - 5.00	หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50 - 4.49	หมายถึง เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย	2.50 - 3.49	หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 - 2.49	หมายถึง เหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.49	หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

2. การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เกณฑ์ 75/75 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากสูตร E_1/E_2 ดังนี้

2.1 หาร้อยละของคะแนนเฉลี่ยสำหรับนักเรียนในการทำกิจกรรมระหว่างเรียน ได้แก่แบบฝึกหัดแต่ละกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (E_1)

2.2 ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยสำหรับนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบท้ายบทของแต่ละกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (E_2)

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แหล่งข้อมูล

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนตะพานหิน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 41

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนตะพานหิน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 41 จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

แบบห้องเรียนเป็นฐาน โดยการเลือกนักเรียนที่เรียนในแผนการเรียนรู้ ศิลป์-ภาษาจีน ซึ่งผ่านการเรียนพื้นฐานระบบสื่อภาษาจีนมาแล้ว

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 12 คาบ
คาบละ 55 นาที เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านภาษาจีน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หน่วยที่ 2 เรื่อง เปิดเรียนแล้ว **开学了**

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หน่วยที่ 2 เรื่อง เปิดเรียนแล้ว **开学了** ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างดังนี้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบทดสอบแบบเลือกคำตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก เพื่อใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เวลาในการทำ 60 นาที เกณฑ์การให้คะแนนถูกต้อง 1 คะแนน ถ้าผิดหรือไม่ตอบ ให้ 0 คะแนน ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร หนังสือ ตำราและบทความที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตลอดจนลักษณะในการสร้างคำถามคำตอบ

2. ศึกษาผลการเรียนรู้และขอบข่ายเนื้อหาวิชาภาษาจีน ในหน่วยการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3. ศึกษาหนังเรียน เนื้อหาสาระและคู่มือครุการจัดการเรียนวิชาภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
4. กำหนดสัดส่วนความสัมพันธ์และรูปแบบของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน วิชาภาษาจีน ตามผลการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัดตามความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตาราง ๕ แสดงความสัมพันธ์ของข้อสอบ ความสามารถในการอ่านตาม หน่วยการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้และระดับความสามารถในการอ่าน

จำนวนข้อสอบความสามารถในการอ่าน						
หน่วย การ เรียนรู้	ผลการเรียนรู้	ปีพื้นฐาน ชั้น	อักษรจีโนบอก	ความหมาย	การนำไปใช้ในรูป	รวม (ชุด)
1. elmanada เสียงและป่า						
ความหมายของ คำ						
กิจกรรมคำ ประวัติศาสตร์และป่า						
สอนภาษาที่กำกับภารออก	2(1)	4(2)	-	-	6(3)	
เสียงในระบบเป็นภาษา-อักษร						
ภาษาจีน(พินอิน) และ						
ตัวอักษรจีนอย่างง่ายได้						
ถูกต้อง						
หน่วยที่	2.	ภาษาไทยอ่านหัวขอร่อง				
ชื่อ ภาษา	ภาษาไทย ติดต่อไปเพื่อการสื่อสารในชุมชนที่ใช้ภาษาอังกฤษ					
กล่าวคำ	กับคน夷 รื่องไกลังก์					
พากษา	ประสมการณ์ให้ภาษาอ่านต่างๆ					
สถานการณ์ให้ภาษาอ่านต่างๆ						
ฯ หรือปะตีนที่อยู่ใน						
ความสนใจของสังคมได้						
5. สามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารเดียวกับกิจกรรมต่างๆ ในสถานการณ์จริงหรือ						
สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นใน						
ห้องเรียนได้						

ପାତ୍ରାବ୍ଦୀ ୫ (ପରେ)

ตาราง 5 (ต่อ)

<u>จำนวนข้อสอบความสามารถในการอ่าน</u>						
หน่วย	ผลการเรียนครึ่ง	อักษรจีนเพื่อรับบุญ	อักษรจีนเพื่อเรียน	ความหมาย	การนำไปใช้ในชีวิต	รวม (ข้อ)
การ เรียนรู้						
1. จำนวนออกเสียงและภาษา						
ความหมายของ คำ						
กิจกรรมคำ ประยุคและปัจจุบัน						
สอนภาษาที่กำกับการอ่าน	4(2)	2(1)	-	-	6(3)	
เสียงในระบบสระ-อักษร						
ภาษาจีน(พินอิน) และ						
ตัวอักษรจีนอย่างง่ายได้						
บังต้อง						
หน่วยที่	2	-	-	-	-	
2	บทสนทนา ให้ตอบเพื่อการ	-	-	-	-	
๑	สื่อสารในชีวิตประจำวัน	-	-	-	-	
๒	กิมติม่อง เรื่องใกล้ตัว	-	-	-	-	
๓	ประยุคการณ์ใน	-	-	-	-	
๔	สถานการณ์เหตุการณ์	-	-	-	-	
๕	ต่าง ๆ หรือประดิษฐ์ที่อยู่ใน	-	-	-	-	
ความสนใจของสังคมได้						
5. สามารถได้ภาษาจีนใน						
การสื่อสารเดียวกัน						
กิจกรรมต่างๆใน	-	-	-	-	-	
สถานการณ์จริงหรือ	4(2)	4(2)	-	-	-	
สถานการณ์จำลองที่	-	-	-	-	-	
เกิดขึ้นในห้องเรียนได้	-	-	-	-	-	
รวม	10(5)	10(5)	10(5)	10(5)	40(20)	

หมายเหตุ ตัวในวงเล็บ หมายถึง จำนวนข้อสอบที่ใช้จริง เช่น 4(2) หมายถึง สร้างแบบทดสอบ 4 ข้อ นำไปใช้ทดสอบจริง 2 ข้อ

5. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบบชนิดเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือก วัดพฤติกรรม จำนวน 40 ข้อ นำไปใช้จริง 20 ข้อ

6. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำในส่วนที่ปรับปรุงและมาแก้ไข

7. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน คือ

7.1 นางสาวชลธิชา สร่างไตรภพ อาจารย์ประจำโปรแกรม วิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร

7.2 นางสาวพิชชา รุ่งโรจน์อารี ครุศาสตร์วิชาภาษาจีน โรงเรียนเทศบาลวัดท้ายตลาด (กิ่วธรรมสาร) จังหวัดอุตรดิตถ์

7.3 นางสาวยุพารัตน์ แสนอินทร์ ครุรำนาณการด้านการสอนภาษาจีน โรงเรียนเพชรพิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์

เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบและมาตรฐานของคุณภาพคิงพุติกรรม ถ้าค่าถ่วงน้ำหนักของค่าตัดศูนย์ความสอดคล้องต้องมากกว่า 0.50 ข้อคำถามนั้น ถูกตัดทิ้งหรือนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อสอบที่มีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 คัดเลือกไว้ได้ (ปกรณ์ ประจำที่บ้าน, 2552, หน้า 164)

8. นำแบบทดสอบ จำนวน 40 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เคยเรียนมาแล้ว จำนวน 30 คน โดยใช้เวลา 60 นาที

9. นำผลที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบเป็นรายข้อ (B) ด้วยวิธีของ Brennan และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งถือว่าเป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ดี (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, 2544, หน้า 210 ข้างใน ปกรณ์ ประจำที่บ้าน, 2552, หน้า 171)

10. นำข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนก (B) ที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ตัดทิ้งแล้วคัดเลือกไว้จำนวน 20 ข้อ

11. นำข้อสอบที่คัดเลือกไว้ 20 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนก (B) อยู่ระหว่าง $0.20-0.1$ และหาค่าความยาก ซึ่งได้ข้อสอบที่มีค่าความยากอยู่ระหว่างเกณฑ์ที่ต้องการ

12. คัดเลือกแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากตามเกณฑ์ไปหาคุณภาพอีกรังกับนักเรียนโรงเรียนตะพานหิน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พนวจแบบทดสอบความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98

13. จัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ฉบับจริง เพื่อนำแบบทดสอบไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

แบบแผนการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองกลุ่มเดียวแบบแผนการทดลองในการวิจัย ได้แก่ แบบ One-Group Pretest-Posttest Design (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, 2544, หน้า 106) ดังตาราง

ตาราง 6 แสดงแบบแผนการวิจัย

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลองใช้ กิจกรรมการเรียนรู้	ทดสอบหลังเรียน
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

T₁ คือ การสอบก่อนเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน

X คือ การเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน

T₂ คือ การสอบหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

- ผู้วิจัยซึ่งจะตรวจสอบคุณภาพของภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทราบ
- ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วิชาภาษาจีนกลาง เพื่อทดสอบพื้นฐานความรู้ก่อนเรียน จำนวน 20 ข้อ บันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน
- ดำเนินการสอนด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 กิจกรรม จำนวน 12 คาบ คาบละ 55 นาที เป็นเวลา 3 สัปดาห์ นักเรียนปฏิบัติตามกิจกรรม ในระหว่างปฏิบัติกิจกรรม ครูผู้สอนสังเกตและค่อยๆ ช่วยเหลือและเนื้อเรื่องที่นักเรียนรู้ด้วย กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน นักเรียนจะต้องทำแบบฝึกหัดประกอบในกิจกรรม

ตาราง 7 แสดงจำนวนครั้งที่ทดลองใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ครั้งที่	ชั่วโมงที่	การดำเนินการทดลอง
ทดสอบก่อนเรียน		
1	1-4	กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เชื่อม การกร่าวคำทักทาย 问候
2	5-8	กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เชื่อม เพื่อนของฉัน 我的朋友。
3	9-12	กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เชื่อม เครื่องเขียนในชั้นเรียน 学习用品。
ทดสอบหลังเรียน		

4. ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วิชาภาษาจีนกลาง ฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 20 ข้อ

5. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านภาษาจีนของนักเรียนในการใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์วิเคราะห์ข้อมูล พัฒนาโดย ปกรณ์ ประจัญาน ช่วยวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดดังนี้

1. นำกระดาษคำตอบจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มาตรวจให้คะแนนโดยให้ข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนนและนำคะแนนของนักเรียนทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. เปรียบเทียบผลการวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีทดสอบ ค่าที่ (t -test) (ปกรณ์ ประจัญาน, 2552, หน้า 239)

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนตะพานหิน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 41

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนตะพานหิน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 41 จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาจาก การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sample) โดยใช้ห้องเรียนเป็นฐาน โดยการเลือกนักเรียนที่เรียนในแผนการเรียนรู้ ศิลป์-ภาษาจีน ซึ่งผ่านการเรียนพื้นฐานระบบเสียงภาษาจีนมาแล้ว

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559
จำนวน 12 คาบ คาบละ 55 นาที

ตัวแปรที่ศึกษา

- ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
- ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน

1. ศึกษาทฤษฎี หลักการ เกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ลักษณะของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน เป็นแบบลิคิร์คสเกล (Likert Scale) มาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

2. กำหนดเป้าหมายในการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน

3. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน

การอ่าน ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำในส่วนที่ต้องปรับปรุงและนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านที่ปรับปรุงแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม (IOC) กับแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

-1 หมายถึง ไม่สอดคล้อง

0 หมายถึง ไม่แน่ใจ

+1 หมายถึง สอดคล้อง

เลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปและปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งจากการหาค่า IOC แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน จำนวนข้อคำถามรวม 15 ข้อ ผลปรากฏว่า มีข้อคำถามผ่านเกณฑ์ จำนวน 15 ข้อ

5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ใช้สัมประสิทธิ์ของแอลfa (*alpha-cofficient*) ของครอนบาก (Cronbach) และเลือกข้อคำถามที่มีค่าประสิทธิภาพของแอลfa มากกว่า 0.6 คัดเลือกไว้ 10 ข้อ

6. จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ฉบับจริงเพื่อนำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการ

ใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน ไปใช้ในกลุ่มตัวอย่าง ต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน นำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์วิเคราะห์ข้อมูล พัฒนาโดย ปกรณ์ ประจัญบาน ช่วยวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดดังนี้

1. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์ในการให้คะแนน (บุญชุม ศรีสะคาด, 2545, หน้า 67-71) ดังนี้

ระดับ 5	ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง พอดีระดับมากที่สุด
ระดับ 4	ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง พอดีระดับมาก
ระดับ 3	ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง พอดีระดับปานกลาง
ระดับ 2	ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง พอดีระดับน้อย
ระดับ 1	ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง พอดีระดับน้อยที่สุด

2. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดค่า 5 ระดับ หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าสถิติพื้นฐานเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1.1 การคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 การคำนวณหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

โดยใช้สูตร ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลัง

$(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวทั้งหมดยกกำลังสอง

n แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มนี้

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 การหาความเที่ยงเชิงเนื้อหา (Validity) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาจีน โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง IOC ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ความสอดคล้องระหว่างวัดถุประสงค์กับแบบทดสอบ

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.2 การหาค่าความยากง่าย (Difficult) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน โดยใช้สูตร P ดังนี้

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P	แทน	ระดับความยากง่าย
R	แทน	จำนวนผู้ตอบถูกทั้งหมด
N	แทน	จำนวนผู้ตอบทั้งหมดในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

2.3 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน โดยใช้สูตร r ดังนี้

$$r = \frac{Ru - R1}{f}$$

เมื่อ r	แทน	อำนาจจำแนก
Ru	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มสูงที่ตอบถูก
R1	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
f	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำที่เท่ากัน

2.4 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาจีน โดยใช้สูตร $r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left\{ \frac{1-\sum pq}{s^2} \right\}$

เมื่อ r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
k	แทน	จำนวนข้อสอบ
p	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ตอบแบบทดสอบได้ถูกต้อง ซึ่งเท่ากับ R/N (เมื่อ R แทน จำนวนผู้ตอบถูกในข้อนั้น และ N แทน จำนวนผู้เข้าสอบ)
q	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ตอบแบบทดสอบผิด ($q = 1-p$)
s^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สูตร t-test แบบ dependent ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
 D แทน ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
 n แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.2 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามเกณฑ์ โดยใช้สูตร

$$E_1/E_2 = 75/75$$

สูตรที่ 1

$$E_1 = \frac{\sum x}{\frac{N}{A}} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum x$ แทน คะแนนรวมของแบบฝึกหัดระหว่างเรียน

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัด

N แทน จำนวนนักเรียน

สูตรที่ 2

$$E_2 = \frac{\sum f}{\frac{N}{B}} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum f$ แทน คะแนนรวมของนักเรียนจากแบบทดสอบหลังเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์วิเคราะห์ข้อมูล พัฒนาโดย ปกรณ์ ประจูบาน ช่วยวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำข้อความแบบเขื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน การดำเนินงานดังนี้

ชั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำข้อความแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75

ชั้นตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำข้อความแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยเบริญเที่ยบความสามารถในการอ่าน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำข้อความแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ชั้นตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำข้อความแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ชั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำข้อความแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75

ในครั้งนี้ได้กำหนดกิจกรรมการเรียนภาษาจีน จำนวน 3 เรื่อง ประกอบด้วย เรื่องการกล่าวคำทักทาย 问候, เรื่องเพื่อนของฉัน 我的朋友 และเรื่องเครื่องเขียนในชั้นเรียน 学习用品 โดยแต่ละเรื่องมีชั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

ตาราง 8 แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกัน การใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ขั้นตอน การสอน	การจัดกิจกรรม	บทบาทของ	
		ครู	นักเรียน
ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนงาน ปฏิบัติ (Pre-task)	เป็นการแนะนำเกี่ยวกับหัวข้อ และงานปฏิบัติ เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนในการปฏิบัติ ที่ได้รับมอบหมายให้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งได้สอดแทรกการสร้างเทคนิคการจำคำศัพท์ในเนื้อหาของกิจกรรมและขั้นเชื่อมโยงความรู้เป็นการนำคำศัพท์มาเขื่อมโยงต่อการสร้างประโยค ตามโครงสร้างไวยากรณ์ เพื่อทดสอบว่าผู้เรียนได้เกิดความรู้เข้าใจในการใช้คำศัพท์ และเตรียมความพร้อมเข้าสู่การปฏิบัติจริง	1. เตรียม สถานการณ์ ที่ได้รับมอบหมายให้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งได้สอดแทรกการสร้างเทคนิคการจำคำศัพท์ใน เนื้อหาของกิจกรรมและขั้นเชื่อมโยงความรู้เป็น การนำคำศัพท์มาเขื่อมโยงต่อการสร้างประโยค ตามโครงสร้างไวยากรณ์ เพื่อทดสอบว่าผู้เรียนได้ เกิดความรู้เข้าใจในการใช้คำศัพท์ และเตรียม ความพร้อมเข้าสู่การปฏิบัติจริง	1. ศึกษา สถานการณ์ของ งานปฏิบัติ หรือ เปิดเรียนแล้ว 开学了 2. ทำความเข้าใจ กับภาระงาน 2. สร้าง ความเข้าใจ มอบหมาย เกี่ยวกับ สถานการณ์ ของงาน 3. ปฏิบัติ หรือ ภารกิจที่ ได้รับ มอบหมาย 3. กระตุ้น ให้นักเรียน มองเห็น แนวทางใน การ ปฏิบัติงาน
	<u>การสร้างเทคนิคการจำ</u> นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ประจำบทเรียน ด้วย ตนเองโดยการให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม สร้างเทคนิคการจำอักษรด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยฝึกฝนผ่านกิจกรรม เช่น กิจกรรม รู้เสียงรู้ความหมาย, กิจกรรมเกมส์จำคำศัพท์, กิจกรรม ใบคำศัพท์, กิจกรรมจัดกรอบแยกคำศัพท์ การเขื่อมโยงความรู้	นักเรียน ที่ได้รับ มอบหมาย ให้เข้าร่วม กิจกรรม การจำ อักษร ด้วยตนเอง โดยฝึก ฝนผ่าน กิจกรรม เช่น กิจกรรม รู้เสียง รู้ความ หมาย, กิจกรรม เกมส์จำ คำศัพท์, กิจกรรม จัดกรอบ แยกคำศัพท์ การ เขื่อม โยง ความ รู้	
	การเขื่อมโยงคำศัพท์ลงมาสู่การสร้างรูปประโยค ตามไวยากรณ์ต่างๆ พัฒนาทั้งเชื่อมโยงและฝึกใช้คำศัพท์เหล่านั้นในรูปแบบประโยคเพื่อใช้ในสถานการณ์จริง โดยผ่านกิจกรรม เช่น กิจกรรม โครงสร้างสร้างประโยค , กิจกรรมอ่านอย่างไรให้ต่อเนื่อง	ให้นักเรียน มองเห็น แนวทางใน การ ปฏิบัติงาน	

ตาราง 8 (ต่อ)

ชั้นตอน การสอน	การจัดกิจกรรม	บทบาทของ ครู	บทบาทของ นักเรียน
ชั้นระหว่างงาน ปฏิบัติ (Task cycle)	<p>เป็นการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติตัวอย่างตนเอง ฝึก การใช้ภาษาโดยเน้นในการอ่านเพื่อสื่อ ความหมายและใช้ในการสื่อสารจริง ซึ่งผู้สอน คงให้ความช่วยเหลือระหว่างการปฏิบัติงาน และการวางแผนการรายงานผลการปฏิบัติงาน แบ่งออกเป็น 3 ชั้นตอนได้แก่</p> <p><u>ชั้นภาระงาน (Task)</u> ผู้เรียนร่วมกันอภิป่วย ข้อหัวภารกิจ หรือภาระ งานที่ต้องร่วมกันปฏิบัติ ซึ่งเป็นกิจกรรมคู่หรือ กลุ่ม ซึ่งอยู่กับสถานการณ์ที่ข้อหัวกำหนด <u>ชั้นวางแผน (Planning)</u> วางแผนการปฏิบัติภารกิจหรือภาระงานที่ได้รับ มอบหมายโดยการฝึกการใช้ภาษาทั้งการเขียน และการฝึกอ่านเพื่อสร้างความเข้าใจ เป็นการ สร้างสรรค์ชิ้นงานตามที่ภารกิจได้กำหนด <u>ชั้นรายงาน (Report)</u> การนำเสนอภารกิจตามที่ได้รับมอบหมายหน้าชั้น เรียนหรือตามข้อกำหนดในหัวข้อภาระงานที่ ได้รับชั้นต้น</p>	<p>1. ขยายให้ คำแนะนำ และเป็นผู้ให้ คำปรึกษา ระหว่างการ จัดกิจกรรม</p> <p>2. กำหนด ระยะเวลา การปฏิบัติ ภารกิจ พัฒนาระบบ การนำเสนอ ผลงานหรือ ของนักเรียน</p> <p>3. สังเกต พฤติกรรม ของนักเรียน</p>	<p>1. ร่วม ปฏิบัติงาน ตามภารกิจที่ ได้รับ มอบหมาย</p> <p>2. วางแผนใน การ ระยะเวลาใน การปฏิบัติ ภารกิจ มอบหมาย 3. นำเสนอ ผลงานหรือ ชิ้นงานตามที่ ได้รับ มอบหมาย</p>

ตาราง 8 (ต่อ)

ชั้นตอน การสอน	การจัดกิจกรรม	บทบาทของ	
		ครู	นักเรียน
ชั้นหลังงาน ปฏิบัติ (Language Focus)	<p>เป็นการนำ้งานปฏิบัติของผู้เรียนมาวิเคราะห์ ความถูกต้องของภาษาร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้และสามารถใช้รูปแบบและโครงสร้างทาง ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง และนำไปปรับปรุงงาน ปฏิบัติของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย 2 ชั้นตอน ได้แก่</p> <p><u>ชั้นวิเคราะห์ (Analysis)</u> เป็นการนำข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของ ผู้เรียนมาวิเคราะห์ร่วมกัน และแก้ไขให้ถูกต้อง โดยผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำและ เสนอแนะรูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ ถูกต้อง</p> <p><u>ชั้นฝึกฝน (Practice)</u> เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงงาน ปฏิบัติของตนเอง โดยใช้รูปแบบและโครงสร้าง ทางภาษาที่ถูกต้องที่ได้วิเคราะห์ร่วมกัน หลังจาก นั้น ผู้เรียนส่งงานปฏิบัติให้ผู้สอนเพื่อประเมินผล งานและให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ผู้สอนกำหนด</p>	1. คุย แนะนำและ ให้กับนักเรียน	1. วิเคราะห์ อภิปราย องค์ ความรู้ ร่วมกัน 2. กระตุ้นให้ นักเรียนนำ ความรู้ไป ประยุกต์ใช้ ในชีวิต ประจำวัน

จากตาราง 8 พบร่วมกับการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีชั้นตอนดังนี้ ชั้นก่อนงานปฏิบัติ ชั้นระหว่างงานปฏิบัติและชั้นหลังงานปฏิบัติ

ตอนที่ 1.2 ผลการตรวจสอบความสามารถของกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบร่วมตาราง 10

ตาราง 9 แสดงความเห็นของกิจกรรมการเรียน ภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
1. ด้านความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมการอ่าน			
1.1 ขั้นก่อนงานปฏิบัติ Pre-task			
1.1.1 ขั้นสร้างเทคนิคการจำ			
- กิจกรรมมีความเหมาะสมสมสอดคล้องกับขั้นตอน ของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติ ร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง	4.33	0.58	มาก
- กิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการอ่าน	4.33	0.58	มาก
1.1.2 ขั้นเชื่อมโยงความรู้			
- กิจกรรมมีความเหมาะสมสมสอดคล้องกับขั้นตอน ของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติ ร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง	4.33	0.58	มาก
- กิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการอ่าน	4.33	0.58	มาก
1.2 ขั้นระหว่างงานปฏิบัติ Task cycle			
1.2.1 ขั้นภาระงาน Task			
- กิจกรรมมีความเหมาะสมสมสอดคล้องกับขั้นตอน ของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติ ร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง	4.33	0.58	มาก
- กิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการอ่าน	4.33	0.58	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
1.2.2 ขั้นวางแผน Planning			
- กิจกรรมมีความเหมาะสมสมสอดคล้องกับขั้นตอน ของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติ	4.33	0.58	มาก
ร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง			
- กิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการอ่าน	4.33	0.58	มาก
1.2.3 ขั้นรายงาน Report			
- กิจกรรมมีความเหมาะสมสมสอดคล้องกับขั้นตอน ของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติ	4.33	0.58	มาก
ร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง			
- กิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการอ่าน	4.33	0.58	มาก
เฉลี่ย	4.33	0.58	มาก
1.3 ขั้นหลังงานปฏิบัติ Language Focus			
1.3.1 ขั้นวิเคราะห์ Analysis			
- กิจกรรมมีความเหมาะสมสมสอดคล้องกับขั้นตอน ของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติ	4.33	0.58	มาก
ร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง			
- กิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการอ่าน	4.00	1.00	มาก
เฉลี่ย	4.17	0.79	มาก
1.3.2 ขั้นฝึกฝน Practice			
- กิจกรรมมีความเหมาะสมสมสอดคล้องกับขั้นตอน ของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติ	4.33	0.58	มาก
ร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง			
- กิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการอ่าน	4.33	0.58	มาก
เฉลี่ย	4.33	0.58	มาก
ผลรวมเฉลี่ย	4.30	0.62	มาก

จากตาราง 9 พบร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.62)

2. ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 10 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรม การเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
			ความ เหมาะสม
1. ด้านผลการเรียนรู้			
1.1 ครอบคลุมஆுபரஸ்க்และเนื้อหาสาระที่กำหนด	4.33	0.58	มาก
1.2 มีความสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
รวม	4.50	0.58	มากที่สุด
2. ด้านஆுபரஸ்க์การเรียนรู้			
2.1 ระบุความสามารถของนักเรียนที่ต้องการพัฒนาขึ้น	4.67	0.58	มากที่สุด
2.2 ได้ความชัดเจนพอที่จะตรวจสอบผลที่เกิดขึ้นได้	4.67	0.58	มากที่สุด
รวม	4.67	0.58	มากที่สุด
3. ด้านสาระการเรียนรู้			
3.1 สอดคล้องกับஆுபரஸ்க์การเรียนรู้	4.33	0.58	มาก
3.2 บอกขอบข่ายเนื้อหาที่จะจัดให้นักเรียนในช่วงไม่	4.67	0.58	มากที่สุด
รวม	4.50	0.58	มากที่สุด
4. ด้านสื่อการเรียนการสอน			
4.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน	4.33	0.58	มาก
4.2 เหมาะสมกับผู้เรียน	4.00	1.00	มาก
รวม	4.17	0.79	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ความ เหมาะสม	ระดับ
5. ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนตามมาตรฐานคุณภาพสูงคืนในแผนกิจกรรม				
5.1 วิธีวัดและการประเมิน	4.33	0.58	มาก	
5.2 เครื่องมือที่วัดผลประเมิน	4.22	0.39	มาก	
5.3 เกณฑ์การประเมินผล	4.33	0.58	มาก	
รวม	4.29	0.52	มาก	
รวมเฉลี่ย	4.42	0.61	มาก	

จากตาราง 10 ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วย กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.61) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีความเหมาะสมในคะแนนสูงสุดคือ ด้านคุณภาพสูงคุณภาพสูงคือการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.58) รองลงมาคือ ด้านสาระการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.58) ด้านผลการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.58) ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณภาพสูงคืนในแผนกิจกรรม ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.52) และด้านสื่อการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.52) ตามลำดับ

3. ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 11 แสดงผลการตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษา เวลาที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับนักเรียน จำนวน 3 คน

ด้าน	ผลการหาประสิทธิภาพ	การปรับปรุงแก้ไข
เนื้อหา	เนื้อหา มีความเหมาะสมสมควรถ้วนตาม ผลการเรียนรู้และจุดประสงค์แต่ขาด รูปภาพที่สื่อถึงเนื้อหา	เพิ่มรูปภาพที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความ สมบูรณ์
ด้านภาษา	คำอ่านอักษรจีนพิมพ์ด้วยขนาดไม่ได้ เหมาะสม	แก้ไขคำอ่านให้มีขนาดที่เหมาะสมและ ถูกหลักการ
เวลา	นักเรียนสามารถทำกิจกรรมสำเร็จ ทันเวลาที่กำหนด	

จากตาราง 11 พบร่วมกับผลการตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา ภาษาและเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน ด้านเนื้อหาได้ทำการปรับปรุงแก้ไขโดยเพิ่มรูปภาพที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ และด้านภาษาได้ปรับแก้ไขคำอ่านให้มีขนาดที่เหมาะสมและถูกหลักการ เพื่อความถูกต้องและเพิ่มความเข้าใจที่เพิ่มขึ้นให้กับนักเรียน

ผลการทดลองแบบกลุ่มเล็ก จำนวน 9 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปรากฏผลดังตาราง

ตาราง 12 แสดงผลการหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนจำนวน 9 คน

กิจกรรม	ประสิทธิภาพของ	ประสิทธิภาพของ	ประสิทธิภาพ
	กระบวนการ (E_1)	ผลลัพธ์ (E_2)	(E_1/E_2)
กิจกรรมที่ 1	74.26	76.11	74.26/76.11
กิจกรรมที่ 2	75.93	76.48	75.93/76.48
กิจกรรมที่ 3	77.41	78.33	77.41/78.33
รวมเฉลี่ย	75.86	76.98	75.86/76.98

จากตาราง 12 พบร้า ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 75.86 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 76.98 แสดงว่า กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.86/76.98 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75

ข้อตอนที่ 2 การทดลองใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาจีน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	34	20	9.03	3.17		
หลังเรียน	34	20	15.18	2.15	14.55*	0.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 พบรезультатการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียน ($\bar{x} = 15.18$, S.D. = 2.15) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{x} = 9.03$, S.D. = 3.17) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นำเสนอดังตาราง 14

**ตาราง 14 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วย กิจกรรม
การเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบ
เชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**

รายการประเมิน	N = 34		ระดับความ พึงพอใจ
	\bar{x}	S.D.	
ด้านเนื้อหา			
1. เนื้อหาของบทเรียนมีความน่าสนใจ	4.65	0.49	มากที่สุด
2. หัวข้อภารกิจที่ได้รับในแต่ละกิจกรรมมีความน่าสนใจและทำให้ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการเรียนและทำกิจกรรม	4.32	0.73	มาก
ด้านการจัดกิจกรรม			
3. ระหว่างเรียนข้าพเจ้าได้รับการฝึกฝน โดยการใช้กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาจีน	4.65	0.49	มากที่สุด
4. ข้าพเจ้าและเพื่อนร่วมกันวางแผนและออกแบบการใช้ภาษาตามหัวข้อของการกิจกรรมต่างๆที่ได้รับมอบหมาย	4.44	0.70	มาก
5. ในระหว่างปฏิบัติกิจกรรมข้าพเจ้ามีความสนุกและเต็มเต้นในการใช้ภาษา	4.65	0.49	มากที่สุด
6. กิจกรรมต่างๆระหว่างเรียน ช่วยส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้เกิดทักษะการใช้ภาษา	4.32	0.73	มาก
7. ระยะเวลาในการทำกิจกรรมมีความเหมาะสมกับภารกิจที่ได้รับมอบหมาย	4.15	0.78	มาก
ด้านการนำไปใช้			
8. การทำงานแบบลงมือปฏิบัติ ช่วยให้ข้าพเจ้ามีความเข้าใจและมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น	4.88	0.33	มากที่สุด
9. ข้าพเจ้าจะนำความรู้ที่ได้รับไปฝึกฝนในการเรียนภาษาจีนในลำดับต่อไป	4.12	0.77	มาก
10. ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน	4.44	0.79	มาก
รวมเฉลี่ย	4.46	0.63	มาก

จากตาราง 14 พบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณาแต่ละข้อพบว่า ประเด็นคำถาม ในข้อที่ 7 การทำงานแบบลงมือปฏิบัติ ช่วยให้ข้าพเจ้ามีความเข้าใจและมั่นใจในการใช้ภาษามากที่สุด มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.33)

บทที่ 5

บทสรุป

การพัฒนากิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีบทสรุป ภาระรายผลและข้อเสนอแนะดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

- เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
- เพื่อเบรียบเทียบความสามารถในการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
- เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1.1 ผลการสร้างกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้สร้างกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนจนได้กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน ตามแนวคิดของ วิลลิส และการสังเคราะห์ของผู้วิจัย มีกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนงานปฏิบัติ (Pre-Task) เป็นขั้นตอนเตรียมตัวและเตรียมความพร้อมของนักเรียนในการปฏิบัติงานในกิจกรรม ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างงานปฏิบัติ (Task cycle) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนต้องใช้ภาษาเพื่อเป็นเครื่องมือ

ลงไปสู่การปฏิบัติงานหรือภาระงานที่ได้รับมอบหมาย และขั้นหลังงานปฏิบัติ (Language Focus) เป็นขั้นตอนสรุปความรู้โดยการร่วมกันวิเคราะห์และประเมินผลการปฏิบัติงานหรือภาระงานตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน จำนวน 3 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมที่ 1 อ่านเรื่องการกล่าวคำทักทาย 问候 , กิจกรรมที่ 2 เรื่องเพื่อนของฉัน 我的朋友 และกิจกรรมที่ 3 เรื่อง เครื่องเขียนในชั้นเรียน 学习用品。

1.2 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ความคิดเห็นว่ากิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 14.30$, S.D. = 0.62)

1.3 ค่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ $75.86/76.98$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ $75/75$

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ความสามารถในการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียน ($\bar{X} = 15.18$, S.D. = 2.15) สูงกว่า ก่อนเรียน ($\bar{X} = 9.03$, S.D. = 3.17) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบร่วมกันว่า ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมและด้านการนำไปใช้ อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้นำประเด็นที่ค้นพบมาอภิปรายโดยแบ่งเป็น 3 ตอน ตามความต้องการของภาระวิจัยดังนี้

- ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านการพิจารณา 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของคู่ประกอบด้านต่างๆ ของกิจกรรม พบร้า มีความเหมาะสมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, $S.D = 0.60$) และเมื่อนำไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนตะพานหิน พบร้า กิจกรรมการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพ $75.86/76.98$ ทั้งนี้เนื่องมาจากการกระบวนการสร้างกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน โดยเริ่มจากการวิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ คุณมือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ หนังสือเรียนภาษาจีน พร้อมทั้งศึกษาเทคนิค วิธีการสร้างและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แล้วจึงดำเนินการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้มีการตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนตะพานหิน 1 ห้องเรียน จำนวน 34 คน พบร้า กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ ตามลำดับขั้นตอนของการสร้าง กิจกรรมการเรียนรู้ และได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดตามชั้นการสร้างของ วิลลิส (Willis. 1996) และคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษา ประกอบผู้วิจัยได้ออกแบบ กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน โดยใช้กิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษร และทำการกำหนดภารกิจหรือภาระงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน จากที่กล่าวมา จึงทำให้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ ท่านคงเดียวกับงานวิจัยของ นรินทร์ชัย ยะภูริวัฒน์, (2555) ทำวิจัย

เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติโดยใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขียนโดยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรีผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านหลังทดลอง สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาจีนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียน พนว่า นักเรียนที่เรียนด้วย กิจกรรมการเรียน มีความสามารถในการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนได้เรียนโดยใช้กิจกรรม ที่ผู้วิจัยพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ชั้นอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน

2.1 ขั้นก่อนงานปฏิบัติ (Pre-task) เป็นการแนะนำเกี่ยวกับหัวข้อและงานปฏิบัติ เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนในการปฏิบัติที่ได้รับมอบหมายให้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งได้สอดแทรกการสร้างเทคนิคการจำคำศัพท์ในเนื้อหาของกิจกรรมและขั้นเรื่องโดยความรู้เป็นภารណำคำศัพท์มาเขียนโดยเพื่อการสร้างประโยคตามโครงสร้างไวยากรณ์ เพื่อทดสอบว่าผู้เรียนได้เกิดความรู้เข้าใจในการใช้คำศัพท์และเตรียมความพร้อมเข้าสู่การปฏิบัติจริง ประกอบด้วย

2.1.1 การสร้างเทคนิคการจำ นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ประจำบทเรียน ด้วยตนเองโดยการให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม สร้างเทคนิคการจำอักษรด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยฝึกฝนผ่านกิจกรรม เช่น กิจกรรมรู้สึกรู้ความหมาย, กิจกรรมเกมส์จำคำ, กิจกรรมใบคำศัพท์, กิจกรรมจัดกรอบแยกคำศัพท์

2.1.2 การเขียนโดยความรู้ การเขียนโดยความรู้ ลงมาสู่การสร้างรูปประโยคตามไวยากรณ์ต่างๆ พร้อมทั้งเขียนโดยความรู้และฝึกใช้คำศัพท์เหล่านั้นในรูปแบบประโยคเพื่อใช้ในสถานการณ์จริง โดยผ่านกิจกรรม เช่น กิจกรรมโครงสร้างประโยค, กิจกรรมอ่านอย่างไรให้ตอบได้

2.2 ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) เป็นการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติตัวอย่างตนเอง ฝึกการใช้ภาษาโดยเน้นในการอ่านเพื่อสื่อความหมายและใช้ในการสื่อสารจริง ซึ่งผู้สอนเคยให้ความช่วยเหลือระหว่างการปฏิบัติงาน และการวางแผนการรายงานผลการปฏิบัติงาน แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนได้แก่

2.2.1 ภาระงาน (Task) ผู้เรียนร่วมกันอภิปราย ข้อหัวการกิจ หรือภาระงานที่ต้องร่วมกันปฏิบัติ ซึ่งเป็นกิจกรรมคู่หรือกลุ่ม ชี้แจงผู้กับสถานการณ์ที่ข้อหัวกำหนด

2.2.2 การวางแผน (Planning) วางแผนการปฏิบัติภารกิจหรือภาระงาน

ที่ได้รับมอบหมายโดยการฝึกการใช้ภาษาทั้งการเขียนและการฟังค่าเพื่อสร้างความเข้าใจ เป็นการสร้างสรรค์ชิ้นงานตามที่ภารกิจได้กำหนด

2.2.3 การรายงาน (Report) การนำเสนอภารกิจตามที่ได้รับมอบหมาย หน้าชั้นเรียนหรือตามข้อกำหนดในหัวข้อภาระงานที่ได้รับขึ้นต้น

2.3 ขั้นหลังงานปฏิบัติ Language Focus เป็นการนำงานปฏิบัติของผู้เรียนมาวิเคราะห์ความถูกต้องของภาษาร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และสามารถใช้รูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง และนำไปปรับปรุงงานปฏิบัติของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย 2 ขั้นตอน ได้แก่

2.3.1 การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นการนำข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของผู้เรียนมาวิเคราะห์ร่วมกันและแก้ไขให้ถูกต้อง โดยผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำและเสนอแนะรูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง

2.3.2 ขั้นการฝึก (Practice) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงงานปฏิบัติของตนเอง โดยใช้รูปแบบและโครงสร้างทางภาษาที่ถูกต้องที่ได้วิเคราะห์ร่วมกัน หลังจากนั้น ผู้เรียนส่งงานปฏิบัติให้ผู้สอนเพื่อประเมินผลงานและให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ผู้สอนกำหนด

กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเป็นงานปฏิบัติที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติและใช้ภาษาตามสภาพจริงและภาระงานตามที่ได้รับจากจุดมุ่งหมายของภาระงานนั้นๆ ในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม นักเรียนมีความกระตือรือร้น เอาใจใส่การการเรียนและภาระงานที่ได้มอบหมาย ได้สำเร็จ จึงส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้นและยังมีความมั่นใจในการเลือกใช้ภาษาจีน ซึ่งมีผลไกล้ดียังกับผลการวิจัยของ นรินทร์ชัย ยะภูริวัฒน์, (2555) การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีน ตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติโดยใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านของนักศึกษาบริญาตรี ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านหลังทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเป็นงานปฏิบัติ ผู้วิจัยได้ประเมินจากวิธีการเชิงระบบ ประกอบด้วย ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมและด้านการนำไปใช้ พบว่า

นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมต่อ กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเป็นงานปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน ทำให้นักเรียนพัฒนาการด้านเรียนรู้ และเทคนิคการอ่านโดยใช้อักษรจีนตามลำดับชั้nton โดยผ่านการฝึกฝน ด้วยกิจกรรมงานปฏิบัติตามภาระงานที่ได้รับ ทำให้นักเรียนเกิดความคุ้นชินและมีความมั่นใจในการใช้ภาษาจีนได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ นิรมล วรมาศ, (2551) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาการเรียนภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผลการใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบประเดิมสำคัญดังนี้

1. ในด้านเนื้อหาของคำศัพท์ประจำบทเรียนควรเพิ่มวิธีการเขียนอักษรจีน ลงในตัวบทเรียน เพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียนเขียนอักษรได้ถูกต้องตามหลักการ

2. ในชั้ntonการปฏิบัติงานครุครุควอติบายหลักการและวิธีการเขียนลำดับขั้นตอนให้กับนักเรียน

3. ระหว่างที่นักเรียนปฏิบัติงานตามภาระงานและชิ้นงานที่ได้รับมอบหมาย การเขียนอักษรจีน ถือได้ว่าเป็นปัญหาใหญ่องค์ประกอบอย่างหนึ่งที่ต้องได้รับการแก้ไข เนื่องด้วยอักษรจีนเป็นอักษรที่มีจำนวนเส้นผสานจำนวนมาก ทำให้การเขียนอักษรของนักเรียนแต่คนยังไม่เป็นไปตามหลักการเขียนที่ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาการบูรณาการ การอ่านและการเขียนอักษรจีน เนื่องจากเป็นทักษะที่ความสัมพันธ์กันโดยที่ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการอ่านก่อนจากนั้นจึงฝึกเขียนอักษรจีนได้อย่างถูกต้องและเพิ่มการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนอักษรจีนจะทำให้นักเรียนเกิดความตระหนักรในการเขียนอักษรจีนในลำดับต่อไป

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (2545 ก). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.

กรุงเทพฯ:องค์กรนรับสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

_____ . (2551 ข). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

ขาวรรณ ภู่ฯ. (2554). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน เรื่อง อาหารและเครื่องดื่มกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นปฐมศึกษา ปีที่ 4 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขา หลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.

ชาลิต ฤกษ์แพง. (2553). การวิจัยหลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ช่อพิทย์ วิริยะ. (2555). การเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยการสอนภาษา แบบเน้นภาระงานเป็นหลักเตรียมความพร้อมของนักศึกษาธรรมศาสตร์ให้พร้อม เข้าสู่ประเทศไทยจากอาเซียน. สถาบันภาษา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพ.

ชัยวัฒน์ สุทธิวัฒน์. (2558). การจัดการเรียนรู้แนวใหม่. นนทบุรี : สมมิตรพิริยังคงธรรม์พับลิชชิ่ง.

โชติกานต์ ใจบุญ. (2558). กลยุทธ์การจำและการสอนคำศัพท์ภาษาจีน, ศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, กรุงเทพฯ.

ทิศนา แรมมณี. (2552). 14 วิธีการสอนสำหรับครูมืออาชีพ (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิศนา แรมมณี. (2553). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นรินทร์ชัย ยะภูริวัฒน์. (2555). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามแนวคิดการเรียนรู้ แบบเน้นงานปฏิบัติโดยเทคนิคการจำอักษรจีนแบบเขียนโถงเพื่อเสริม ความสามารถในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษา ศาสตรดุษฎีบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

- นฤภร ปาลวัฒน์ไชย. (2553). การพัฒนาชุดกิจกรรม เรื่อง การอ่าน – เขียนสัทอักษรภาษาจีนเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 , (การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและการศึกษาแบบหนังสือ). มหาวิทยาลัยเกรียง, พิษณุโลก.
- นิรมล วรมาศ. (2551). การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ぶりญญาศิลปศาสตร์มหบันฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูดภาษาอื่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี บุญชม ศรีสะคาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวิรยาสาสน์.
- บุญชม ศรีสะคาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวิรยาสาสน์.
- ปกรณ์ ประจำบ้าน. (2552). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกรียง, พิษณุโลก.
- ภิกร คำสีหา. (2559). การพัฒนากิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เรื่องเกี่ยวกับปัญหาวัยรุ่น โดยประยุกต์วิธีการสอนของเมอร์ด็อก (MIA) สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. (การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและการศึกษาแบบหนังสือ). มหาวิทยาลัยเกรียง, พิษณุโลก.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, (2553) คู่มือการจัดระบบการเรียน การสอนที่มีคุณเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้. พิมพ์ที่โรงพิมพ์เทียนวัฒนา พริ้นท์ทิ้ง ยุวภา พันธุรักษ์. (2557). ผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อการอ่านเพื่อ ความเข้าใจจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 .
ศิลปศาสตร์มหบันฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกรียง, พิษณุโลก.
- รัตนะ บัวสนธิ. (2551). การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา, กรุงเทพ, สำนักพิมพ์คำสมมัย รัตนภรณ์ ใจกรรจ์, (2555). การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมมุ่ง งานปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 , ศิลปศาสตร์มหบันฑิต สาขาวิชา ภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยเกรียง, พิษณุโลก.
- ราชบันฑิตยสถาน. (2555). พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ฉบับราชบันฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: ราชบันฑิตยสถาน.
- วนิดา พิทักษณ์พิม, (2558), การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ STED เพื่อ ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ぶりญญาการศึกษาแบบหนังสือ สาขานักศึกษาและสอน, มหาวิทยาลัยเกรียง, พิษณุโลก

- สายฝน วรรณสินธพ. (2551). ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกเสียง พยัญชนะ สระ และ วรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางของ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนและนักศึกษา คณะการแพทย์แผนจีนมหาวิทยาลัยหัวเฉลี่ยเฉลิมพระเกียรติ. มหาวิทยาลัยหัวเฉลี่ย เฉลิมพระเกียรติสมูบรรพาราก.
- สุนีย์รัตน์ เนียรเจริญสุข. (2555). วิธีคิดเชื่อมโยงกับการสอนตัวอักษรคนละ ภาษาญี่ปุ่น. ภาควิชาญี่ปุ่น. คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สุพรรณี อาศัยราษ. (2558). การพัฒนาผลลัพธ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยการใช้ กิจกรรมเสริมแบบเน้นภาระงาน. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ, นนทบุรี.
- เหยิน จิ่งเหวิน. (2544). ภาษาจีนระดับต้น1. กรุงเทพฯ : เอช เอ็น กรุ๊ป จำกัด.
- เอ้อมพร หลินเจริญ. (2554). เอกสารประกอบการสอน รายวิชา ระเบียบวิธีจัดทำ สังคมศาสตร์. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. พิชณ์โลก.
- Li Wenzi. (2004). The "grapheme combination method": Teaching and Learning Chinese characters through associative links. Ph.D. dissertation. Virginia : George Mason University.
- Nunan, D. (2004). Task-based language teaching Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (2006). Designing tasks for the communicative classroom. Cambridge: Cambridge University Press.
- Willis, J. (1996). A framework for task-based learning. Edinburgh: Longman

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและหนังสือราชการขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ดร.อังคณา อ่อนฐานี	อาจารย์ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏ จังหวัดพิษณุโลก
2. นางสาวชลธิชา สว่างไตรภพ	อาจารย์ประจำโปรแกรม วิชาภาษาจีน
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
กำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร
3. นางสาวพิชชา รุ่งโจร์โนอารี	ครูสอนภาษาจีน
โรงเรียนเทศบาลวัดท้ายตลาด (ก vereen สามสาร)
จังหวัดอุตรดิตถ์
4. นางสาวยุพารัตน์ แสนนอินทร์	ครูชำนาญการด้านการสอนภาษาจีน
โรงเรียนเพชรพิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์

หนังสือขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการค้นคว้าอิสระ

ที่ ศธ ๐๕๖๗.๐๖/๑๖๖๙

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
สำนักงานเรื่อง จัดทำด้วยภาษาไทย ๒๕๖๐

๖๓ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนและพานิช

ส่วนส่งเสริมฯ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน.....ฉบับ

ด้วย นางสาวสายสูนีย์ สิงห์เรือง รหัสประจำตัว ๕๕๐๔๐๐๖๗ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนา
กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคโนโลยีอักษรระบบเชื่อมโยง
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาทางบัณฑิต ໂຄพี ดร.วิเชียร สร้างสอดดิสกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้า
อิสระ

ในการศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้ จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย
ซึ่งโปรดอย่าลังเลที่จะให้ โปรดอนุญาตให้บัณฑิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการค้นคว้าอิสระ
ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับ
ความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบมาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอื้อมพร หลินเจริญ)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐-๘๕๕๗-๘๘๓๑
โทรสาร ๐-๘๕๕๖-๘๘๖๖
๒. นางสาวสายสูนีย์ สิงห์เรือง
โทร ๐๘-๘๑๕๕-๖๖๒๓

หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๗๑

ที่ ศธ ๐๕๒๙.๐๖/๑ ๐๖๑๕

วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ดร.ยังคง อ่อนนาน

ด้วย นางสาวสายสูนีย์ สิงห์เวียง รหัสประจำตัว ๕๘๐๘๐๐๖๗ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน สังกัดคณะพัฒนาศิลปะ มหาวิทยาลัยเกริก ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนา^๑
กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้”
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา^๒
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ดร.วิเชียร ว่องไสส์สกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้า
อิสระ

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บันทึกวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้
ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดีอีก จึงได้ขอรับใบอนุญาตที่จะดำเนินการค้นคว้าอิสระ ให้แก้ไขเครื่องมือ^๓
ที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก ทางเป็นอย่างยิ่ง
ว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงน้ำใจ โอกาสหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ่อนนาน หลิมรัตน์)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ข กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำ อักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับ
การใช้เทคนิคการจำ อักษรแบบเชื่อมโยง
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

โดย.....นางสาวส้ายสุนีย์ สิงห์เวียง
รหัสนิสิต 58090027
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

**กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับ
การใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**

กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางให้กับครุษ์สอนในรายวิชาภาษาจีนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน โดยใช้เนื้อหาจากหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง เปิดเทอมแล้ว 开学了 จำนวน 3 แผนการเรียนรู้ ใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้แต่ละ 4 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง โดยมีกระบวนการจัด เนื้อหา และเวลาในการทำกิจกรรม ดังนี้

เนื้อหากิจกรรม	งานปฏิบัติ	เวลา(ชั่วโมง)
ทดสอบก่อนเรียน		
กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เรื่อง การกล่าวคำ ทักทาย 问候	คลิป VDO การแนะนำตัวเอง	4
กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เรื่อง เพื่อนของฉัน 我的朋友	แนะนำเพื่อนจากภาพถ่าย	4
กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เรื่อง เครื่องเขียนใน ชั้นเรียน 学习用品	บรรยายอุปกรณ์เครื่องเขียนใน “ชั้นเรียน”	4
ทดสอบหลังเรียน		
รวม		12

**วิธีดำเนินการกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิค
การจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**

กิจกรรมเรียนรู้ภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลักดังนี้

- 1. ขั้นก่อนงานปฏิบัติ Pre-task** เป็นขั้นตอนที่กำหนดหัวข้อภารกิจหรือภาระงานให้กับผู้เรียน โดยภารกิจหรือภาระงานที่จะปฏิบัตินั้น ต้องผ่านการยกตัวอย่าง เพื่อสร้างความเข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติภารกิจหรือภาระงานต่างเหล่านั้นในสถานการณ์จริง ประกอบด้วย

ขั้นสร้างเทคนิคการจำ เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกการเรียนรู้คำศัพท์ประจำบทเรียน ด้วยตนเองโดยการให้ผู้เรียนแต่ละคนหรือกลุ่ม สร้างเทคนิคการจำอักษรด้วยตนเอง หรือการฝึกใช้เทคนิคการจำในแต่ละบุคคล เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยฝึกฝนผ่านภารกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดต่างๆ ที่ผู้สอนเป็นผู้จัดเตรียมให้ เช่น กิจกรรมรู้สึกความหมาย, กิจกรรม เกมส์จำคำ, กิจกรรมใบคำศัพท์, กิจกรรมจัดกรอบแยกคำศัพท์ เป็นต้น

ขั้นเชื่อมโยงความรู้ เป็นขั้นตอนการเชื่อมโยงคำศัพท์ลงมาสู่การสร้างรูปประโยคตามไวยากรณ์ต่างๆ พร้อมทั้งเชื่อมโยงและฝึกใช้คำศัพท์เหล่านั้นในรูปแบบประโยคเพื่อใช้ในสถานการณ์จริง โดยผ่านกิจกรรม เช่น กิจกรรมโครงสร้างสร้างประโยค, กิจกรรมอ่านอย่างไรให้ต่อเนื่อง เป็นต้น

**วิธีดำเนินการกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิค
การจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**

2. ขั้นระหว่างงานปฏิบัติ Task cycle เป็นขั้นตอนการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย ประกอบด้วย

ขั้นภาระงาน Task เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนร่วมกันอภิปราย ข้อหัวการกิจ หรือภาระงานที่ต้องร่วมกันปฏิบัติ ซึ่งเป็นกิจกรรมคู่หรือกลุ่ม ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่ข้อหัวกำหนด

ขั้นวางแผน Planning เป็นขั้นตอนวางแผนการปฏิบัติภารกิจหรือภาระงานที่ได้รับมอบหมายโดยการฝึกการใช้ภาษาทั้งการเขียนและการฝึกอ่านเพื่อสร้างความเข้าใจ เป็นการสร้างสรรค์ขั้นงานตามที่ภารกิจได้กำหนด โดยมีครูเป็นผู้ให้คำปรึกษาและแนะนำ

ขั้นรายงาน Report เป็นขั้นการนำเสนอภารกิจตามที่ได้รับมอบหมายหน้าชั้นเรียนหรือตามข้อกำหนดในหัวข้อภาระงานที่ได้รับขั้นต้น

**วิธีดำเนินการกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิค
การจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**

- 3 ขั้นหลังงานปฏิบัติ Language Focus** เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะสามารถร่วมกันประเมินวิเคราะห์ การใช้ภาษาซึ่งประกอบด้วย

ขั้นวิเคราะห์ Analysis เป็นขั้นที่ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายและวิเคราะห์สภาพการใช้ภาษาในการกิจของตนเองและเพื่อร่วมขั้นเพื่อให้เกิดความสามารถในการใช้ภาษาในสถานการณ์อื่นๆ คำบ祺ษาและแนะนำ

ขั้นฝึกฝน Practice เป็นการฝึกบทวนการใช้ภาษาในภาระงานที่กำหนดเพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจในความสามารถการใช้ภาษาและสรุปความรู้ให้กับผู้เรียน

กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน
เรื่อง การกล่าวคำทักษะ 问候

ขั้นตอนการสอน	การจัดกิจกรรม	สื่อ/อุปกรณ์
ขั้นก่อนงานปฏิบัติ Pre-task	<ul style="list-style-type: none"> - นำเสนอ คลิป VDO การแนะนำตัวเองในรูปแบบภาษาต่างๆ - สอนความนักเรียน “โครงสร้างการแนะนำตัวเองในรูปแบบภาษาต่างๆ ได้บ้าง” - แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ประจำหน่วยเรื่อง การกล่าวคำทักษะ - แจ้งภารกิจที่จะปฏิบัติประจำหน่วยการเรียนรู้ “คลิป VDO การแนะนำตัวเอง” 	<ul style="list-style-type: none"> - คลิป VDO การแนะนำตัวเอง
ขั้นสร้างเทคนิคการจำ	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้คำถาม “เมื่อต้องการแนะนำตัวเองให้ผู้อื่นรู้จักต้องประกอบไปด้วยสิ่งใดบ้าง” - นำเสนอคำศัพท์ประจำบทเรียน เรื่อง การกล่าวคำทักษะ ผ่านการฟังเสียงจาก CD ประกอบการเรียนประจำบท - ฝึกอ่านออกเสียงและแก้ไขเสียงให้ถูกต้อง - ใช้บัตรคำเพื่อนำเสนออักษรจีนร่วมกับการอ่านออกเสียงและแปลความหมาย - การสร้างการจำอักษรจีนโดย ชี้ ส่วนประกอบของจีดเพื่อแสดงการอ่านออกเสียงและการสื่อความหมาย - ทำแบบฝึกหัด รู้เสียง รู้ความหมาย - อ่านออกเสียงช้ำเพื่อความถูกต้องของคำศัพท์ - ทำแบบฝึกหัด จัดกรอบแยกคำศัพท์ 	<ul style="list-style-type: none"> - เอกสารประกอบการเรียน - CD ประกอบการเรียนประจำบทเรียน - แบบฝึกหัดประจำบทเรียน

ขั้นตอนการสอน	การจัดกิจกรรม	สื่อ/อุปกรณ์
ขั้นเริ่มต้นความรู้	<ul style="list-style-type: none"> - ทบทวนคำศัพท์ในการแนะนำตัวเอง โดยให้นักเรียนนำเสนอคำศัพท์ที่ลักษณะ - การนำคำศัพท์เข้ามายังต่อการสร้างประโยคในรูปแบบไวยากรณ์ประจำบท - การกล่าวทักทายในช่วงเวลาต่างๆ ตามโครงสร้าง - → ช่วงเวลา + 好！ เช่น 早上好！ สวัสดีตอนเช้า 中午好！ สวัสดีตอนกลางวัน 晚上好！ สวัสดีตอนเย็น - ให้นักเรียนทุกคนฝึกกล่าวคำทักทายในช่วงเวลาต่างๆ - ประโยคการแนะนำตัวเอง ตามโครงสร้าง - → การทักทาย+ประชาน + 吗 + ชื่อ。 เช่น 早上好！ 我叫李明。 สวัสดีตอนเช้าชื่อลินming 你好！ 我叫马丽。 สวัสดีชื่อมาลิ - ฝึกการแสดงตัวตนตามโครงสร้างที่กำหนด - ให้นักเรียนทุกคนนำเสนอรูปประโยคของตัวเอง - ประโยคการสอบถามชื่อ เช่น คุณชื่ออะไร คำถาม - → 你叫什么名字? คุณชื่ออะไร คำตอบ - → 我叫。。。 ชื่อ*** ส่วนของคำถามสามารถใช้คำทักทายตามช่วงเวลาร่วมด้วยได้ - ทำแบบฝึกหัด โครงสร้าง สร้างประโยค - เป็นการฝึกให้ผู้เรียนนำคำศัพท์ มาเข้ามายังในการแต่งประโยคตามโครงสร้าง 	<ul style="list-style-type: none"> - เอกสารประกอบการเรียน - แบบฝึกหัดประจำบทเรียน

ขั้นตอนการสอน	การจัดกิจกรรม	สื่อ/อุปกรณ์
ขั้นระหว่างงานปฏิบัติ Task cycle		
ขั้นภาระงาน Task	<ul style="list-style-type: none"> - จับคู่นักเรียนเพื่อฝึกสร้างบทสนทนากล่าวคำทักษะและสอบถามซื้อ โดยแบ่งนักเรียนจำนวน 5 คนต่อกลุ่ม ร่วมกันอภิปราย หัวข้อการดำเนินงานที่ได้รับมอบหมาย 	
ขั้นวางแผน Planning	<ul style="list-style-type: none"> - วางแผนการดำเนินภารกิจ - สร้างบทสนทนาระบบที่ใช้สอบถามซื้อ A:。。好 B:。。好 A: 你叫什么名字? B: 我叫 - ใช้บทสนทนาเพื่อหาสมาชิกกลุ่มจำนวน 5 คน - จดบันทึกซื้อเพื่อนประจำกลุ่ม และใช้คำถามเพื่อสอบถามเพื่อนกลุ่มอื่นๆ ครอบคลุม - สร้างบทสนทนาระบบที่ใช้สอบถามซื้อโดยให้มีรายชื่อสมาชิกกลุ่ม และเพื่อร่วมขั้น - ครูเป็นผู้ให้คำปรึกษาในช่วงต่างๆ 	<ul style="list-style-type: none"> - เอกสารประกอบการเรียน - แบบฝึกหัดประจำบทเรียน
ขั้นรายงาน Report	แต่ละกลุ่มนำเสนอบทสนทนา การแนะนำตนเอง พร้อม ใบรายชื่อและ คลิป VDO	
ขั้นหลังงานปฏิบัติ Language Focus		
ขั้นวิเคราะห์ Analysis	<ul style="list-style-type: none"> - ร่วมกันอภิปราย การใช้ภาษาคำศัพท์และประโยค ในแต่ละกลุ่ม สภาพปัญหาและแนวทางแก้ไข 	<ul style="list-style-type: none"> - เอกสารประกอบการเรียน
ขั้นฝึกฝน Practice	<ul style="list-style-type: none"> - ฝึกอ่านคำศัพท์ รูปประโยคการแนะนำตนเอง - อ่านเนื้อเรื่องเกี่ยวกับการแนะนำตนเอง พร้อมตอบคำถามได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - แบบฝึกหัดประจำบทเรียน

กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน
เรื่อง เพื่อนของฉัน 我的朋友

ขั้นตอนการสอน	การจัดกิจกรรม	สื่อ/อุปกรณ์
ขั้นก่อนงานปฏิบัติ Pre-task	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ภาษาจีนสร้างสถานการณ์จำลอง การแนะนำนักเรียนใหม่ - นำเสนอดูคลิป VDO การแนะนำเพื่อนให้ครอบครัวรู้จัก - ให้นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ชื่อหน่วยที่จะทำการเรียนรู้ - แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ประจำหน่วย เรื่อง เพื่อนของฉัน - แจ้งภารกิจที่ต้องปฏิบัติประจำหน่วยการเรียนรู้ “แนะนำเพื่อนจากภาษาถ่าย” 	<ul style="list-style-type: none"> - คลิป VDO การแนะนำครอบครัว
ขั้นสร้างเทคนิคการจำ	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้คำตาม “เมื่อต้องการแนะนำบุคคลที่สามให้ผู้อื่นรู้จักต้องประกอบไปด้วยสิ่งใดบ้าง” - นำเสนอดำเนินการที่จะจำบทเรียน เรื่อง เพื่อนของฉัน ผ่านการฟังเสียงจาก CD ประกอบการเรียนประจำบท - ฝึกอ่านออกเสียงและแก้ไขเสียงให้ถูกต้อง - ใช้บัตรคำเพื่อนำเสนออักษรจีนร่วมกับการอ่านออกเสียงและแปลความหมาย - การสร้างการจำอักษรจีนโดย ชี้ส่วนประกอบของชีดเพื่อแสดงการอ่านออกเสียงและการสื่อความหมาย - ทำแบบฝึกหัด รู้เสียง รู้ความหมาย - อ่านออกเสียงช้าเพื่อความถูกต้องของคำศัพท์ - ทำแบบฝึกหัด จัดกรอบแยกคำศัพท์ 	<ul style="list-style-type: none"> - เอกสารประกอบการเรียน - CD ประกอบการเรียนประจำบทเรียน - แบบฝึกหัดประจำบทเรียน

ขั้นตอนการสอน	การจัดกิจกรรม	สื่อ/อุปกรณ์
ขั้นเรื่อมโยงความรู้	<ul style="list-style-type: none"> - ทบทวนคำศัพท์ ที่ใช้ในการแนะนำผู้อื่น โดยให้นักเรียนนำเสนอคำศัพท์ที่ลักษณ์ - การนำคำศัพท์เขื่อมโยงต่อการสร้างประโยคในรูปแบบไวยากรณ์ประจำบท - รูปประโยคการแนะนำจากเพื่อนใกล้ตัว ตามโครงสร้าง —> ชื่อ + 是 + 我的 + 同学。 เช่น 李明是我的同学。 ลีหมิงเป็นเพื่อนร่วมชั้นของฉัน 巴差是我的同学。 ประชัยเป็นเพื่อนร่วมชั้นของฉัน - ฝึกการแต่งประโยคตามโครงสร้างที่กำหนด - ให้นักเรียนทุกคนนำเสนอรูปประโยคของตนเอง - รูปประโยคสอบถามบุคคล คำถาม —> 他/她是谁? เข้าคือใคร คำตอบ —> 他/她是。。。 เข้าคือ <p>*** ก่อนใช้ประโยคคำถาม สามารถนำประโยค การกล่าวคำทักษะ จากหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มาเขื่อมโยงความรู้ได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ฝึกการแต่งประโยคตามโครงสร้างที่กำหนด - ใช้เกมส์ เข้าคือใคร เพื่อ ตรวจสอบรูปประโยคของนักเรียน - ทำแบบฝึกหัด โครงสร้าง สร้างประโยค - เป็นการฝึกให้ผู้เรียนนำคำศัพท์ มาเขื่อมโยง ในการแต่งประโยคตามโครงสร้าง 	<ul style="list-style-type: none"> - เอกสารประกอบการเรียน - แบบฝึกหัดประจำบทเรียน

ขั้นตอนการสอน	การจัดกิจกรรม	สื่อ/อุปกรณ์
ขั้นระหว่างงานปฏิบัติ Task cycle		
ขั้นภาระงาน Task	- แบ่งนักเรียนจำนวน 3 คนต่อกลุ่ม ร่วมกันอภิปรายแนวทางการดำเนินงานที่ได้รับ มอบหมาย	
ขั้นวางแผน Planning	- ฝึกอ่านและแปลสถานการณ์ตัวอย่าง - ร่วมวางแผนการดำเนินภารกิจ - สร้างบทสนทนากฎแบบตนเอง หรือ นอกเหนือจากกฎประจำตัวอย่าง - ฝึกเขียนและอ่าน บทสนทนาที่สร้าง - ครูเป็นผู้ให้คำปรึกษาในช่วงต่างๆ	- เอกสารประกอบการ เรียน - แบบฝึกหัดประจำ บทเรียน
ขั้นรายงาน Report	- แต่ละกลุ่มนำเสนอสถานการณ์จำลอง พิรุณ ทั้ง เค้าโครงประจำเรื่อง เพื่อนของฉัน	
ขั้นหลังงานปฏิบัติ Language Focus		
ขั้นวิเคราะห์ Analysis	- ร่วมกันอภิปราย การใช้ภาษาคำศัพท์และ ประโยค ^{ในแต่ละกลุ่ม สภาพปัญหาที่พบและแนว ทางการแก้ไข}	- เอกสารประกอบการ เรียน
ขั้นฝึกฝน Practice	- ฝึกอ่านคำศัพท์ รูปประโยคการแนะนำเพื่อน ร่วมชั้น - อ่านเนื้อเรื่องเกี่ยวกับการแนะนำตนเอง พร้อมตอบคำถาม	- แบบฝึกหัดประจำ บทเรียน

กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน
เรื่อง เครื่องเขียนในชั้นเรียน 学习用品

ขั้นตอนการสอน	การจัดกิจกรรม	สื่อ/อุปกรณ์
ขั้นก่อนงานปฏิบัติ Pre-task	<ul style="list-style-type: none"> - นำอุปกรณ์เครื่องเขียนของนักเรียนทุกคนมารวมกันหน้าชั้นเรียน ให้ได้มากที่สุด - โชว์ อุปกรณ์เครื่องเขียน ทีละชิ้น และให้นักเรียนร่วมกันบอกชื่อเจ้าของ - ให้นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ ชื่อหน่วยที่จะทำการเรียนรู้ - แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ประจำหน่วยเรื่อง เครื่องเขียนในชั้นเรียน - แจ้งภารกิจที่ต้องปฏิบัติประจำหน่วยการเรียนรู้ “บรรยายอุปกรณ์เครื่องเขียนในชั้นเรียน” 	<ul style="list-style-type: none"> - อุปกรณ์เครื่องเขียน ของนักเรียน
ขั้นสร้างเทคนิคการจำ	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้คำาณ “อุปกรณ์เครื่องเขียนของนักเรียนมีอะไรบ้าง” - นำเสนอคำศัพท์ประจำบทเรียน เรื่อง เครื่องเขียนในชั้นเรียน ผ่านการฟังเสียงจาก CD ประกอบการเรียนประจำบท - ฝึกอ่านออกเสียงและแก้ไขเสียงให้ถูกต้อง - ใช้บัตรคำเพื่อนำเสนอข้อจำกัดในรูปแบบที่หลากหลาย - การสร้างการจำอักษรจีนโดย ชี้ส่วนประกอบของชีด เพื่อแสดงการอ่านออกเสียงและการสื่อความหมาย - ทำแบบฝึกหัด รู้เสียง รู้ความหมาย - อ่านออกเสียงช้ำเพื่อความถูกต้องของคำศัพท์ - ทำแบบฝึกหัด จัดกรอบแยกคำศัพท์ 	<ul style="list-style-type: none"> - เอกสารประกอบการเรียน - CD ประกอบการเรียนประจำบทเรียน - แบบฝึกหัดประจำบทเรียน

ขั้นตอนการสอน	การจัดกิจกรรม	สื่อ/อุปกรณ์
ขั้นเชื่อมโยงความรู้	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้เกมส์ นี่คืออะไร เพื่อ ทบทวนคำศัพท์ อุปกรณ์เครื่องเขียนในชั้นเรียน โดยให้นักเรียน นำเสนอคำศัพท์ ที่ลืมคุณ - การนำคำศัพท์เข้ามายังต่อการสร้างประโยค ในรูปแบบไวยากรณ์ประจำบท - รูปประโยคแสดงความเป็นเจ้าของ การใช้ 的 โครงสร้างประโยค ประธาน + 的 + สิ่งของ。 <p> เช่น 我的书包 กระเพาหนังสือของฉัน 你的笔。 ปากกาของเธอ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ฝึกการแต่งประโยคตามโครงสร้างที่กำหนด - ให้นักเรียนทุกคนนำเสนอรูปประโยคของตน - รูปประโยคปฏิเสธและคำถามที่มีคำว่า 是 คำถาม ----> 这是什么? นี่คืออะไร คำตอบ----> 这是。。。 นี่คือ..... คำถาม ----> 那是什么? นี่คืออะไร คำตอบ----> 那是。。。 นี่คือ..... <p>**ส่วนของคำตอบ สามารถใช้รูปประโยคแสดง ความเป็นเจ้าของร่วมกับการตอบคำถามได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - แต่งประโยคตามโครงสร้างที่กำหนดพร้อม จ้านออกเสียงร่วมกันทั้งห้อง และนำเสนอรูป ประโยคของตนเอง - ทำแบบฝึกหัด โครงสร้าง สร้างประโยค เป็น การฝึกให้ผู้เรียนนำคำศัพท์ มาเชื่อมโยงในการ แต่งประโยคตามโครงสร้าง 	<ul style="list-style-type: none"> - เอกสารประกอบการเรียน - แบบฝึกหัดประจำบทเรียน

ขั้นตอนการสอน	การจัดกิจกรรม	สื่อ/อุปกรณ์
ขั้นระหว่างงานปฏิบัติ Task cycle		
ขั้นภาระงาน Task	- จับคู่นักเรียน ร่วมกันอภิปรายแนวทางการดำเนินงานที่ได้รับมอบหมาย	
ขั้นวางแผน Planning	<ul style="list-style-type: none"> - ฝึกอ่านและแปลสถานการณ์ตัวอย่าง - ร่วมวางแผนการดำเนินภารกิจ - สร้างบทสนทนা ในรูปแบบตนเอง หรือนอกเหนือจากรูปประโยคตัวอย่าง - ฝึกเขียนและอ่าน บทสนทนากลุ่มที่สร้าง - ครุเป็นผู้ให้คำปรึกษานิช่วงต่างๆ 	<ul style="list-style-type: none"> - เอกสารประกอบการเรียน - แบบฝึกหัดประจำบทเรียน
ขั้นรายงาน Report	- แต่ละกลุ่มนำเสนอสถานการณ์จำลอง พิธีกรทั้ง เด็กโครงสร้าง ประกอบเรื่อง เครื่องเขียน ในห้องเรียน	
ขั้นหลังงานปฏิบัติ Language Focus		
ขั้นวิเคราะห์ Analysis	- ร่วมกันอภิปราย การใช้ภาษาคำศัพท์และประโยค ในแต่ละกลุ่ม สภาพปัญหาที่พบและแนวทางการแก้ไข	<ul style="list-style-type: none"> - เอกสารประกอบการเรียน
ขั้นฝึกฝน Practice	<ul style="list-style-type: none"> - ฝึกอ่านคำศัพท์ รูปประโยค - อ่านเนื้อร้อง พิธีกรตอบคำถาม สรุปความ 	<ul style="list-style-type: none"> - แบบฝึกหัดประจำบทเรียน

**ภาคผนวก ค แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงาน
ปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเขื่อมโยงเพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
(สำหรับ ผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง

แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญ ประเมินเกี่ยวกับความเหมาะสม ของกิจกรรม
การเรียนรู้ภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเขื่อมโยงเพื่อ
ส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งผู้วิจัยจะนำผลการ
ประเมินไปวิเคราะห์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้
ภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเขื่อมโยงเพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการอ่าน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1	การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน
กล่างแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเขื่อมโยงเพื่อ ^{ส่งเสริมความสามารถในการอ่านกำหนด}
^{ระดับคุณภาพเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด}
ตอนที่ 2	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
-

ตอนที่ 1	การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนแบบ เน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเขื่อมโยงเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการอ่าน		
คำชี้แจง	โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องประเมินที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมี เกณฑ์ดังนี้		
5	คะแนน หมายถึง องค์ประกอบกิจกรรม มีความเหมาะสม	มากที่สุด	
4	คะแนน หมายถึง องค์ประกอบกิจกรรม มีความเหมาะสม	มาก	
3	คะแนน หมายถึง องค์ประกอบกิจกรรม มีความเหมาะสม	ปานกลาง	
2	คะแนน หมายถึง องค์ประกอบกิจกรรม มีความเหมาะสม	น้อย	
1	คะแนน หมายถึง องค์ประกอบกิจกรรม มีความเหมาะสม	น้อยที่สุด	

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. ด้านความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมการอ่าน					
1.1 ขั้นก่อนงานปฏิบัติ Pre-task					
1.1.1 ขั้นสร้างเทคนิคการจำ					
- กิจกรรมมีความเหมาะสมสมสอดคล้องกับขั้นตอน ของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง					
- กิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการอ่าน					
1.1.2 ขั้นเชื่อมโยงความรู้					
- กิจกรรมมีความเหมาะสมสมสอดคล้องกับขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง					
- กิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการอ่าน					
1.2 ขั้นระหว่างงานปฏิบัติ Task cycle					
1.2.1 ขั้นภาระงาน Task					
- กิจกรรมมีความเหมาะสมสมสอดคล้องกับขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง					
- กิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการอ่าน					
1.2.2 ขั้นวางแผน Planning					
- กิจกรรมมีความเหมาะสมสมสอดคล้องกับขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง					
- กิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการอ่าน					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1.2.3 ขั้นรายงาน Report					
- กิจกรรมมีความเหมาะสมสมสอดคล้องกับขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเข้มโยง					
- กิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการอ่าน					
1.3 ขั้นหลังงานปฏิบัติ Language Focus					
1.3.1 ขั้นวิเคราะห์ Analysis					
- กิจกรรมมีความเหมาะสมสมสอดคล้องกับขั้นตอน ของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเข้มโยง					
- กิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการอ่าน					
1.3.2 ขั้นฝึกฝน Practice					
- กิจกรรมมีความเหมาะสมสมสอดคล้องกับขั้นตอน ของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเข้มโยง					
- กิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการอ่าน					
รวม					

ความคิดเห็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ประเมิน

ภาคผนวก ๙ ผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

ตาราง 15 แสดงการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ของผู้เชี่ยวชาญ ๓ คน

รายการประเมิน ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3
1.1.1.1	4	5	4
1.1.1.2	4	5	4
1.1.2.1	4	5	4
1.1.2.2	4	5	4
1.2.1.1	4	5	4
1.2.1.2	4	5	4
1.2.2.1	4	5	4
1.2.2.2	4	5	4
1.2.3.1	4	5	4
1.2.3.2	4	5	4
1.3.1.1	4	5	4
1.3.1.2	4	5	3
1.3.2.1	4	5	4
1.3.2.2	4	5	4

ภาคผนวก จ ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

รหัสวิชา ฯ31261

รายวิชา ภาษาจีนกลาง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง เปิดเทอมแล้ว **开学了**

เวลา 12 ชั่วโมง

เรื่อง การกล่าวคำทักทาย

เวลาเรียน 4 ชั่วโมง

ผลการเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงและบอกรความหมายของ คำ กลุ่มคำ ประโยคและบทสนทนาที่กำกับการออกเสียงในระบบสัก-อักษรภาษาจีน(พินอิน) และตัวอักษรจีนอย่างง่ายได้ถูกต้อง
2. สามารถอ่านหรือเขียนบทสนทนา ได้ตอบเพื่อการสื่อสารในข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว ประสบการณ์ ในสถานการณ์เหตุการณ์ต่าง ๆ หรือประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคมได้
3. สามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. การอ่านระบุเสียงและความหมายของคำศัพท์ ประโยค และบทสนทนา ใน การกล่าวคำทักทายแนะนำตัว ในรูปแบบสักอักษร(พินอิน) และอักษรจีนได้อย่างถูกต้อง
2. อ่านและเขียนบทสนทนาที่ใช้ใน ถ้าตอบ “การกล่าวคำทักทาย”
3. แต่งประโยคตามโครงสร้างไวยากรณ์ประจำที่เรียน
4. ใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร การกล่าวคำทักทาย ในสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน

สาระสำคัญ

เพื่อให้นักเรียนใช้ภาษาจีนในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ ประโยชน์ สำนวน ในการกล่าวคำทักทาย ในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งยังแนะนำต้นเองให้กับผู้อื่น ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ

สารการเรียนรู้

1. คำศัพท์

你好	巴差	孙丽	李明	老师	小名
早上	下午	晚上	你们	全名	什么
名字	贵姓	妹妹	弟弟	他	姓
名 您	她	我	叫	你	好

2. รูปแบบประโยค

- 你好, ประธาน + 叫 + ชื่อ。
- 你叫什么名字?
- การกล่าวคำทักทายในช่วงเวลา ตามรูปแบบประโยค + 好!

3. กิจกรรมระหว่างการเรียน

- กิจกรรมจำคำศัพท์ “รู้เสียง รู้ความหมาย”
- กิจกรรมโครงสร้างสร้างประโยค
- กิจกรรมจัดกรอบแยกคำศัพท์
- กิจกรรมคู่ “เติมคำลงในบทสนทนาแล้วสนทนา กับเพื่อน โดยใช้ชื่อตัวเอง”
- กิจกรรมคู่ “ฟังบทสนทนา เติมประโยคให้สมบูรณ์แล้วฝึกสนทนา กับเพื่อน”
- กิจกรรมทั้งชั้นเรียน “ทักทายและแนะนำตัวเอง กับเพื่อน 5 คน”
- กิจกรรมทั้งชั้นเรียน “แบ่งนักเรียนทั้งชั้น เป็น 2 กลุ่ม แล้วให้แต่ละคนแนะนำชื่อของตนเอง และชื่อของเพื่อนที่นั่งด้านข้าง”
- กิจกรรมทั้งชั้นเรียน “ถ้ามีภาษาจีนของเพื่อน แล้วทำนายชื่อเพื่อนในชั้นเรียน”
- กิจกรรมเดี่ยว “เขียนชื่อภาษาจีนของเพื่อน แล้วหาตัวอักษรจีนในบท”

4. ทักษะ/กระบวนการ/กระบวนการคิด

มีทักษะในการ พิจพิจ พูด อ่าน เขียน

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ไฟเรียนรู้

6. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอน

การเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเข้ามายิงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน

หน่วยที่ 2 เรื่องการกล่าวคำทักษะ ภารกิจ คือ คลิป VDO การแนะนำตัวเอง

ขั้นตอน	การจัดการเรียนรู้	กิจกรรม
1. ขั้นก่อนงานปฏิบัติ Pre-task (20 นาที)	<ul style="list-style-type: none"> - นำเสนอดูคลิป VDO การแนะนำตัวเองในชุดแบบภาษาต่างๆ - สอบถามนักเรียน “ โครงสามารถแนะนำตัวเองในชุดแบบภาษาต่างๆ ได้บ้าง ” - แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ประจาหน่วยเรื่อง การกล่าวคำทักษะ - แจ้งภารกิจที่จะปฏิบัติประจำหน่วยเรียนรู้ “ทำป้ายชื่อเพื่อแนะนำตัวเองให้เพื่อนรู้จักและใบหายชื่อของเพื่อนร่วมชั้น ” 	
ขั้นสร้างเทคนิคการจำ (40 นาที)	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้คำตาม “เมื่อต้องการแนะนำตัวเองให้ผู้อื่นรู้จักต้องประกอบไปด้วยสิ่งใดบ้าง” - นำเสนocomicsที่ประจำบทเรียน เรื่อง การกล่าวคำทักษะ ผ่านการฟังเสียงจาก CD ประกอบการเรียนประจำบท - ฝึกอ่านออกเสียงและแก้ไขเสียงให้ถูกต้อง - ใช้บัตรคำเพื่อนำเสนออักษรจีนร่วมกับการอ่านออกเสียง และแปลความหมาย - การสร้างการจำอักษรจีนโดย จีส่วนประกอบของขีดเพื่อแสดงการอ่านออกเสียงและการสื่อความหมาย - ทำแบบฝึกหัด รู้เสียง รู้ความหมาย - อ่านออกเสียงช้ำเพื่อความถูกต้องของคำศัพท์ - ทำแบบฝึกหัด จัดกรอบแยกคำศัพท์ 	1. กิจกรรมรู้ เสียงรู้ ความหมาย 2. กิจกรรม เกมส์จำคำ 3. กิจกรรมนัย คำศัพท์ 4. กิจกรรมจัด กรอบแยก คำศัพท์

ขั้นตอน	การจัดการเรียนรู้	กิจกรรม
ขั้นเชื่อมโยงความรู้ (60 นาที)	<p>- ทบทวนคำศัพท์ในการแนะนำต้นเอง โดยให้นักเรียนนำเสนอคำศัพท์ที่ลักษณ์</p> <p>- การนำคำศัพท์เชื่อมโยงต่อการสร้างประโยคในรูปแบบไวยากรณ์ประจำบท</p> <p>- การกล่าวทักทายในช่วงเวลาต่างๆ</p> <p>ตามโครงสร้าง ---> ช่วงเวลา + 好 !</p> <p> เช่น 早上好 ! สวัสดีตอนเช้า 中午好 ! สวัสดีตอนกลางวัน 晚上好 ! สวัสดีตอนเย็น</p> <p>- ให้นักเรียนทุกคนฝึกกล่าวคำทักทายในช่วงเวลาต่างๆ</p> <p>- ประโยคการแนะนำตัวของตนเอง ตามโครงสร้าง —> การทักทาย+ประชาน + 呀 + ชื่อ。</p> <p> เช่น 早上好 ! 我叫李明。 สวัสดีตอนเช้าอันชื่อสีน Ming</p> <p> 你好 ! 我叫马丽。 สวัสดีเช่นชื่อมาลิ</p> <p>- ฝึกการแสดงประโยคตามโครงสร้างที่กำหนด</p> <p>- ให้นักเรียนทุกคนนำเสนอรูปประโยคของตนเอง</p> <p>- ประโยคการสอบถามชื่อ เช่น คำถาม —> 你叫什么名字 ? คุณชื่ออะไร คำตอบ —> 我叫。。。 ชื่อ.....</p> <p>*** ส่วนของคำถามสามารถใช้คำทักทายตามช่วงเวลาร่วมด้วยได้</p> <p>- ทำแบบฝึกหัด โครงสร้าง สร้างประโยค</p> <p>- เป็นการฝึกให้ผู้เรียนนำคำศัพท์ มาเชื่อมโยงในการแต่งประโยคตามโครงสร้าง</p>	<p>1. กิจกรรม โครงสร้าง สร้างประโยค</p> <p>2. กิจกรรม อ่านอย่างไร ให้ต่อเนื่อง</p>

หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

ที่ กช ๐๕๙๗.๐๒/ว ๑๖๑๔

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่ฟ้า
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐

๒๓ มกราคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณชลธิชา สว่างไกรภพ

สังกัดส่วนราชการ ๑. โครงการร่วมการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ อัปบัน

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ อัปบัน

ด้วย นางสาวสายสุนีย์ สิงห์เวียง รหัสประจำตัว ๕๘๐๙๐๐๖๗ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน สำกดับบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าฯ ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนา กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคโนโลยีการจำอักษรแบบเชื่อมโยง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับเด็กเยาวชนต่อ�ุคศิริกาจีที่ ๔” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาแห่งชาติ โดยมี ดร.วิเชียร ตั้งวงศ์สุดสุก เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าทำเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดีอย่าง จึงได้รับอิฉุนท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดูแลตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบท้ายไว้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับ ความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาให้อัปโหลดที่จดหมายให้ทราบอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอื้อมพร พวินเจริญ)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าฯ

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๗-๘๘๗๗

โทรสาร ๐-๕๕๕๗-๘๘๗๖

๒. นางสาวสายสุนีย์ สิงห์เวียง

โทร ๐๘-๘๗๕๕-๖๔๒๓

หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

ที่ ศธ ๐๕๖๗.๐๙/ว ๑๒๓๕

บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่ฟ้า
อุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ๖๕๐๐๐

๘๓ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณพิชชา รุ่งโรจน์อรี

สังกัดส่วนการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ อปบ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ อปบ

ด้วย นางสาวสายสูนีย์ สิงห์เวียง รหัสประจำตัว ๕๘๐๘๐๐๖๗ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน ลังกทัศน์พิเศษวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าฯ ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนา
กิจกรรมการเรียนภาษาจีน แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคโนโลยีการเข้าอักษรแบบเชื่อมโยง
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาทางบ้านพื้น โดยมี ดร.วิจัย ธรรมใจสกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้า
อิสระ

ในการศึกษาค้นคว้าที่ยื่นเรื่องนี้ บันทึกวิทยาลัย ที่จารณาแล้วเห็นว่าทำเป็นรูปที่ความรู้
ความเขียวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงได้รับอนุมัติ ให้ดำเนินการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้
ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบท้ายอยู่นี้ บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับ
ความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมพร หลิมเจริญ)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัญชีดิจิทัล มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าฯ

๑. งานวิชาการ บัญชีดิจิทัล

โทร. ๐-๕๕๕๖-๘๘๗๗

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวสายสูนีย์ สิงห์เวียง

โทร. ๐๘-๘๑๕๙-๖๔๙๗

หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

ที่ กน ๐๔๒๗.๐๙/๑๘๖๘

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐

๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณยุทธารักษ์ แสนอินทร์

สังกัดส่วนมาตุภัย ๑. โครงการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวสายสูญนิย์ สิงห์เวียง รหัสประจำตัว ๕๕๐๙๐๐๒๙ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา พลังสูตรและการสอน สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนา กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบบูรณาการใช้เทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ ชื่อเรื่อง “การเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการอ่านภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อยื่นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาการศึกษาทางบัณฑิต トイมี ตร.วิเชียร อารожสกอดอสกอด เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดีอย่าง จึงได้รับเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแก่เครื่องมือที่ใช้ ในการค้นคว้าอิสระ ดังแบบที่ค้นคว้าขึ้น บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับ ความอนุเคราะห์จากท่านที่ดี และขอขอบคุณอย่างสูง ณ ที่นี่

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบให้ความอนุเคราะห์

(๑๒)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ่อนพร หลิมเจริญ)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

๑. งานวิชาการ บันทึกวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๗๙

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๗๖

๒. นางสาวสายสูญนิย์ สิงห์เวียง

โทร ๐๘-๙๑๕๙-๖๘๒๑

ขั้นตอน	การจัดการเรียนรู้	กิจกรรม				
2. ขั้นระหว่างงานปฏิบัติ Task cycle (60 นาที)						
ขั้นภาระงาน Task	<ul style="list-style-type: none"> - จับคู่นักเรียนเพื่อฝึกสร้างบทสนทนากล่าวคำทักทาย และสอบถามชื่อ โดยแบ่งนักเรียนจำนวน 5 คนต่อ กลุ่ม ร่วมกันอภิป่วย หัวข้อการดำเนินงานที่ได้รับมอบหมาย 	กิจกรรมกลุ่ม				
ขั้นวางแผน Planning	<ul style="list-style-type: none"> - วางแผนการดำเนินภารกิจ - สร้างบทสนทนาระบบที่ใช้สอบถามชื่อ <table style="margin-left: 20px; border-collapse: collapse;"> <tr> <td>A: 好</td> <td>B: 好</td> </tr> <tr> <td>A: 你叫什么名字?</td> <td>B: 我叫.....</td> </tr> </table> - ให้แบบทดสอบเพื่อหาสามาชิกกลุ่มจำนวน 5 คน - จดบันทึกชื่อเพื่อบรรจุในแบบทดสอบเพื่อสอบถามเพื่อนกลุ่มอื่นๆ - สร้างบทสนทนา โดยให้มีรายชื่อสามาชิกกลุ่มและเพื่อนร่วมชั้น - ครูเป็นผู้ให้คำปรึกษาในช่วงต่างๆ 	A: 好	B: 好	A: 你叫什么名字?	B: 我叫.....	กิจกรรมกลุ่ม
A: 好	B: 好					
A: 你叫什么名字?	B: 我叫.....					
ขั้นวิเคราะห์ Report	<ul style="list-style-type: none"> - แต่งตั้งกลุ่มน้ำเสียงตอบสนองบทสนทนา การแนะนำตนเอง พร้อม ใบรายชื่อของเพื่อนในชั้น และคลิป VDO 	กิจกรรมกลุ่ม				
3. ขั้นหลังงานปฏิบัติ Language Focus (60 นาที)						
ขั้นวิเคราะห์ Analysis	<ul style="list-style-type: none"> - ร่วมกันอภิป่วย การใช้ภาษาคำศัพท์และประโยค ในแต่ละกลุ่ม สภาพปัญหาและแนวทางแก้ไข 	กิจกรรม แลกเปลี่ยน				
ขั้นฝึกฝน Practice	<ul style="list-style-type: none"> - ฝึกอ่านคำศัพท์ รูปประโยคการแนะนำตนเอง - อ่านเนื้อเรื่องเกี่ยวกับการแนะนำตนเอง พร้อมตอบคำถามได้ 	เรียนรู้				

ສື່ອກາຮົງຮູ້

1. ຄລືປ VDO ການແນະນຳຕາມເອງໃນພາສາຕ່າງໆ
2. CD ເສີ່ງປະກອບກາຮົງ 第一课
3. ບັດຈຳຄຳພົກ ເຊື່ອງ ກາຣກລ່າວຄຳທັກທາຍ
4. ໃນຄວາມຮູ້ ແລະ ແບບຝຶກຫັດ ເຊື່ອງ ກາຣກລ່າວຄຳທັກທາຍ

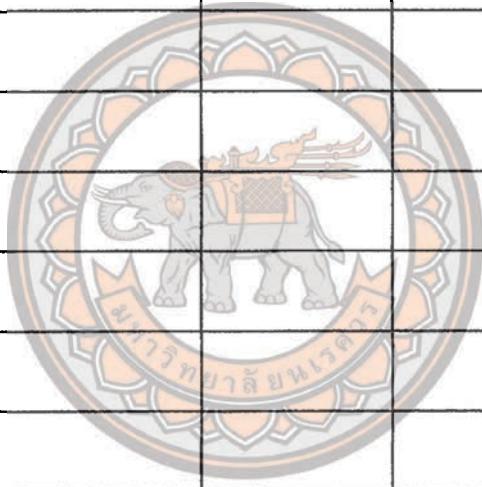
ກາຮັດແລະປະເມີນຜລ

ຈຸດປະສົງກາຮົງຮູ້	ວິທີວັດຜລ	ເຄື່ອງມືວັດຜລ	ປະເມີນຜລ
1. ກາຮັດຈຳການຮູ້ເສີ່ງແລະ ຄວາມໝາຍຂອງຄຳພົກ ປະໂຍດ ແລະບັດທັນການ ໃນ ກາຣກລ່າວຄຳທັກທາຍແນະນຳ ຕົວ ໃນຫຼຸບແບບສັກອັກຊາ(ພິນ ອິນ) ແລະອັກຊາຈືນໄດ້ອຍ່າງ ຖຸກຕ້ອງ	ປະເມີນຈາກການຈຳການ ອອກເສີ່ງແລະບັດກ ຄວາມໝາຍຂອງ ຄຳພົກ (ຮາຍບຸກຄຸລ)	ແບບປະເມີນການຈຳການ ຮູ້ເສີ່ງແລະບັດກ ຄວາມໝາຍ	ຜ່ານເກັນທິກາລ ປະເມີນ ຮ້ອຍລະ 70 ຊິ້ນໄປ
2. ຈຳການແລະເຂົ້ານັບທ ສົນທານທີ່ໃໝ່ໃນ ດາມຕອບ "ກາຣກລ່າວຄຳທັກທາຍ"	ປະເມີນຈາກຄວາມ ຖຸກຕ້ອງທາມໂຄຮສ້າງ ປະໂຍດແລະໄວຍາກຮົນ	ແບບຝຶກຫັດ	ຜ່ານເກັນທິກາລ ປະເມີນ ຮ້ອຍລະ 70 ຊິ້ນໄປ
3. ແຕ່ງປະໂຍດຕາມ ໂຄຮສ້າງໄວຍາກຮົນ ປະຈຳບາທເຮືອນ	ປະເມີນຈາກຄວາມ ຖຸກຕ້ອງທາມໂຄຮສ້າງ ປະໂຍດແລະໄວຍາກຮົນ	ແບບຝຶກຫັດ	ຜ່ານເກັນທິກາລ ປະເມີນ ຮ້ອຍລະ 70 ຊິ້ນໄປ
4. ໄ້ພາສາຈືນເພື່ອກາຮົງ ສື່ອສາງ ກາຣກລ່າວຄຳ ທັກທາຍ ໃນສັນຕະກອນ ຈຳລອງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໜັ້ນ ເຮືອນ	1. ສັງເກດພຸດິກຮົມ ຮະຫວ່າງເຮືອນ 2. ສັງເກດພຸດິກຮົມ ກາຮັດເຂົ້າຮ່ວມກິຈການ	1. ແບບສັງເກດ ພຸດິກຮົມຮະຫວ່າງເຮືອນ 2. ແບບສັງເກດ ພຸດິກຮົມກາຮັດເຂົ້າຮ່ວມ ກິຈການ	ຜ່ານເກັນທິກາລ ປະເມີນ ຮ້ອຍລະ 70 ຊິ້ນໄປ

						၁၇
						၁၆
						၁၅
						၁၄
						၁၃
						၁၂
						၁၁
						၁၀
						၉
						၈
						၇
						၆
						၅
						၄
						၃
						၂
						၁
မြန်မာ ပြည်	ရန်ကုန်တော်လှိုင်	မြန်မာစာတမ်း	မြန်မာဘာသာ	မြန်မာနိဂုံ	မြန်မာနိဂုံ နှင့် အမျိုးမျိုး	မြန်မာ - အမျိုး

မြန်မာနိဂုံနှင့် အမျိုးမျိုး

เลขที่	ประเด็น/คะแนน ชีว - สกุล	ความสามารถ ในการอ่าน ระบุเสียงอ่าน ของอักษร	ความสามารถ ในการบอก ความหมาย	รวมคะแนน	หมายเหตุ
18					
19					
20					
21					
22					
23					
24					
25					
26					
27					
28					
29					
30					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

เกณฑ์การให้คะแนนการอ่าน

ระดับคะแนน ประเมินการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
ความสามารถในการอ่าน ระบุสิ่งอ่านของอักษร	เมื่ออ่านพบ คำศัพท์ใหม่ สามารถอ่านระบุ สิ่งคำศัพท์จาก บริบทได้ทั้งหมด	เมื่ออ่านพบ คำศัพท์ใหม่ สามารถอ่านระบุ สิ่งคำศัพท์จาก บริบทได้เกือบ ทั้งหมด	เมื่ออ่านพบ คำศัพท์ใหม่ สามารถอ่านระบุ สิ่งคำศัพท์จาก บริบทได้เล็กน้อย
ความสามารถในการอ่าน บอกความหมาย	เมื่ออ่านพบ คำศัพท์ใหม่ สามารถบอก ความหมาย คำศัพท์จาก บริบทได้ทั้งหมด	เมื่ออ่านพบ คำศัพท์ใหม่ สามารถบอก ความหมาย คำศัพท์จาก บริบทได้เกือบ ทั้งหมด	เมื่ออ่านพบ คำศัพท์ใหม่ สามารถบอก ความหมาย คำศัพท์จากบริบท ได้เล็กน้อย
รวม			

เกณฑ์การตัดสิน/ระดับคุณภาพ

คะแนน	5-6	หมายถึง	ดี
คะแนน	3-4	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	1-2	หมายถึง	ปรับปรุง
เกณฑ์การผ่าน	ผ่าน พอยี้		

แบบประเมินการแต่งประโยคตามโครงสร้างไวยากรณ์และนำมาใช้ในสถานการณ์จำลอง

ชื่อ-สกุล พฤติกรรม	มารยาท ในการพูด	การใช้ ภาษา	วิธีการ นำเสนอ	เนื้อหาที่ นำเสนอ	รวม
	3	3	3	3	12
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					
6.					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

เกณฑ์ผ่าน 8 คะแนน

เกณฑ์การสังเกต

- บุคลิก การแต่งกาย : มีความเชื่อมั่นในตนเอง แต่งกายสะอาด ถูกระเบียบ
- มารยาทในการพูด : มองหน้าและสบตาผู้ฟัง ไม่เห็นบแนว เสียงดีผู้อื่น
- การใช้ภาษา : ชัดเจน ตามหลักภาษา
- วิธีการนำเสนอ : น่าสนใจหลากหลาย
- เนื้อหาที่นำเสนอ : มีสาระสำคัญ ตรงกับหัวข้อเรื่อง ใช้เวลาตามที่กำหนด

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมินแต่งประโยคตามโครงสร้างไวยากรณ์และนำมายืดในสถานการณ์จำลอง

ระดับคะแนน ประเด็นการประเมิน	ระดับพฤติกรรม		
	3	2	1
1. มาตรฐานในการพูด	พูดด้วยน้ำเสียง เหมาะสมกับบท บรรยาย แต่ไม่มี ท่าทางประจบ	พูดเหมือนอ่านไม่เป็น ^{ธรรมชาติ} ขาดความ สนใจ	พูดได้น้อยมาก
2. การใช้ภาษา	ขัดเจน ตามหลัก ภาษา ถูกต้องตาม โครงสร้าง และมีความ สร้างสรรค์	ขัดเจน ตามหลัก ภาษา ถูกต้องตาม โครงสร้าง	ใช้โครงสร้างทางได้ไม่ ครบครุ่น
3. วิธีการนำเสนอ	การนำเสนอเนื้อหาได้ อย่างครบครุ่น ครบ ทุกประเด็น	การนำเสนอเนื้อหา สะกดได้อย่าง ครบครุ่น แต่ขาด ประเด็นสำคัญบาง ประเด็น	การนำเสนอเนื้อหาได้ ไม่ครบครุ่น ขาด ประเด็นสำคัญหลาย ประเด็น
4. เนื้อหาที่นำเสนอ	มีสาระสำคัญ ตรงกับ หัวข้อเรื่อง ใช้เวลา ตามที่กำหนด	มีสาระสำคัญ ตรงกับ หัวข้อเรื่อง ใช้เวลา เกิน หรือ ต่ำ กว่าที่ กำหนด	ไม่มีสาระสำคัญ ตรง กับหัวข้อเรื่อง

เกณฑ์การตัดสิน/ระดับคุณภาพ

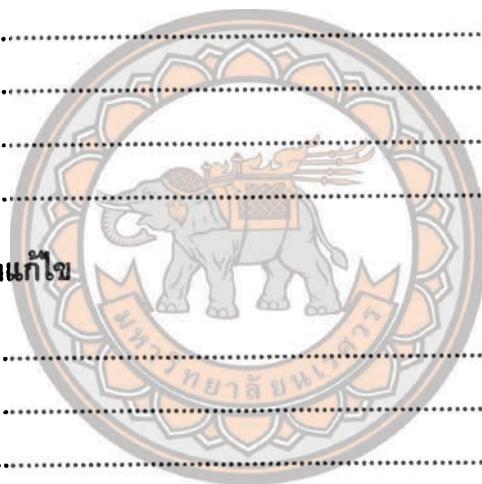
คะแนน	12 – 9	หมายถึง	ดี
คะแนน	8 - 5	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	4 - 1	หมายถึง	ปรับปรุง
เกณฑ์การผ่าน			ผ่านพอใช้

บันทึกหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนรู้

.....
.....
.....
.....

ប៊ូណ្ឌាលេខុំបែងចែក

ลงชื่อ.....**ครูผู้สอน** ลงชื่อ.....**หัวหน้ากลุ่มสาระฯ**

(นางสาวสายสูนีญ สิงห์เวียง) (นางป้อฉันท์ พิพมาศ)

๑๖๗

(ນາງគິດຈົກ
ເຈກະນາ)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

ลงชื่อ..... หัวหน้ากลุ่มสาระฯ

(นางซื่อจื้ว ทิพมาศ)

ନେତ୍ରାଳୋ.....

(นายธวัชชัย เทศคำ)

ປະເທດໄທ

第一课 :: 问候和名字

การกล่าวค่าทักษะและแนะนำตัว

จุดประสงค์

- อ่านและเขียนคำศัพท์ การกล่าวค่าทักษะและแนะนำตัวได้
- อ่านและเขียนประโยค การกล่าวค่าทักษะและแนะนำตัวได้
- อ่านและแต่งบทสนทนา การกล่าวค่าทักษะและแนะนำตัวได้
- อ่านและตอบคำถามเมื่อเรื่องเกี่ยวกับ การกล่าวค่าทักษะและแนะนำตัว

คำศัพท์ ประจำบทเรียน

你好	Nǐ hǎo	สวัสดี
巴差	Bā chài	คุณประชัย
孙丽	Sūn lì	คุณซุนลี่
我	wǒ	ฉัน
叫	jiào	ชื่อ
你	nǐ	คุณ, เธอ
好	hǎo	ดี
早上	zǎoshàng	ตอนเช้า
下午	xiàwǔ	ตอนบ่าย
晚上	wǎnshàng	ตอนกลางคืน
你们	nǐmen	พวกคุณ
他	tā	เขา (ใช้กับผู้ชาย)
李明	lǐ míng	คุณลี่หมิง
早上好	zǎoshàng hǎo	สวัสดีตอนเช้า
下午好	xiàwǔ hǎo	สวัสดีตอนกลางวัน
晚上好	wǎnshàng hǎo	สวัสดีตอนค่ำ
姓	xìng	นามสกุล
名	míng	ชื่อ
全名	quán míng	ชื่อเต็ม
小名	xiǎo míng	ชื่อเล่น
什么	shénme	อะไร
名字	míngzì	ชื่อ
您	nín	ท่าน
贵姓	guìxìng	นามสกุล (คำสุภาพในการถามนามสกุล)
妹妹	mèimei	น้องสาว
她	tā	เขา (ใช้กับผู้หญิง)
弟弟	dìdì	น้องชาย
老师	lǎoshī	คุณครู

			老師
			弟弟
			她
			妹妹
			貴姓
			您
			名字
			什么
			小名
			全名
			名
			姓
			晚上好
			下午好
			早上好
			李明
			他
			你们
			晚上
			下午
			早上
			好
			你
			叫
			我
			孙丽
			巴美
			你好
			歡迎
			請進
			老師

教师节快乐 = = 教师节快乐 = = 教师节快乐

.....	班 級
.....	姓 名

教师节快乐

姓名.....
班..... 号码.....

แบบฝึกหัด

คำศัพด์ ... จากคำศัพท์ในบทเรียน จงแยกคำศัพท์ให้เป็น 3 หมวดค่า (ตามความหมาย)

ประเภทที่ 1

ประกอบด้วย

ประเภทที่ 2

ประกอบด้วย

ประเภทที่ 3

ประกอบด้วย

คำศัพด์ ... จงแยกคำศัพท์ตามประเภทของหมวดค่าที่กำหนดให้ต่อไปนี้

你	好	我	叫	早
明	他	晚	什	小
下	午	们	妹	师
姓	全	名	弟	您

1. 日 = _____
2. 女 = _____
3. 口 = _____
4. 亻 = _____
5. 夂 = _____

姓名.....
班..... 号码.....

แบบฝึกหัด

คำรีบแจง ... จงจับคู่ค่าศัพท์และค่าแปลต่อไปนี้

----- 1.	你好	一. ตี
----- 2.	早上	二. คุณ, เชอ
----- 3.	你们	三. รือ
----- 4.	什么	四. เบ่า (ใช้กับผู้หลวม)
----- 5.	弟弟	五. ฉัน
----- 6.	名字	六. สวัสดี
----- 7.	我	七. น้องชาย
----- 8.	好	八. พากคุณ
----- 9.	你	九. อะไร
----- 10.	她	十. ตอนเข้า

คำรีบแจง ... จงแปลค่าศัพท์ต่อไปนี้ภาษาในระยะเวลา 3 นาที

อักษรจีน	ค่าแปล	อักษรจีน	ค่าแปล
早上好		早上	
下午好		下午	
晚上好		晚上	
我		小名	
叫		什么	
你		名字	
弟弟		贵姓	
老师		妹妹	

我叫巴美。
早上下好！我叫巴美。
你好，我叫巴美。
你好，巴美。

- 你好，我叫.....	- 我.....叫.....
- 你叫什么名字？	- 你.....叫什么名字？
- 我姓.....叫.....	- 我姓.....叫.....
- 您贵姓？	- 您贵姓？
- 我叫.....	- 我.....叫.....
- 你叫什么名字？	- 你.....叫什么名字？
-，我叫.....	-，我.....叫.....
- 你好，我叫.....	- 你好，我叫.....
- Ni hǎo, wǒ jiào.....	- Ni hǎo, wǒ.....jiào
-，wǒ jiào.....	-，wǒ.....jiào
- Ni jiào shénme míngzì?	- Ni.....jiào.....shénme míngzì?
- Ni guǐxìng?	- Ni.....guǐxìng?
- Wǒ jiào.....	- Wǒ.....jiào.....
- Wǒ xìng.....jǐào.....	- Wǒ.....xìng.....jǐào.....
- Ni.....jiào.....shénme míngzì?	- Ni.....jiào.....shénme míngzì?
- 你叫什么名字？	- 你.....叫什么名字？
-，我叫.....	-，我.....叫.....
- 你好，我叫.....	- 你好，我叫.....

CHINESE LIBRARY

姓名.....
班..... 号码.....

แบบฝึกหัด

กิจกรรมคู่ :: เติมคำลงในช่องว่างเพื่อให้เป็นบทสนทนากีฬมนูรธ์
แล้วล่นงานกับเพื่อนโดยใช้รือตอนเอง

1. 孙丽 : , 巴差。
巴差 : 你好, 孙丽。
2. 孙丽 : 你好, 我叫孙丽。
巴差 : 你好,
3. A : 你好, 我叫.....
你叫什么名字?
B : 我叫.....
4. A : 您好, 您贵姓?
B : 我姓..... 叫....

กิจกรรมทั้งชั้นเรียน :: ทักทายและแนะนำตัวเองกับเพื่อน

你好, 我姓..... 叫....
我的小名叫.....

หน่วยที่ 1 เรื่องการกล่าวค่าทักษะ

ໃນรายສື່ອຂອງເປົ້ອນຮ່ວມກັນ

姓名..... 班..... 号码.....

คำว่า “เจ็บครั้งหนึ่ง” หมายความว่า “เจ็บครั้งหนึ่ง” คือการเจ็บครั้งหนึ่งที่ไม่สามารถหายขาดได้ แต่เป็นการเจ็บที่มีผลลัพธ์ทางกายภาพและจิตใจที่สำคัญมาก เช่น การเจ็บที่หัวใจ หรือ การเจ็บที่จิตใจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวัน ความสัมภาระ และความรู้สึกทางจิตใจ อย่างรุนแรง

แบบทดสอบท้ายบท

หน่วยที่ 1 เรื่องการกล่าวคำทักทาย

姓名..... 班..... 号码.....

ตอนที่ 1 จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง
จากข้อความจะวงกลมคำศัพท์ที่ได้เรียนในบทนี้

我和你是好朋友。早上我们一起上学，
中午一起吃饭，下午放学一起回家。
他是我哥哥，他的名字叫巴差，他身体很好。
他每天晚上都去打球。你们也是好朋友吗？

我哥哥叫什么名字？

王老师是我的老师。他有一个弟弟和两个妹妹。
他弟弟和妹妹也姓王。可是我不知道他们的名字。
王老师上午和下午都在学校，晚上回家。

我的老师叫什么名字？

ตอนที่ 2 จงจับคู่คำตอบต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

- _____ 1. 你好！
- _____ 2. 早上好！
- _____ 3. 你叫什么名字？
- _____ 4. 您贵姓？
- _____ 5. 他叫什么？

- 一。 我叫李明。
- 二。 我姓王。
- 三。 你好！
- 四。 他叫巴差。
- 五。 早上好！

ภาคผนวก ฉ แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

**แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
(สำหรับ ผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง

แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญ ประเมินเกี่ยวกับความเหมาะสม ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน ซึ่งผู้วิจัยจะนำผลการประเมินไปวิเคราะห์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติ ร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องประเมินที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านโดยมีเกณฑ์ดังนี้

5	คะแนน หมายถึง องค์ประกอบกิจกรรม มีความเหมาะสม	มากที่สุด
4	คะแนน หมายถึง องค์ประกอบกิจกรรม มีความเหมาะสม	มาก
3	คะแนน หมายถึง องค์ประกอบกิจกรรม มีความเหมาะสม	ปานกลาง
2	คะแนน หมายถึง องค์ประกอบกิจกรรม มีความเหมาะสม	น้อย
1	คะแนน หมายถึง องค์ประกอบกิจกรรม มีความเหมาะสม	น้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. ผลการเรียนรู้					
1.1 ครอบคลุมจุดประสงค์และเนื้อหาสาระที่กำหนด					
1.2 มีความสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้					
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 ระบุความสามารถของนักเรียนที่ต้องการพัฒนาชัดเจน					
2.2 ได้ความชัดเจนพอที่จะตรวจสอบผลที่เกิดขึ้นได้					
3. สาระการเรียนรู้					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
3.2 บอกขอบข่ายเนื้อหาที่จะจัดให้นักเรียนในชั่วโมง					
4. สื่อการเรียนการสอน					
4.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน					
4.2 เหมาะสมกับผู้เรียน					
5. การวัดและการประเมินผลการเรียนตามจุดประสงค์ในแผนกิจกรรม					
5.1 วิธีวัดและการประเมิน					
5.2 เครื่องมือที่วัดผลประเมิน					
5.3 เกณฑ์การประเมินผล					
รวม					

ความคิดเห็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ถ้ามี)

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ประเมิน

ภาคผนวก ช ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 16 แสดงการพิจารณาความเหมาะสมของแผนจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของผู้เชี่ยวชาญ 3 คน

รายการประเมิน		ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
ข้อที่		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3
1.1		4	5	4
1.2		4	5	5
2.1		4	5	5
2.2		4	5	5
3.1		4	5	5
3.2		4	5	4.33
5.1		4	5	4
5.2		4	5	3
6.1		4	5	4
6.2		4	4.67	4
6.3		4	5	4

ภาคผนวก ๒ แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

**ตารางวิเคราะห์ข้อสอบ ความสามารถในการอ่านการพัฒนา กิจกรรมการเรียนภาษาจีน
แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔
ตาม ผลการเรียนรู้ กับ ความสามารถในการอ่าน**

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	จำนวนชือสอบตามความสามารถในการอ่าน					รวม (ข้อ)
		อักษรจีนเพื่อระบุเสียง	อักษรจีนเพื่อบอกความหมาย	การนำไปใช้ในรูปแบบประยุกต์	การจับใจความสำคัญจากบทอ่าน		
1. จ้านออกเสียงและบอกความหมายของคำกลุ่มคำ ประโยชน์และบทสนทนาที่กำกับ การออกเสียงในระบบสัท-อักษร ภาษาจีน(พินอิน) และตัวอักษร จีนอย่างง่ายได้ถูกต้อง		2(1) 4(2)	-	-	-	6(3)	
2. สามารถอ่านหรือเขียนบทสนทนา ให้ตอบเพื่อการสื่อสาร ในชื่อสุลที่เกี่ยวข้องกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว ประสบการณ์ใน สถานการณ์เหตุการณ์ต่างๆ หรือประเด็นที่อยู่ในความสนใจ ของสังคมได้		-	-	4(2)	-	4(2)	
5. สามารถใช้ภาษาจีนในการ สื่อสารเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆใน สถานการณ์จริงหรือสถานการณ์ จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนได้		-	-	-	-	-	

ตาราง (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	จำนวนชั้นสอบตามความสามารถในการอ่าน					รวม (ข้อ)
		อักษรจีนเพื่อระบุเสียง	อักษรจีนเพื่อบอกความหมาย	การนำไปใช้ในรูปแบบประยุกต์	การอ่านใจความสำคัญจากบทอ่าน		
หน่วยที่ 2 เรื่อง เพื่อน ของฉัน	1. อ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ กลุ่มคำ ประยุกต์และบทสนทนากับกัน การอ่านออกเสียงในระบบสัท-อักษรภาษาจีน(พินอิน) และตัวอักษรจีนอย่างง่ายได้ถูกต้อง	4(2)	4(2)	-	-	8(4)	
	2. สามารถอ่านหรือเขียนบทสนทนา ได้ตอบเพื่อการสื่อสาร ในชื่อเมืองที่เกี่ยวข้องกับตนของเรื่องใกล้ตัว ประสบการณ์ในสถานการณ์เหตุการณ์ต่างๆ หรือประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคมได้	-	-	6(3)	-	6(3)	
	5. สามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนได้	-	-	-	6(3)	6(3)	

ตาราง (ต่อ)

หน่วยการ เรียนรู้	ผลการเรียนรู้	จำนวนชั้นสอบตามความสามารถในการอ่าน						รวม (ข้อ)
		อักษรจีน เสียง ความหมาย	อักษรจีน เพื่อบอก	การ อ่านเป็นไป ตามแบบ ประยุกต์	การอ่าน นำใบเขียน	ใจความ สำคัญ	การอ่าน	
1. อ่านออกเสียงและบอก ความหมายของ คำ กตุ่มคำ ประโยคและบทสนทนาที่กำกับ การอ่านเสียงในระบบสท-อักษร ภาษาจีน(พินอิน) และตัวอักษร จีนอย่างง่ายได้ถูกต้อง								
หน่วยที่ 2 เรื่อง เครื่อง เขียนในชั้น เรียน	ผลการเรียนรู้	4(2)	2(1)	-	-	-	-	6(3)
2. สามารถอ่านหรือเขียน บท สนทนา ได้ด้วยเพื่อการสื่อสาร ในชั้นมูลที่เกี่ยวข้องกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว ประสบการณ์ ใน สถานการณ์เหตุการณ์ต่าง ๆ หรือประเด็นที่อยู่ในความสนใจ ของสังคมได้								
5. สามารถใช้ภาษาจีนในการ สื่อสารเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆใน สถานการณ์จริงหรือสถานการณ์ จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนได้								
		รวม	10(5)	10(5)	10(5)	10(5)	40(20)	

แบบประเมินแบบทดสอบการอ่าน

โดยการใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำ
อักษรแบบเขื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความ
เหมาะสมของแบบทดสอบการอ่านโดยการใช้กิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติ
ร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเขื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความสอดคล้องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

+1	คือ	ถ้าແນ່ໃຈວ່າຂ້ອຄໍາມາມມີຄວາມເໝາະສົມແລະສອດຄລ້ອງ
0	คือ	ถ้าມີແນ່ໃຈວ່າຂ້ອຄໍາມາມມີຄວາມເໝາະສົມແລະສອດຄລ້ອງ
-1	คือ	ถ้าແນ່ໃຈວ່າຂ້ອຄໍາມາມມີຄວາມເໝາະສົມແລະສອດຄລ້ອງ

ผลการเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความ สามารถ ในการอ่าน	ความ สอดคล้อง		
			+1	0	-1
<u>ผลการเรียนรู้ที่ 1</u>	1. 笔	อักษรจีน			
อ่านออกเสียง และบอกความหมาย	a. bī <u>c. bǐ</u>	เพื่อระบุ			
ของคำ กลุ่มคำ	b. bí d. bì	เสียง			
ประโยคและบท สนทนาระหว่างกัน	2. 那	อักษรจีน			
	a. nā c. nǎ	เพื่อระบุ			
	<u>d. nà</u>	เสียง			
ออกเสียงในระบบสห-	3. 阿姨	อักษรจีน			
อักษรภาษาจีน(พิน อิน) และตัวอักษรจีน	a. āyī c. āyǐ	เพื่อระบุ			
อย่างง่ายได้ถูกต้อง	<u>b. āyí</u> d. āyì	เสียง			
	4. 朋友	อักษรจีน			
	a. péngyou c. póngyou	เพื่อระบุ			
	b. pèngyou d. pòngyou	เสียง			

ตาราง (ต่อ)

ผลการเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความสามารถ ในการอ่าน	ความ		
			ผลลัพธ์	จำนวน	สอดคล้อง
				+1	-1
ผลการเรียนรู้ที่ 1 อ่านออกเสียง และบอกความหมาย ของคำ กลุ่มคำ ประโยคและบท สนทนาร่วมกับการ ออกเสียงในระบบตัวอักษรภาษาจีน(พิน อิน) และตัวอักษรจีน อย่างง่ายได้ถูกต้อง	5. 钥匙	a. yàoshi b. yàosi c. yàochi d. yàoci	อักษรจีน เพื่อระบุ เสียง		
	6. 汉语	a. hānyǔ b. hányǔ c. hǎnyǔ d. <u>hàn yǔ</u>	อักษรจีน เพื่อระบุ เสียง		
	7. 大家	a. dājiā b. dājiē <u>c. dà jiā</u> d. dàjiē	อักษรจีน เพื่อระบุ เสียง		
	8. 你们	a. nīmen <u>c. nǐmen</u> b. nímen d. nìmen	อักษรจีน เพื่อระบุ เสียง		
	9. 全名	a. quánmíng b. quànming c. xuánming d. xuànmíng	อักษรจีน เพื่อระบุ เสียง		
	10. 名字	a. míngzhi b. <u>míngzi</u> c. mìngzhi d. mìngzi	อักษรจีน เพื่อระบุ เสียง		
	11. ดี	a. <u>好</u> b. 姓 c. 她	อักษรจีน เพื่อบอก ความหมาย		
	12. เรียก	a. 名 c. 贵	b. <u>叫</u> d. 语	อักษรจีน เพื่อบอก ความหมาย	

13. 你	b. 你	c. 你	d. 你
14. 妹妹	a. 她	b. 她	c. 妹妹
15. 妈妈	a. 她	b. 她	c. 妈妈
16. 学校	a. 学习	b. 学习	c. 同学
17. 小学	a. 学习	b. 学习	c. 同学
18. 包包	a. 钱包	b. 钱包	c. 背包
19. 日	a. 明	b. 日	c. 早上
20. 看	a. 目	b. 看	c. 眼睛

မာတေသန (မာ)

ตาราง (ต่อ)

ผลการเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความสามารถ ในการอ่าน	ความ
		สอดคล้อง	+1 0 -1
<u>ผลการเรียนรู้ที่ 2</u> สามารถอ่านหรือเขียน บทสนทนา ได้ตอบเพื่อ ^{การต่อสื่อสารในข้อมูลที่ เกี่ยวข้องกับตนเอง เรื่อง ใกล้ตัว ประสบการณ์ใน สถานการณ์เหตุการณ์ ต่าง ๆ หรือประเด็นที่อยู่ ในความสนใจของสังคม ได้}	21. A : _____, 孙丽。 B : 早上好, 巴差。 a. 你好 b. 您好 <u>c. 早上好</u> d. 中午好	การนำไปใช้ ในรูปปะ ประโยชน์	
	22. A : 晚上好, 李明。 B : _____, 孙丽。 a. 早上好 b. 下午好 c. 中午好 d. <u>晚上好</u>	การนำไปใช้ ในรูปปะ ประโยชน์	
	23. A: 你们好, 我叫李明。 B : _____, 我叫巴差, 她叫孙丽。 a. 您好 b. <u>你好</u> c. 李明好 d. 早上好	การนำไปใช้ ในรูปปะ ประโยชน์	
	24. A : _____ 好, 我叫巴差。 B : 你好, 我叫孙丽, 他叫李明。 a. 你们 b. 我们 c. 他们 d. 她们	การนำไปใช้ ในรูปปะ ประโยชน์	
	25 จงเรียงคำศัพท์ให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง a. 什么/叫/你/名字/? b. 叫/什么/名字/你/? <u>c. 你/叫/什么/名字/?</u> d. 你/叫/名字/什么/?	การนำไปใช้ ในรูปปะ ประโยชน์	

ตาราง (ต่อ)

ผลการเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความสามารถในการอ่าน	ความ
		ในการอ่าน	สอดคล้อง
		+1	0 -1
<u>ผลการเรียนรู้ที่ 2</u> สามารถอ่านหรือเขียน บทสนทนา ได้ตอบเพื่อ ^{การสื่อสารในข้อมูลที่ เกี่ยวข้องกับตนเอง เรื่อง ใกล้ตัว ประสบการณ์ ใน สถานการณ์เหตุการณ์ ต่าง ๆ หรือประเด็นที่อยู่ ในความสนใจของสังคม ได้}	26. จงเรียงคำศัพท์ให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง การนำไปใช้ a. 早上/好/我/叫/李明。 b. 好/我/早上/叫/李明。 c. 李明/叫/我/好/早上。 d. 我/李明/叫/早上/好。	ในรูปประ ^{การนำไปใช้} ประโยค	
	27. จงเรียงคำศัพท์ให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง การนำไปใช้ a. 叫/姓/我/孙/孙丽。 b. 姓/孙丽/孙/我/叫。 c. 我/姓/孙/叫/孙丽。 d. 孙/叫/孙丽/姓/我。	ในรูปประ ^{การนำไปใช้} ประโยค	
	28. จงเรียงคำศัพท์ให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง การนำไปใช้ a. 妹妹/你/叫/名字/什么/? b. 什么/叫/妹妹/你/名/? c. 你/叫/什么/名字/妹妹/? d. 你/妹妹/叫/什么/名字/?	ในรูปประ ^{การนำไปใช้} ประโยค	
	29. จงเรียงคำศัพท์ให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง การนำไปใช้ a. 贵姓/好/您/老师/? b. 好/您/老师/贵姓/? c. 您/好/贵姓/老师/? d. 老师/好/您/贵姓/?	ในรูปประ ^{การนำไปใช้} ประโยค	

ตาราง (ต่อ)

ผลการเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความสามารถในการอ่าน	ความสอดคล้อง
		+1 0 -1	

ผลการเรียนรู้ที่ 5

สามารถใช้ภาษาจีน
ในการสื่อสารเกี่ยวกับ
กิจกรรมต่างๆ ใน
สถานการณ์จริงหรือ
สถานการณ์จำลองที่
เกิดขึ้นในห้องเรียนได้

แบบทดสอบ

ความสามารถ
ในการอ่าน

ความ
สอดคล้อง

การจำ

ใจความ

สำคัญจาก

บทอ่าน

李明是我的老
师。他有一个妹妹和三
个弟弟。他妹妹和弟弟
也姓李。可是我不知道
他们的名字。李老师上
午和下午都在学校，晚
上回家。

31. 我的老师叫什么名字？

- a. 王月 b. 李明
c. 李丽 d. 孙丽

การจำ

ใจความ

สำคัญจาก

บทอ่าน

李明是我的老师。

他有一个妹妹和三个弟
弟。他妹妹和弟弟也姓
李。可是我不知道他们
的名字。李老师上午和下午
都在学校，晚上回家。

32. 我的老师有几个妹妹和
弟弟？

- a. 有一个妹妹，一个弟弟。
b. 有一个妹妹，两个弟弟。
c. 有一个妹妹，三个弟弟。
d. 有一个妹妹，四个弟弟。

ตาราง (ต่อ)

ผลการเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความสามารถในการอ่าน	ความสอดคล้อง
			+1 0 -1

ผลการเรียนรู้ที่ 5

สามารถใช้ภาษาจีน
ในการสื่อสารเกี่ยวกับ
กิจกรรมต่างๆ ใน
สถานการณ์จริงหรือ
สถานการณ์จำลองที่
เกิดขึ้นในห้องเรียนได้

李明是我的老师。
他有一个妹妹和三个弟
弟。他妹妹和弟弟也姓
李。可是我不知道他们
的名字。李老师上午和下午
都在学校，晚上回家。

การจับ
ใจความ
สำคัญจาก
บทอ่าน

33. 他的弟弟姓什么？

- a. 王 b. 孙
c. 李 d. 明

การจับ
ใจความ
สำคัญจาก
บทอ่าน

李明是我的老师。
他有一个妹妹和三个弟
弟。他妹妹和弟弟也姓
李。可是我不知道他们
的名字。李老师上午和下午
都在学校，晚上回家。

34. 我的老师在哪儿上班？

- a. 家 b. 学校
c. 食堂 d. 礼堂

ตาราง (ต่อ)

ผลการเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความสามารถในการอ่าน	ความ	
		ในการอ่าน	สอนคล่อง	
		+1	0	-1
ผลการเรียนรู้ที่ 5 สามารถใช้ภาษาจีน ในการสื่อสารเกี่ยวกับ กิจกรรมต่างๆ ใน สถานการณ์จริงหรือ สถานการณ์จำลองที่ เกิดขึ้นในห้องเรียนได้	A : 老师好, 我叫王丽。 B : 你好！ A : 他是我的同学， 他叫李明。 B : 你好！	การจำบ ใจความ สำคัญจาก บทอ่าน		
35. 她的同学叫什么名字?	a. 李明 b. 明李 c. 王丽 d. 王明			
	A : 同学们，她叫王丽。 她是你们的新同学。 B : 大家好！	การจำบ ใจความ สำคัญจาก บทอ่าน		
36. 新同学叫什么名字?	a. 飞飞 b. 王明 c. 王丽 d. 李丽			
	巴差 : 爸爸，她是我的 小学同学王月， 我们是好朋友。 爸爸 : 欢迎，欢迎。 王月 : 你好！ 爸爸 : 你好	การจำบ ใจความ สำคัญจาก บทอ่าน		
37. 王月是谁?	a. 爸爸的同学。 b. 妈妈的同学。 c. 刘军的同学。 d. 巴差的同学。			

ตาราง (ต่อ)

ผลการเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความสามารถในการอ่าน	ความสอดคล้อง
		+1 0 -1	
ผลการเรียนรู้ที่ 5 สามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารกีฬากับกิจกรรมต่างๆ ในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนได้	A : 这是你的手机吗? B : 是，这是我的手机。 A : 那是你的钥匙吗? B : 不是，那是李明的钥匙。	การจับ ใจความ สำคัญจากบทอ่าน	
	38. 手机是谁的? a. 我的 b. 你的 c. 老师的 d. 李明的		
	A : 哪些是你的字典吗? B : 是我的字典。 A : 这些是你的字典吗? B : 不是，是王月的字典。 A : 那些是什么字典? B : 泰语字典。	การจับ ใจความ สำคัญจากบทอ่าน	
	39. 这些字典是谁的 a. 我的 b. 你的 c. 王月的 d. 老师的		

ตาราง (ต่อ)

ผลการเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความสามารถในการอ่าน	ความ
		ในการอ่าน	สอดคล้อง
		+1	0 -1
<u>ผลการเรียนรู้ที่ 5</u> สามารถใช้ภาษาจีน ในการสื่อสารกับชาวต่างด้าว ในสถานที่ต่างๆ ได้ เกิดขึ้นในห้องเรียนได้	A : 哪些是你的字典吗? B : 是我的字典。 A : 这些是你的字典吗? B : 不是, 是王月的字典。 A : 那些是什么字典? B : 泰语字典。	การจับ ใจความ สำคัญจาก บทอ่าน	
40. 那些是汉语字典吗?	a. 是汉语的 b. 不是汉语的 c. 是泰语的 d. 不是泰语的		

ข้อเสนอแนะ

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(.....)

ภาคผนวก ณ ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบความสามารถ
ในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 17 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบความสามารถ
ในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ของผู้เขียนชากุ 3 คน)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เขียนชากุ			IOC	ผลการ พิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
2	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
3	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
4	+1	0	+1	0.67	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
21	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตาราง (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
23	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
24	-1	+1	+1	0.33	ไม่สอดคล้อง
25	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
26	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
27	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
28	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
29	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
30	-1	+1	+1	0.33	ไม่สอดคล้อง
31	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
32	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
33	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
34	-1	+1	0	0.00	ไม่สอดคล้อง
35	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
36	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
37	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
38	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
39	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
40	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก ญู ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 18 แสดงค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	อำนาจจำแนก (B)	แปลผล	การนำไปใช้
1	0.56	0.53	จำแนกได้	นำไปใช้
2	0.56	0.88	จำแนกได้	นำไปใช้
5	0.5	1.00	จำแนกได้	นำไปใช้
7	0.47	1.00	จำแนกได้	นำไปใช้
10	0.5	1.00	จำแนกได้	นำไปใช้
12	0.5	1.00	จำแนกได้	นำไปใช้
14	0.5	1.00	จำแนกได้	นำไปใช้
16	0.5	1.00	จำแนกได้	นำไปใช้
18	0.5	1.00	จำแนกได้	นำไปใช้
19	0.5	1.00	จำแนกได้	นำไปใช้
21	0.5	1.00	จำแนกได้	นำไปใช้
23	0.5	1.00	จำแนกได้	นำไปใช้
25	0.5	1.00	จำแนกได้	นำไปใช้
27	0.8	1.00	จำแนกได้	นำไปใช้
28	0.47	0.47	จำแนกได้	นำไปใช้
29	0.47	0.47	จำแนกได้	นำไปใช้
32	0.5	1.00	จำแนกได้	นำไปใช้
33	0.5	1.00	จำแนกได้	นำไปใช้
35	0.5	1.00	จำแนกได้	นำไปใช้
36	0.5	1.00	จำแนกได้	นำไปใช้

ภาคผนวก ภู แบบทดสอบความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

เรื่อง เปิดเทอมแล้ว 开学了
สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

สายสุนีย์ สิงห์เวียง

คำชี้แจง

แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
เป็นแบบทดสอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ เพื่อวัดความสามารถในการอ่าน เรื่อง เปิดเทอมแล้ว
开学了 ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

- ความสามารถในการอ่านอักษรจีนเพื่อระบุเสียง จำนวน 5 ข้อ
 - ความสามารถในการอ่านอักษรจีนเพื่อบอกความหมาย จำนวน 5 ข้อ
 - ความสามารถในการอ่านอักษรจีนเพื่อนำไปใช้ในชีวประปะโดยค จำนวน 5 ข้อ
 - ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญจากบทความที่อ่าน จำนวน 5 ข้อ

แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

คำชี้แจง จงเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุด แบบทดสอบจำนวน 20 ข้อ (20 คะแนน)

ข้อที่ 1 – 5 ย่านอักษรจีนที่กำหนดให้แล้วเลือก สักอักษรพินอินให้ถูกต้อง

1. 笔

2. 阿姨

- a. $\bar{a}y\bar{i}$ b. $\bar{a}y\bar{i}$
 c. $\bar{a}y\bar{i}$ d. $\bar{a}y\bar{i}$

3. 钥匙

4. 大家

a. dājiā	b. dājiē
c. dàjiā	d. dàjiē

5. 名字

a. míngzhi	b. míngzi
c. mìngzhi	d. mìngzi

ข้อที่ 6 – 10 อ่านภาษาไทยที่กำหนดให้แล้วเลือก อักษรจีนให้ตรงตามความหมายที่กำหนด

6. เรียก

a. 名	b. 叫
c. 贵	d. 语

7. คุณแม่

a. 她	b. 他
c. 妹妹	d. 妈妈

8. เพื่อนนักเรียน

a. 学校	b. 学习
c. 同学	d. 小学

9. กระเป๋าเงิน

a. 书包	b. 钱包
c. 背包	d. 包包

10. ตอบคໍາ

a. 明	b. 日
c. 晚上	d. 早上

ข้อที่ 11 – 12 เติมคำลงในบทสนทนาให้มีความสมบูรณ์

11.

A : _____, 孙丽。

B : 早上好, 巴差。

a. 你好	b. 您好
c. 早上好	d. 中午好

12.

A : 你们好, 我叫李明。

B : _____, 我叫巴差, 她叫孙丽。

a. 您好	b. 你好
c. 李明好	d. 早上好

13. ຈະເຮັດວຽກຄໍາສັພທີໃຫ້ເປັນປະໂຍດທີ່ຖູກຕ້ອງ

- a. 什么/叫/你/名字/?
- b. 叫/什么/名字/你/?
- c. 你/叫/什么/名字/?
- d. 你/叫/名字 /什么/?

14.ຈະເຮັດວຽກຄໍາສັພທີໃຫ້ເປັນປະໂຍດທີ່ຖູກຕ້ອງ

- a. 叫/姓/我/孙/孙丽/。
- b. 姓/孙丽/孙/我/叫/。
- c. 我/姓/孙/叫/孙丽/。
- d. 孙/叫/孙丽/姓/我/。

15.ຈະເຮັດວຽກຄໍາສັພທີໃຫ້ເປັນປະໂຍດທີ່ຖູກຕ້ອງ

- a. 妹妹/你/叫/名字/什么/?
- b. 什么/叫/妹妹/你/名/?
- c. 你/叫/什么/名字/妹妹/?
- d. 你/妹妹/叫/什么/名字/?

16. จะเรียงคำศัพท์ให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง

- a. 贵姓/好/您/老师/?
- b. 好/您/老师/贵姓/?
- c. 您/好/贵姓/老师/?
- d. 老师/好/您/贵姓/?

ข้อที่ 17 – 18 อ่านสถานการณ์ที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง

李明是我的老师。他有一个妹妹和三个弟弟。
他妹妹和弟弟也姓李。可是我不知道他们的名字。
李老师上午和下午都在学校，晚上回家。

17. 我的老师有几个妹妹和弟弟？

- a. 有一个妹妹，一个弟弟。
- b. 有一个妹妹，两个弟弟。
- c. 有一个妹妹，三个弟弟。
- d. 有一个妹妹，四个弟弟。

18. 他的弟弟姓什么？

- a. 王
- b. 孙
- c. 李
- d. 明

ข้อที่ 19 – 20 อ่านสถานการณ์ที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง

A : 老师好，我叫王丽。

B : 你好！

A : 他是我的同学，他叫李明。

B : 你好！

19. 他的同学叫什么名字？

a. 李明

b. 明李

c. 王丽

d. 王明

A : 同学们，她叫王丽。

她是你们的新同学。

B : 大家好！

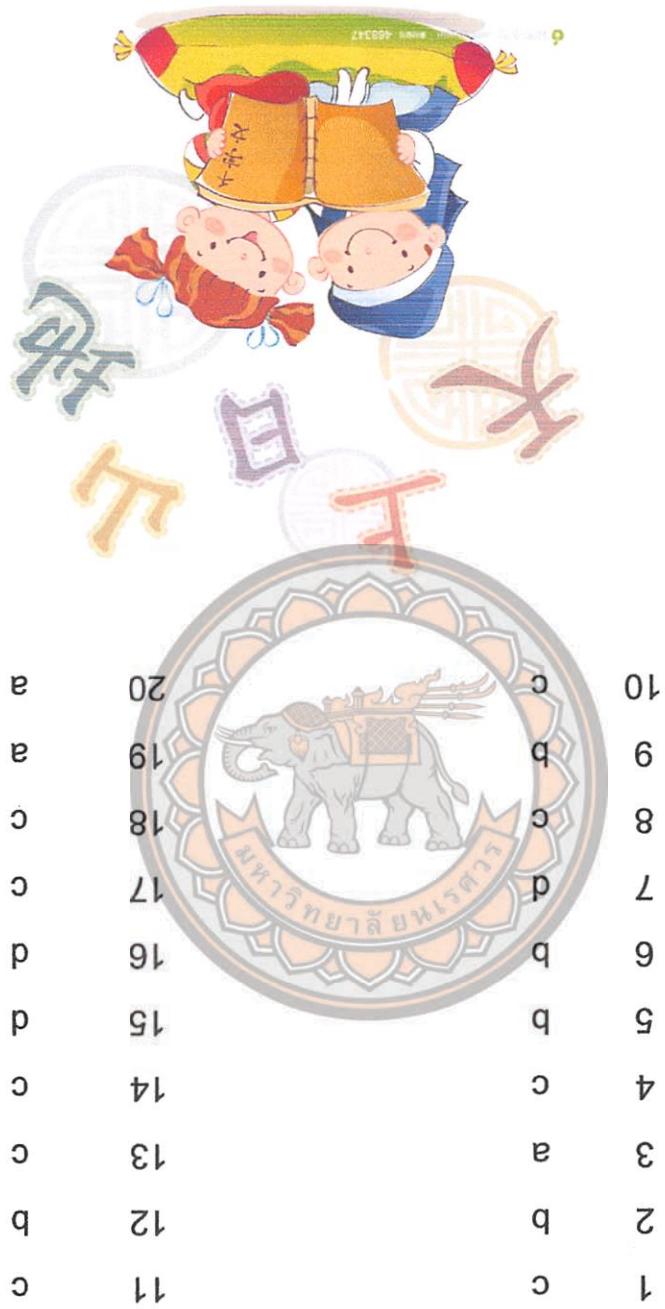
20. 新同学叫什么名字？

a. 飞飞

b. 王明

c. 王丽

d. 李丽

ເສດຖະກິດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ 4

ພົມ ພົມ ພົມ ພົມ ພົມ ພົມ

ພົມ ພົມ ພົມ ພົມ ພົມ ພົມ

ภาคผนวก ภ ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 19 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 9 คน

กิจกรรม	ประสิทธิภาพของ	ประสิทธิภาพของ	ประสิทธิภาพ
	กระบวนการ (E_1)	ผลลัพธ์ (E_2)	(E_1/E_2)
กิจกรรมที่ 1	74.26	76.11	74.26/76.11
กิจกรรมที่ 2	75.93	76.48	75.93/76.48
กิจกรรมที่ 3	77.41	78.33	77.41/78.33
รวมเฉลี่ย	75.86	76.98	75.86/76.98

ภาคผนวก ๔ แสดงคะแนนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

ตาราง 20 แสดงคะแนนการทำแบบทดสอบการอ่าน ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ กับนักเรียนจำนวน 34 คน

นักเรียนคนที่	คะแนนการทำแบบทดสอบการอ่าน	
	Pretest	จำนวน 20 คะแนน
1	6	13
2	7	15
3	5	14
4	8	15
5	2	11
6	10	14
7	2	13
8	12	17
9	7	15
10	8	17
11	11	16
12	14	19
13	10	12
14	7	16
15	9	17
16	8	14
17	10	17
18	13	19

ตาราง (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนการทำแบบทดสอบการอ่าน	
	Pretest	Posttest
19	9	13
20	8	15
21	11	15
22	12	17
23	12	16
24	4	13
25	5	14
26	7	17
27	14	20
28	11	16
29	9	15
30	12	14
31	10	14
32	9	13
33	11	12
34	14	18
\bar{X}	9.03	15.18
S.D.	3.17	2.15

ภาคผนวก ๗

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบตามความพึงพอใจ
ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบ
เน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยง
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำ释 **ขอให้ทำผู้เชี่ยวชาญได้กรุณatest ความคิดเห็นของท่านที่มีต่อแบบทดสอบความพึง
พอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษร
จีนแบบเชื่อมโยงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔**

- +1 คือ แนวใจว่าแบบทดสอบข้อนี้น่าดูดีและสนับสนุนให้
- 0 คือ ไม่แนวใจว่าแบบทดสอบข้อนี้น่าดูดีและสนับสนุนให้
- 1 คือ แนวใจว่าแบบทดสอบข้อนี้ไม่ได้ดูดีและสนับสนุนให้

ความคิดเห็น	ผู้เชี่ยวชาญ	ข้อเสนอแนะ
+1 0 -1		

ด้านเนื้อหา

1. เนื้อหาของบทเรียนมีความน่าสนใจ
2. หัวข้อภารกิจที่ได้รับในแต่ละกิจกรรม มีความน่าสนใจและทำให้
ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการเรียนและทำกิจกรรม

ด้านการจัดกิจกรรม

3. ระหว่างเรียนข้าพเจ้าได้รับการฝึกฝน โดยการใช้กิจกรรมที่
หลากหลายเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาจีน
4. ข้าพเจ้าและเพื่อนร่วมกันวางแผนและออกแบบการใช้ภาษา
ตามหัวข้อของการกิจกรรมต่างๆที่ได้รับมอบหมาย
5. ในระหว่างปฏิบัติกิจกรรมข้าพเจ้ามีความสนุกและตื่นเต้นใน
การใช้ภาษา
6. กิจกรรมต่างๆระหว่างเรียน ช่วยส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้เกิดทักษะ
การใช้ภาษา
7. ระยะเวลาในการทำกิจกรรมมีความเหมาะสมกับภารกิจที่
ได้รับมอบหมาย

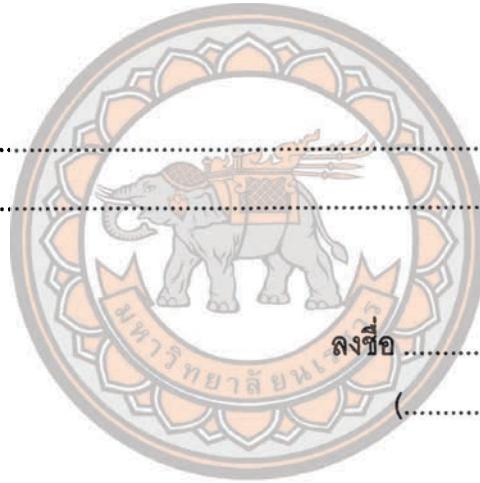
ตาราง (ต่อ)

รายการพิจารณา	ความคิดเห็น		
	ผู้เชี่ยวชาญ	ข้อเสนอแนะ	
	+1	0	-1

ด้านการนำไปใช้

8. การทำงานแบบลงมือปฏิบัติ ช่วยให้ข้าพเจ้ามีความเข้าใจ และมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น
9. ข้าพเจ้าจะนำความรู้ที่ได้รับไปฝึกฝนในการเรียนภาษาอังกฤษใน ลำดับต่อไป
10. ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

ข้อเสนอแนะ

(.....)

ผู้ประเมิน

- ภาคผนวก ๗ ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน
- ตาราง 21 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิคการจำอักษรแบบเชื่อมโยงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน

รายการพิจารณา	ความคิดเห็น			IOC	ความหมาย
	ผู้เชี่ยวชาญ	1	2		
ด้านเนื้อหา					
1. เนื้อหาของบทเรียนมีความน่าสนใจ	0	+1	+1	0.67	เหมาะสม
2. หัวข้อการกิจที่ได้รับในแต่ละกิจกรรม มีความน่าสนใจ และทำให้เข้าใจมีความกระตือรือร้นในการเรียนและทำกิจกรรม	+1	1	0	0.67	เหมาะสม
ด้านการจัดกิจกรรม					
3. ระหว่างเรียนเข้าพเจ้าได้รับการฝึกฝน โดยการใช้กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาจีน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
4. ข้าพเจ้าและเพื่อนร่วมกันวางแผนและออกแบบการใช้ภาษาตามหัวข้อของการกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
5. ในระหว่างปฏิบัติกิจกรรมเข้าพเจ้ามีความสนุกและตื่นเต้นในการใช้ภาษา	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
6. กิจกรรมต่างๆระหว่างเรียน ช่วยส่งเสริมให้เข้าพเจ้าได้เกิดทักษะการใช้ภาษา	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
7. ระยะเวลาในการทำกิจกรรมมีความเหมาะสมกับภารกิจที่ได้รับมอบหมาย	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม

ตาราง (ต่อ)

รายการพิจารณา	ความคิดเห็น			IOC	ความหมาย
	ผู้เชี่ยวชาญ	1	2		
ด้านการนำไปใช้					
8. การทำงานแบบลงมือปฏิบัติ ช่วยให้ข้าพเจ้ามีความเข้าใจและมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
9. ข้าพเจ้าจะนำความรู้ที่ได้รับไปฝึกฝนในการเรียนภาษาจีนในลำดับต่อไป	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม
10. ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	1.00	เหมาะสม

ภาคผนวก ณ ผลการประเมินของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิค การจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 22 แสดงผลผลการประเมินของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนแบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการใช้เทคนิค การจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	N = 34	ระดับความพึง	
	\bar{x}	S.D.	พอใจ
ด้านเนื้อหา			
1. เนื้อหาของบทเรียนมีความน่าสนใจ	4.65	0.49	มากที่สุด
2. หัวข้อการกิจที่ได้รับในแต่ละกิจกรรมมีความน่าสนใจ และทำให้เข้าใจได้เจ้ามีความกระตือรือร้นในการเรียนและ ทำกิจกรรม	4.32	0.73	มาก
ด้านการจัดกิจกรรม			
3. ระหว่างเรียนข้าพเจ้าได้รับการฝึกฝนโดยการใช้ กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน ภาษาจีน	4.65	0.49	มากที่สุด
4. ข้าพเจ้าและเพื่อนร่วมกันวางแผนและออกแบบการใช้ ภาษาตามหัวข้อของภารกิจต่างๆที่ได้รับมอบหมาย	4.44	0.70	มาก
5. ในระหว่างปฏิบัติกิจกรรมข้าพเจ้ามีความสนุกและ ตื่นเต้นในการใช้ภาษา	4.65	0.49	มากที่สุด
6. กิจกรรมต่างๆระหว่างเรียน ช่วยส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้ เกิดทักษะการใช้ภาษา	4.32	0.73	มาก
7. ระยะเวลาในการทำกิจกรรมมีความเหมาะสมกับ ภารกิจที่ได้รับมอบหมาย	4.15	0.78	มาก

ด้านการนำไปใช้

8. การทำงานแบบลงมือปฏิบัติ ช่วยให้ข้าพเจ้ามีความเข้าใจและมั่นใจในการใช้ภาษา多名ก็ใน	4.88	0.33	มากที่สุด
9. ข้าพเจ้าจะนำความรู้ที่ได้รับไปฝึกฝนในการเรียนภาษาจีนในลำดับต่อไป	4.12	0.77	มาก
10. ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน	4.44	0.79	มาก
รวมเฉลี่ย	4.46	0.63	มาก

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล	สายสุนีย์ สิงห์เวียง
วัน เดือน ปี เกิด	24 กันยายน 2529
ที่อยู่ปัจจุบัน	29/3 หมู่ 4 ต.เข้าทราย อ.ทับคล้อ จ.พิจิตร
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนตะพาնหิน อ.ตะพาնหิน จ.พิจิตร
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ครู (คศ.1)
ประสบการณ์การทำงาน	โรงเรียนตะพาնหิน อำเภอตะพาնหิน จังหวัดพิจิตร
พ.ศ. 2557	โรงเรียนตะพาնหิน อำเภอตะพาնหิน จังหวัดพิจิตร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2550	ศศ.บ. (ภาษาจีน) มหาวิทยาลัยนเรศวร วิทยาเขตสารสนเทศเยา

